

Europeiska unionens officiella tidning

L 300

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

14 november 2009

Innehållsförteckning

- I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet ⁽¹⁾ 34
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG ⁽¹⁾ 51
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg ⁽¹⁾ 72
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 ⁽¹⁾ 88

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 7 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1069/2009

av den 21 oktober 2009

om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel utgör en potentiell risk för människors och djurs hälsa. Tidigare kriser i samband med utbrott av mul- och klövsjuka, spridning av transmissibla spongiforma encefalopater såsom bovin spongiform encefalopati (BSE) och förekomsten av dioxiner i foder visar följderna av att vissa animaliska biprodukter används på fel sätt för människors och djurs hälsa, säkerheten i livsmedels- och foderkedjan och konsumenternas förtroende. Dessutom kan sådana kriser ha betydande följder för hela samhället genom konsekvenserna för jordbrukarnas och den berörda industrisektorns socio-ekonomiska situation och för konsumenternas förtroende för att produkter av animaliskt ursprung är säkra. Sjukdomsutbrott kan även tänkas påverka miljön negativt, inte endast på grund av problem vid bortskaflande utan även med tanke på den biologiska mångfalden.

⁽¹⁾ EUT C 100, 30.4.2009, s. 133.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 24 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 september 2009.

(2) Animaliska biprodukter uppkommer främst vid slakt av djur för livsmedelsändamål, vid produktion av produkter av animaliskt ursprung såsom mejeriprodukter samt i samband med bortskaflande av döda djur och åtgärder för sjukdomsbekämpning. Oavsett källa utgör de en potentiell risk för människors och djurs hälsa och miljön. Risken bör bemästras på lämpligt sätt, antingen genom att sådana produkter bortskaflas på säkrare sätt eller genom att de används för olika ändamål, under förutsättning att stränga villkor uppfylls så att hälsoriskerna i fråga kan minimeras.

(3) Bortskaflande av alla animaliska biprodukter är inte ett realistiskt alternativ, eftersom det skulle orsaka ohållbara kostnader och risker för miljön. Omvänt finns det ett klart intresse för alla medborgare att en mångfald animaliska biprodukter används på ett säkert och hållbart sätt för olika tillämpningar, förutsatt att hälsoriskerna minimeras. En mångfald animaliska biprodukter används allmänt på viktiga produktionsområden, såsom inom läkemedels-, foder- och läderindustrin.

(4) Ny teknik har öppnat nya möjligheter för användningen av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter för flera produktionssektorer, framför allt för energiproduktion. Användningen av dessa nya tekniker kan emellertid medföra hälsorisker som också måste minimeras.

(5) Gemenskapens hälsobestämmelser för insamling, transport, hantering, behandling, omvandling, bearbetning, lagring, utsläppande på marknaden, distribution, användning eller bortskaflande av animaliska biprodukter bör fastställas inom en enhetlig och omfattande ram.

(6) Dessa allmänna bestämmelser bör stå i proportion till de risker för människors och djurs hälsa som animaliska biprodukter innebär när de hanteras av driftansvariga i olika skeden längs med kedjan från insamling till användning eller bortskaflande. Bestämmelserna bör även ta

- hänsyn till de risker för miljön som dessa åtgärder innebär. Gemenskapens regelverk bör vid behov även omfatta hälsobestämmelser om utsläppande på marknaden, inklusive vid handel inom gemenskapen och import av animaliska biprodukter.
- (7) Europaparlamentet och rådet fastställde i förordning (EG) nr 1774/2002 ⁽¹⁾ gemenskapshälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel. Vid utarbetandet av förordningen stödde man sig på vetenskapliga rön och utarbetade förordningen såsom en åtgärd i enlighet med kommissionens vitbok om livsmedelssäkerhet av den 12 januari 2000, och införde en rad bestämmelser till skydd för säkerheten i livsmedels- och foderkedjan vilka kompletterar gemenskapens livsmedels- och foderlagstiftning. Dessa bestämmelser har väsentligt förbättrat skyddsnivån i gemenskapen mot risker förbundna med animaliska biprodukter.
- (8) Genom förordning (EG) nr 1774/2002 infördes en klassificering av animaliska biprodukter i tre kategorier beroende på graden av risk. Enligt denna klassificering ska de driftansvariga hålla animaliska biprodukter av olika kategorier åtskilda från varandra om de vill använda animaliska biprodukter som inte utgör en betydande risk för människors och djurs hälsa, särskilt om sådana produkter kommer från material som är tjänliga som livsmedel. Genom denna förordning infördes även principen att högriskmaterial inte ska ges till produktionsdjur och att råmaterial som kommer från djur inte ska ges till djur av samma art. Enligt den förordningen får endast material av djur som veterinärkontrollerats komma in i foderkedjan. Dessutom fastställs bestämmelser för bearbetningskrav som garanterar riskreduktion.
- (9) Enligt artikel 35.2 i förordning (EG) nr 1774/2002 ska kommissionen sända en rapport till Europaparlamentet och rådet om de åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna för att säkerställa överensstämmelse med den förordningen. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag. Rapporten lämnades den 21 oktober 2005, och i den betonades det att förordning (EG) nr 1774/2002 bör bibehållas. Dessutom lyftes de områden fram där ändringar av förordningen ansågs nödvändiga, särskilt förtydliganden av hur bestämmelserna avseende slutprodukter ska tillämpas, förhållandet till annan gemenskapslagstiftning och klassificeringen av vissa material. Resultaten av en rad inspektioner till medlemsstaterna som utfördes av kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor 2004 och 2005 stöder dessa slutsatser. Enligt kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor bör spårbarheten av flödet av animaliska biprodukter förbättras, och likaså bör de offentliga kontrollerna effektiviseras och harmoniseras.
- (10) Vetenskapliga styrkommittén, som ersattes av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) 2002, har antagit en rad yttranden om animaliska biprodukter. Enligt dessa yttranden bör huvudprinciperna i förordning (EG) nr 1774/2002 inte ändras, särskilt principen att animaliska biprodukter från djur som vid en hälsokontroll visat sig vara icke tjänliga för livsmedelsändamål inte får komma in i foderkedjan. Dessa animaliska biprodukter får dock återvinnas och användas för produktion av tekniska produkter eller industriprodukter på specificerade hälsovillkor.
- (11) I rådets ordförandeskaps slutsatser om kommissionens rapport av den 21 oktober 2005 vilka antogs i december 2005 och kommissionens därpå följande samråd betonades det att bestämmelserna i förordning (EG) nr 1774/2002 bör förbättras. Huvudmålen med bestämmelserna om animaliska biprodukter, dvs. bekämpning av risker för människors och djurs hälsa och skydd av säkerheten i livsmedels- och foderkedjan, bör fastställas tydligt. Genom bestämmelserna i den här förordningen bör dessa mål kunna uppnås.
- (12) De bestämmelser om animaliska biprodukter som fastställs i denna förordning bör gälla produkter som inte får användas som livsmedel enligt gemenskapslagstiftningen, särskilt om de inte uppfyller villkoren i lagstiftningen om livsmedelshygien eller då de inte får släppas ut på marknaden som livsmedel eftersom de är osäkra på grund av att de är hälsovådliga eller otjänliga som livsmedel (animaliska biprodukter "enligt lag"). De bestämmelserna bör dock även gälla produkter av animaliskt ursprung som inte uppfyller vissa bestämmelser avseende eventuell användning som livsmedel eller som är livsmedelsråvaror, även om de i slutändan är avsedda för andra ändamål (animaliska biprodukter "enligt val").
- (13) För att förhindra risker som är förbundna med vilda djur bör kroppar eller delar av kroppar av sådana djur som misstänks vara infekterade med en överförbar sjukdom omfattas av bestämmelserna i denna förordning. Detta bör dock inte medföra en skyldighet att samla in eller bortskaffa kroppar av vilda djur som dött eller som nedläggs i sin naturliga livsmiljö. Om god jaktсед iaktas får tarmar och andra kroppsdelar av vilt bortskaffas på ett säkert sätt på platsen. Medlemsstaterna har väletablerade rutiner för sådan riskminskning och de bygger i vissa fall på sedvänjor eller nationell lagstiftning som reglerar jägares verksamhet. I gemenskapslagstiftningen, framför allt i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 853/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda hygienregler för livsmedel av animaliskt ursprung ⁽²⁾, finns det regler för hur

⁽¹⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 55.

- kött och animaliska biprodukter från vilt ska hanteras. I dessa regler läggs ansvaret för att förebygga risker på utbildade personer, såsom jägare. Animaliska biprodukter av nedlagt vilt bör, till följd av de potentiella riskerna för livsmedelskedjan, omfattas av denna förordning endast om lagstiftningen om livsmedelshygien gäller utsläppande på marknaden av sådant vilt och berör verksamhet i vilthantlingsanläggningar. Dessutom bör animaliska biprodukter som används för beredning av jakttroféer omfattas av denna förordning för att förhindra risker för djurs hälsa som uppkommer av sådana biprodukter.
- (14) De bestämmelser som fastställs i denna förordning bör gälla animaliska biprodukter av vattenlevande djur, annat än material från fartyg vars verksamhet omfattas av gemenskapens lagstiftning för livsmedelshygien. Emellertid bör åtgärder som står i proportion till riskerna antas för hantering och bortskaffande av material som härrör från urtagning av fisk ombord på fiskefartyg och som visar sjukdomstecken. Sådana genomförandeåtgärder för förordningen bör antas utgående från en riskbedömning som gjorts av en lämplig vetenskaplig institution utgående från tillgängliga rön om hur effektiva olika åtgärder är för att bekämpa sjukdomar som kan överföras till människor, framför allt av vissa parasiter.
- (15) På grund av de begränsade riskerna med material som används som färskt sällskapsdjursfoder på jordbruksföretag eller levereras till slutanvändare av livsmedelsföretag, bör denna förordning inte gälla för vissa slag av verksamhet med anknytning till sådant färskt sällskapsdjursfoder.
- (16) Man bör i denna förordning klargöra vilka djur som ska klassificeras som sällskapsdjur, så att biprodukter av sådana djur inte används i foder för produktionsdjur. Särskilt sådana djur som används för annat än för produktionsändamål, exempelvis som sällskap åt människor, bör klassificeras som sällskapsdjur.
- (17) Av hänsyn till konsekvens i gemenskapslagstiftningen bör vissa av de definitioner som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ⁽¹⁾ och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall ⁽²⁾ användas i denna förordning. Hänvisningen till rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål ⁽³⁾ bör klarläggas.
- (18) Av hänsyn till konsekvens i gemenskapslagstiftningen bör den definition av vattenlevande djur som anges i rådets direktiv 2006/88/EG av den 24 oktober 2006 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur ⁽⁴⁾ användas i denna förordning. Samtidigt bör ryggradslösa vattenlevande djur som inte omfattas av denna definition och som inte innebär någon risk för sjukdomsspridning omfattas av samma krav som vattenlevande djur.
- (19) I rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽⁵⁾ fastställs villkoren för utfärdande av tillstånd för en deponi. I denna förordning bör man fastställa bestämmelser för bortskaffande genom deponering av animaliska biprodukter på deponier där sådana tillstånd har beviljats.
- (20) Det primära ansvaret för att verksamheten uppfyller kraven i denna förordning ligger hos den driftansvarige. Samtidigt ligger det i allmänhetens intresse att risker för människors och djurs hälsa förebyggs, något som förutsätter att det finns ett system för insamling och bortskaffande som garanterar säker användning eller säkert bortskaffande av animaliska biprodukter som inte får användas eller som inte används i ekonomiskt syfte. För omfattningen av systemet för insamling och bortskaffande bör man ta hänsyn till den verkliga mängden animaliska biprodukter som uppstår i respektive medlemsstat. Enligt försiktighetsprincipen bör man även beakta behovet av utvidgad kapacitet för bortskaffande i fall av större utbrott av överförbara sjukdomar eller tillfälliga tekniska problem vid en befintlig bortskaffningsanläggning. Medlemsstaterna bör få samarbeta med varandra och tredjeländer under förutsättning att bestämmelserna i denna förordning följs.
- (21) Det är viktigt att fastställa den utgångspunkt i livscykeln för animaliska biprodukter efter vilken kraven i denna förordning bör gälla. När en produkt en gång blivit en animalisk biprodukt bör den inte komma in i livsmedelskedjan på nytt. Särskilda omständigheter gäller för hanteringen av vissa råvaror, såsom hudar, som hanteras i anläggningar som samtidigt ingår både i livsmedelskedjan och i tillverkningskedjan för animaliska biprodukter. I sådana fall bör nödvändiga åtgärder vidtas med hjälp av åtskillnad, till förebyggande av de potentiella risker som kan uppstå för livsmedelskedjan till följd av korskontaminering. För andra anläggningar bör det fastställas riskbaserade villkor till förebyggande av korskontaminering, framför allt genom åtskillnad av tillverkningskedjan för animaliska biprodukter och livsmedelskedjan.
- (22) Av omsorg om rättssäkerheten och en vederbörlig övervakning av potentiella risker bör det för sådana produkter som inte längre är av direkt relevans för säkerheten i livsmedelskedjan fastställas en slutpunkt i tillverkningskedjan.

⁽¹⁾ EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 358, 18.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 328, 24.11.2006, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

För vissa produkter som omfattas av annan gemenskapslagstiftning bör en sådan slutpunkt fastställas vid tillverkningen. Produkter som nått fram till denna slutpunkt bör undantas från kontroller enligt denna förordning. Framför allt bör produkter efter denna slutpunkt få släppas ut på marknaden utan begränsningar i enlighet med denna förordning och de får hanteras och transporteras av driftansvariga som inte godkänts eller registrerats i enlighet med denna förordning.

- (23) Slutpunkten bör emellertid kunna ändras, framför allt om nya risker dyker upp. Enligt förordning (EG) nr 1774/2002 medges undantag från kraven i den förordningen för vissa produkter, framför allt guano, vissa hudar som beretts på särskilda sätt, t.ex. genom garvning, och vissa jakttroféer. I genomförandeåtgärderna avsedda att antas i enlighet med denna förordning för sådana produkter som oleokemiska produkter och slutprodukterna från produktion av biodiesel bör det på lämpliga villkor föreskrivas liknande undantag.
- (24) För att säkerställa ett gott skydd för människors och djurs hälsa bör medlemsstaterna vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att hindra att animaliska biprodukter skickas från områden eller anläggningar där restriktioner gäller, särskilt vid utbrott av en sjukdom som förtecknas i rådets direktiv 92/119/EEG av den 17 december 1992 om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka ⁽¹⁾.
- (25) Verksamhet med animaliska biprodukter som medför en betydande risk för människors och djurs hälsa får endast bedrivas i anläggningar som godkänts i förväg för sådan verksamhet av den behöriga myndigheten. Detta villkor bör gälla särskilt bearbetningsanläggningar och andra anläggningar, där obehandlade animaliska biprodukter av direkt relevans för säkerheten i foderkedjan hanteras och lagras. Det bör vara tillåtet att hantera animaliska biprodukter av mer än en kategori på samma anläggning under förutsättning att korskontaminering förhindras. Vidare bör det vara tillåtet att ändra dessa villkor om mängden material för bortskaffande eller bearbetning ökar på grund av ett större sjukdomsutbrott, under förutsättning att man kan säkerställa att tillfällig användning under sådana ändrade omständigheter inte leder till spridning av sjukdomsrisker.
- (26) Dock bör sådana tillstånd inte krävas för anläggningar som bearbetar eller hanterar vissa säkra material, såsom produkter som bearbetats i sådan utsträckning att de inte längre utgör någon risk för människors och djurs hälsa.

Sådana anläggningar bör registreras så att materialflödet kan bli föremål för offentliga kontroller och dess spårbarhet kan säkerställas. Registreringskravet bör också gälla för driftansvariga som transporterar animaliska biprodukter eller därav framställda produkter, utom då de inte längre omfattas av några kontroller eftersom en slutpunkt i kedjan fastställts.

- (27) Anläggningar bör godkännas efter inlämnande av uppgifter till den behöriga myndigheten och efter ett besök på plats som visar att kraven på infrastruktur och utrustning vid anläggningen i denna förordning kommer att uppfyllas så att eventuella risker för människors eller djurs hälsa orsakade av denna process kan kontrolleras på lämpligt sätt. Tillstånden bör kunna beviljas på vissa villkor, så att de driftansvariga kan avhjälpa brister innan anläggningen godkänns fullt ut.
- (28) Det bör inte finnas krav på att anläggningar vars verksamhet redan har godkänts enligt gemenskapens lagstiftning om livsmedelshygien ska godkännas eller registreras enligt denna förordning, då godkännanden eller registreringar enligt den gemenskapslagstiftningen redan beaktar målen i denna förordning. Anläggningar som godkänts eller registrerats enligt hygienlagstiftningen bör emellertid vara skyldiga att följa kraven i denna förordning och omfattas av offentliga kontroller som utförs för att fastställa att kraven i förordningen följs.
- (29) Animaliska biprodukter och därav framställda produkter bör klassificeras i tre kategorier som motsvarar den risk de utgör för människors och djurs hälsa på grundval av en riskbedömning. Animaliska biprodukter och därav framställda produkter som medför en hög risk bör endast användas för ändamål utanför foderkedjan, medan användning av dem för sådana ändamål som utgör en låg risk bör tillåtas under säkra förhållanden.
- (30) Vetenskapliga och tekniska framsteg kan leda till utvecklingen av processer som eliminerar eller minimerar riskerna för människors och djurs hälsa. Det bör vara möjligt att ändra förteckningarna över animaliska biprodukter i denna förordning så att hänsyn kan tas till sådana framsteg. Före sådana ändringar, och i enlighet med de allmänna principerna för gemenskapslagstiftningen som syftar till att säkerställa ett gott skydd för människors och djurs hälsa, bör en riskbedömning göras av en lämplig vetenskaplig institution, såsom Efsa, Europeiska läkemedelsmyndigheten eller vetenskapliga kommittén för konsumentprodukter beroende på vilken typ av animaliska biprodukter som ska riskbedömas. Det bör dock vara klart att så snart animaliska biprodukter av olika kategorier blandas, bör blandningen hanteras i enlighet med de normer som fastställs för den andel av blandningen som hör till den högsta riskkategorin.

⁽¹⁾ EGT L 62, 15.3.1993, s. 69.

- (31) På grund av den höga risken för människors hälsa bör animaliska biprodukter som medför en risk för transmissibel spongiform encefalopati (TSE) särskilt inte användas i foder. Denna restriktion bör även gälla vilda djur som kan sprida överförbara sjukdomar. Restriktionen för användning som foder av animaliska biprodukter som medför en risk för TSE bör inte påverka tillämpningen av de foderbestämmelser som fastställs i förordning (EG) nr 999/2001.
- (32) Animaliska biprodukter från försöksdjur enligt definitionen i direktiv 86/609/EEG bör inte heller få användas som foder, på grund av de risker som sådana animaliska biprodukter kan föra med sig. Medlemsstaterna får dock tillåta användning av animaliska biprodukter från försöksdjur som använts vid utprovning av nya fodertillsatser, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser ⁽¹⁾.
- (33) Användningen av vissa ämnen och produkter är olaglig enligt rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung ⁽²⁾ och rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion ⁽³⁾. I rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och i produkter ⁽⁴⁾ fastställs ytterligare bestämmelser om kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanser av dessa i levande djur och djurprodukter. I direktiv 96/23/EG fastställs även bestämmelser som tillämpas när förekomsten av restsubstanser av godkända ämnen eller av förorenade ämnen i koncentrationer som överstiger tillåtna gränsvärden har påvisats. För att gemenskapslagstiftningen ska vara enhetlig bör produkter av animaliskt ursprung i vilka ämnen upptäcks som bryter mot förordning (EEG) nr 2377/90 och direktiven 96/22/EG och 96/23/EG klassificeras som kategori 1- eller kategori 2-material med hänsyn till den risk de innebär i livsmedels- och foderkedjan.
- (34) Naturgödsel och mag- och tarminnehåll behöver inte bortskaffas, under förutsättning att lämplig behandling säkerställer att sjukdomar inte överförs vid spridning av dessa på mark. Animaliska biprodukter från djur som dör på jordbruksföretaget och djur som avlivats för att utrota sjukdomar bör inte användas i foderkedjan. Denna restriktion bör även gälla tillåten import av animaliska biprodukter till gemenskapen, såvida de inte uppfyller gemenskapslagstiftningen vid inspektion på gemenskapens gränskontrollstation eller produkter som inte uppfyller tillämpliga krav vid kontroller som görs inom gemenskapen. Produkter från foderkedjan, vilka uppvisas för gränskontroll, bör inte utslutas som foder av den orsaken att de inte uppfyller Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽⁵⁾ samt kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder ⁽⁶⁾.
- (35) Sedan förordning (EG) nr 1774/2002 trädde i kraft begränsar den automatiska klassificeringen av vissa animaliska biprodukter som kategori 2-material betydligt deras eventuella användning även om detta inte nödvändigtvis står i proportion till risken i fråga. I enlighet med detta bör de animaliska biprodukterna omklassificeras som kategori 3-material så att de kan användas för vissa foderändamål. För alla andra animaliska biprodukter som inte förtecknas i en av de tre kategorierna, bör man av säkerhetsskäl bibehålla en automatisk kategorisering som kategori 2-material, särskilt för att förstärka principen att sådant material i allmänhet utesluts från foderkedjan för andra produktionsdjur än pälsdjur.
- (36) I annan lagstiftning som trätt i kraft efter antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽⁷⁾, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien ⁽⁸⁾, förordning (EG) nr 853/2004 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien ⁽⁹⁾, och som kompletteras av förordning (EG) nr 1774/2002, åläggs livsmedelsföretagarna och foderföretagarna det primära ansvaret för efterlevnaden av den gemenskapslagstiftning som syftar till att skydda människors och djurs hälsa. Enligt denna lagstiftning bör driftansvariga som bedriver verksamhet som omfattas av denna förordning även vara primärt ansvariga för att se till att denna förordning efterlevs. Den skyldigheten bör ytterligare förtydligas och det bör anges hur spårbarhet säkerställs, bland annat när det gäller separat insamling och distribution av animaliska biprodukter. Etablerade system som säkerställer att produkter som är i omlopp endast på nationell nivå kan spåras på annat sätt bör få fortsätta att

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁶⁾ EUT L 229, 1.9.2009, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 35, 8.2.2005, s. 1.

användas, om de tillhandahåller likvärdig information. Allt bör göras för att främja användningen av elektronisk dokumentation och annan dokumentation än pappersdokumentation, så länge som fullständig spårbarhet kan säkerställas.

- (37) Ett system med egenkontroll behövs för att se till att kraven i denna förordning uppfylls på en anläggning. Vid de offentliga kontrollerna bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till hur effektiva egenkontrollerna är. Egenkontroller bör i vissa anläggningar utföras genom ett system som bygger på principerna för analys av faror och kritiska styrpunkter (HACCP). Principerna för HACCP bör bygga på de rön som vunnits vid tillämpningen av dem i enlighet med gemenskapens lagstiftning om livsmedels- och foderhygien. Nationella riktlinjer för god praxis kan i detta avseende vara till nytta för att underlätta den praktiska tillämpningen av principerna för HACCP och av andra aspekter av denna förordning.
- (38) Animaliska biprodukter bör endast användas om riskerna för människors och djurs hälsa minimeras under processen och i samband med att produkter som är framställda av animaliska biprodukter släpps ut på marknaden. Om denna möjlighet inte finns bör de animaliska biprodukterna bortskaffas under säkra förhållanden. Tillgängliga möjligheter för användningen av animaliska biprodukter i olika kategorier bör klargöras i överensstämmelse med övrig gemenskapslagstiftning. Överlag bör de möjligheter som finns tillgängliga för en högre riskkategori finnas tillgängliga också för de lägre riskkategorierna, om inte särskilda hänsyn gäller till följd av den risk som vissa animaliska biprodukter är förknippad med.
- (39) Bortskaffande av animaliska biprodukter och av dessa framställda produkter bör ske i enlighet med miljölagstiftningen om deponering och avfallsförbränning. För enhetlighetens skull bör förbränning ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall⁽¹⁾. Samförbränning av avfall – antingen som återvinning eller bortskaffande – omfattas av villkor för godkännande och drift liknande dem för avfallsförbränning, särskilt när det gäller gränsvärden för luftutsläpp, avloppsvatten och utsläpp av resthalter, krav på kontroll, övervakning och mätning. Följaktligen bör samförbränning utan förbearbetning av material i alla tre kategorier tillåtas. Vidare bör särskilda bestämmelser införas för godkännande av förbränningsanläggningar med låg respektive hög kapacitet.
- (40) Användningen av animaliska biprodukter eller produkter som framställs av dessa som bränsle i förbränningsprocessen för energiproduktion bör tillåtas, och bör inte anses

som avfallshantering. Sådan verksamhet bör dock äga rum under omständigheter som säkerställer skydd av människors och djurs hälsa och uppfyller lämpliga miljönormer.

- (41) Denna förordning bör föreskriva en möjlighet att fastställa parametrar för bearbetningsmetoder avseende tid, temperatur och tryck för animaliska biprodukter, särskilt för de metoder som för närvarande kallas metoderna 2-7 enligt förordning (EG) nr 1774/2002.
- (42) Skal från skaldjur från vilka mjukvävnaderna eller köttet har avlägsnats bör inte omfattas av denna förordning. Eftersom sådana mjukvävnader eller sådant kött avlägsnas från skalen med varierande metoder på olika håll i gemenskapen bör det vara möjligt att använda skal från vilka all mjukvävnad eller allt kött inte har avlägsnats, under förutsättning att sådan användning inte medför någon risk för människors eller djurs hälsa. Nationella riktlinjer för god praxis skulle kunna bidra till att sprida kunskap om lämpliga förhållanden under vilka sådan användning skulle vara möjlig.
- (43) Risken för människors eller djurs hälsa i samband med sådana produkter är begränsad, varför den behöriga myndigheten bör kunna godkänna framställning och spridning på mark av biodynamiska preparat av kategori 2- och kategori 3-material enligt rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter⁽²⁾.
- (44) Ny teknik under utveckling erbjuder gynnsamma sätt att utvinna energi ur animaliska biprodukter eller att bortskaffa sådana produkter på ett säkert sätt. Säkert bortskaffande kan ske med hjälp av en kombination av metoder för säker inneslutning av animaliska biprodukter på platsen med vedertagna metoder för bortskaffande samt med hjälp av en kombination av godkända processparametrar med nya standarder som bedömts såsom positiva. Med hänsyn till vetenskapliga och tekniska framsteg bör sådan teknik godkännas som alternativ metod för bortskaffande eller användning av animaliska biprodukter överallt i gemenskapen. Om en enskild person har utvecklat en process bör en tillämpning som kontrollerats av den behöriga myndigheten undersökas av Efsa innan tillstånd beviljas för att säkerställa att en bedömning av processens potential för riskreducering förverkligas och att den enskildes rättigheter, inbegripet skyddet för affärshemligheter, bevaras. I rådgivande syfte med tanke på de ansökande bör ett standardformat för ansökningar antas. Eftersom detta dokument endast är avsett att vara vägledande bör det antas i enlighet med det rådgivande förfarandet, i samarbete med Efsa.
- (45) Det är lämpligt att klargöra vilka krav som gäller för utsläppande på marknaden av animaliska biprodukter och

⁽¹⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽²⁾ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

därv framställda produkter avsedda för foder och för organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel, för att säkerställa skyddet av livsmedels- och foderkedjan. Endast kategori 3-material bör få användas för utfodring av andra produktionsdjur än pälsdjur. Gödningsmedel som framställts av animaliska biprodukter kan påverka säkerheten i livsmedels- och foderkedjan. Om de är tillverkade av kött- och benmjöl som framställts av kategori 2-material eller bearbetat animaliskt protein bör en komponent, till exempel ett oorganiskt eller ett osmältbart ämne tillsätts för att hindra att de används direkt som foder. En inblandning av detta slag bör inte vara obligatorisk om produkterna, vilket framför allt bör gälla produkter avsedda att användas av slutförbrukaren, är sammansatta eller förpackade på ett sådant sätt att felaktig användning av dem som foder förebyggs. Vid fastställandet av beståndsdelarna bör det tas hänsyn till olika omständigheter såsom klimatet, jordmånen och användningsändamålet för olika gödningsmedel.

- (46) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1523/2007 av den 11 december 2007 om att förbjuda utsläppande på marknaden samt import till eller export från gemenskapen av päls av katt och hund och varor som innehåller sådan päls⁽¹⁾ fastställs ett förbud mot utsläppande på marknaden samt import till eller export från gemenskapen av päls av katt och hund och varor som innehåller sådan päls. Detta förbud bör dock inte påverka skyldigheten enligt denna förordning att bortska animaliska biprodukter från katter och hundar, inklusive päls.
- (47) Främjandet av vetenskap och forskning och konstnärlig verksamhet kan förutsätta användningen av animaliska biprodukter eller därv framställda produkter från alla kategorier, ibland i mindre mängder än vad som är brukligt för handelsutbyte. För att underlätta import och användning av sådana animaliska biprodukter eller därv framställda produkter bör den behöriga myndigheten kunna fastställa villkoren för sådan verksamhet från fall till fall. Harmoniserade villkor bör fastställas om åtgärder på gemenskapsnivå är nödvändiga.
- (48) Förordning (EG) nr 1774/2002 innehåller utförliga bestämmelser som genom undantag tillåter utfodring med kategori 2- och kategori 3-material till djurparksdjur. Liknande bestämmelser bör fastställas i denna förordning och utfodring med vissa slag av kategori 1-material bör tillåtas och kompletteras med möjligheten att fastställa utförliga bestämmelser för kontroll av alla eventuella risker som uppstår för människors eller djurs hälsa.
- (49) I förordning (EG) nr 1774/2002 tillåts utfodring av kategori 1-material till utrotningshotade eller skyddade arter av asätande fåglar och andra arter som lever i sin naturliga livsmiljö, för att främja den biologiska mångfalden. Dessa

utfodringsrutiner erbjuder ett lämpligt redskap för att bevara de berörda arterna och andra utrotningshotade eller skyddade arter och bör även fortsättningsvis tillåtas enligt denna förordning i enlighet med de villkor som fastställts för att förhindra att sjukdomar sprids. Samtidigt bör hälsovillkor fastställas i genomförandeåtgärderna, så att det blir tillåtet att använda sådant kategori 1-material för utfodringsändamål i system med extensivt bete samt för utfodring till andra köttätande arter, såsom björnar och vargar. Det är viktigt att hälsovillkoren utformas med hänsyn till de berörda arternas naturliga konsumtionsmönster, liksom också till gemenskapens mål för främjandet av den biologiska mångfalden enligt kommissionens meddelande av den 22 maj 2006 *Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter*.

- (50) Nedgrävning eller bränning av animaliska biprodukter, särskilt av döda djur, kan vara motiverat i särskilda situationer, särskilt i avlägsna områden eller vid sjukdomsbekämpning då det krävs ett snabbt bortskaflande av djur som avlivats för att bekämpa ett utbrott av en allvarlig överförbar sjukdom. Framför allt bör bortskaflande på plats vara tillåtet under särskilda omständigheter, eftersom den tillgängliga konverterings- eller förbränningskapaciteten i ett område eller en medlemsstat annars skulle kunna vara en begränsande faktor vid bekämpningen av en sjukdom.
- (51) Det nuvarande undantaget för nedgrävning och bränning av animaliska biprodukter bör utvidgas till områden som i praktiken är omöjliga att nå eller är förbundna med risker för hälsa och säkerhet för den personal som utför insamlingen. Erfarenheter av tillämpningen av förordning (EG) nr 1774/2002 och av naturkatastrofer såsom skogsbränder och översvämningar i vissa medlemsstater har visat att bortskaflande i undantagsfall genom nedgrävning eller bränning på platsen kan motiveras då man snabbt måste bortskafla djuren och hindra spridning av sjukdomsrisker. Den totala storleken på de avlägsna områdena i en medlemsstat bör begränsas, utgående från erfarenheterna av tillämpningen av förordning (EG) nr 999/2001, för att se till att den allmänna skyldigheten att ha ett fungerande system för bortskaflande som uppfyller bestämmelserna i denna förordning uppfylls.
- (52) Vissa anläggningar som bearbetar endast små mängder animaliska biprodukter som inte medför någon risk för människors och djurs hälsa bör under officiell övervakning få bortskafla sådana biprodukter på annat sätt än genom det bortskaflande som föreskrivs i denna förordning. Kriterierna för sådana undantagsfall bör dock fastställas på gemenskapsnivå för att säkerställa en enhetlig tillämpning av dem utgående från den faktiska situationen inom vissa sektorer samt tillgången till andra system för bortskaflande i vissa medlemsstater.
- (53) Vilka tillvägagångssätt som är möjliga för de behöriga myndigheterna då de genomför offentliga kontroller bör anges för att säkerställa rättssäkerhet, särskilt när det gäller upphävande av eller permanent förbud mot verksamhet

⁽¹⁾ EUT L 343, 27.12.2007, s. 1.

eller uppställande av villkor för att säkerställa att förordningen tillämpas korrekt. Dessa offentliga kontroller bör utföras inom ramen för fleråriga kontrollplaner i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd ⁽¹⁾.

- (54) För att medlemsstaterna ska kunna kontrollera mängden material som förs in för bortskaffande på deras territorium bör den behöriga myndigheten godkänna mottagandet av sådant material till sitt territorium.
- (55) Trycksterilisering och kompletterande villkor för transport kan införas för att säkerställa kontroll av eventuella risker. För att säkerställa spårbarhet och samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter med ansvar för kontroll av avsändandet av animaliska biprodukter och därav framställda produkter bör Traces-systemet som infördes genom kommissionens beslut 2004/292/EG ⁽²⁾ användas för att ge information om avsändande av animaliska biprodukter och kött- och benmjöl eller animaliskt fett som framställts av kategori 1- och kategori 2-material och bearbetat animaliskt protein som framställts av kategori 3-material. För material som brukar sändas i små mängder för att användas för forskning, undervisning, konstnärlig verksamhet eller diagnostik bör särskilda villkor fastställas för att underlätta förflyttningen av sådant material inom gemenskapen. Bilateral arrangemang för att underlätta kontrollen av material som förflyttas mellan medlemsstater med gemensam gräns bör tillåtas under särskilda omständigheter.
- (56) För att underlätta transport av sändningar genom tredjeländer som gränsar till mer än en medlemsstat bör man införa ett särskilt system för avsändande av sändningar från en medlemsstats territorium till en annan genom ett tredjelands territorium, särskilt för att se till att sändningar som återinförs till gemenskapens territorium veterinärkontrolleras i enlighet med rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽³⁾.
- (57) Av hänsyn till gemenskapslagstiftningens enhetlighet måste man klargöra förhållandet mellan bestämmelserna i förordningen och gemenskapslagstiftningen om avfall. Särskilt bör det säkerställas att bestämmelserna är förenliga

med det exportförbud för avfall som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall ⁽⁴⁾. För att förebygga eventuell skadlig inverkan på miljön bör export av animaliska biprodukter och därav framställda produkter som är avsedda för förbränning eller deponi förbjudas. Man bör även förhindra export av animaliska biprodukter och därav framställda produkter för användning i en biogasanläggning eller komposteringsanläggning i ett tredjeland som inte är medlem i OECD för att förhindra eventuell skadliga konsekvenser på miljön och risker för människors och djurs hälsa. Vid tillämpningen av bestämmelserna om undantag från exportförbudet är kommissionen skyldig att i sina beslut fullt ut iaktta Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall, såsom den ingåtts på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 93/98/EEG ⁽⁵⁾ samt ändringen av denna konvention enligt beslut III/1 fattat av parternas samarbetskonferens och godkänt på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 97/640/EG ⁽⁶⁾ samt genomförd genom förordning (EG) nr 1013/2006.

- (58) Vidare bör man se till att animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som blandats med eller kontaminerats av något farligt avfall som förtecknas i kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall ⁽⁷⁾ endast importeras, exporteras eller avsänds mellan medlemsstaterna i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006. Det är också nödvändigt att fastställa bestämmelser om avsändande av sådant material inom en medlemsstat.
- (59) Kommissionen bör kunna utföra kontroller i medlemsstaterna. Gemenskapskontroller i tredjeländer bör utföras i enlighet med förordning (EG) nr 882/2004.
- (60) Import av animaliska biprodukter och därav framställda produkter till gemenskapen och transitering av sådant material bör ske i enlighet med bestämmelser som är minst lika stränga som de som tillämpas inom gemenskapen. Alternativt får de bestämmelser som gäller animaliska biprodukter och därav framställda produkter i tredjeländer erkännas vara likvärdiga med bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen. På grund av den potentiella risk som är förbunden med produkter avsedda för användning utanför livsmedelskedjan bör en förenklad uppsättning importbestämmelser gälla för dessa produkter.

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 94, 31.3.2004, s. 63.

⁽³⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽⁴⁾ EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 39, 16.2.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 272, 4.10.1997, s. 45.

⁽⁷⁾ EGT L 226, 6.9.2000, s. 3.

- (61) Gemenskapslagstiftningen om tillverkning av framställda produkter avsedda för användning som kosmetiska produkter, läkemedel eller medicintekniska produkter bildar ett omfattande regelverk för utsläppande på marknaden av sådana produkter: rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel⁽³⁾, rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation⁽⁴⁾, rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik⁽⁶⁾ ("särdiriktiven"). I särdiriktiven om kosmetiska produkter och medicintekniska produkter ingår dock inte bestämmelser om skydd mot risker för djurs hälsa. I sådana fall bör denna förordning gälla dessa risker och det bör vara möjligt att vidta skyddsåtgärder i enlighet med förordning (EG) nr 178/2002.
- (62) Animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som levereras som material eller ingredienser för tillverkning av sådana framställda produkter bör även omfattas av kraven i särdiriktiven, i den mån de fastställer bestämmelser för kontroll av riskerna för människors och djurs hälsa. I särdiriktiven regleras redan utgångsmaterial av animaliskt ursprung som får användas för tillverkning av de avsedda framställda produkterna, och i dem införs vissa villkor för skydd av människors och djurs hälsa. Enligt direktiv 76/768/EEG får kategori 1- och kategori 2-material inte användas som beståndsdel i kosmetiska produkter och tillverkarna åläggs skyldighet att följa god tillverkningssed. Genom kommissionens direktiv 2003/32/EG⁽⁷⁾ införs detaljerade specifikationer för medicintekniska produkter som tillverkas av vävnader av animaliskt ursprung.
- (63) Om dessa villkor inte har fastställts i särdirektiv eller om de inte omfattar vissa risker för människors och djurs hälsa bör dock denna förordning tillämpas och det bör vara möjligt att vidta skyddsåtgärder i enlighet med förordning (EG) nr 178/2002.
- (64) Vissa framställda produkter kommer inte in i foderkedjan eller används inte på mark där det växer vallväxter som produktionsdjur antingen betar eller utfodras med efter
- slätter. Till sådana framställda produkter hör produkter för tekniska ändamål, såsom beredda hudar för läderproduktion, bearbetad ull för textilindustrin, benprodukter för lim och bearbetat material avsett för sällskapsdjur. Företagare bör få släppa ut sådana produkter på marknaden under förutsättning att de antingen har framställts av råmaterial som inte kräver någon behandling eller att behandlingen eller slutanvändningen av det behandlade materialet säkerställer tillräcklig riskkontroll.
- (65) Det har visat sig i flera medlemsstater att vissa brister förekommit när det gäller efterlevnaden av förordning (EG) nr 1774/2002. Därför behövs förutom sträng efterlevnad av dessa bestämmelser även straffrättsliga och andra sanktioner mot företagare som inte uppfyller de kraven. Därför är det nödvändigt att medlemsstaterna fastställer regler för sanktioner vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning.
- (66) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa bestämmelser för människors och djurs hälsa med avseende på animaliska biprodukter och därav framställda produkter för att förebygga och minimera risker för människors eller djurs hälsa av dessa produkter och framför allt för att skydda säkerheten i livsmedels- och foderkedjan, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (67) För att förbättra rättssäkerheten och mot bakgrund av kommissionens allmänna mål att förenkla gemenskapslagstiftningen bör ett enhetligt regelverk fastställas i den här förordningen, med beaktande av bestämmelserna i förordning (EG) nr 1774/2002 samt erfarenheter och framsteg sedan den dag då den förordningen trädde i kraft. Förordning (EG) nr 1774/2002 bör därför upphävas och ersättas av den här förordningen.
- (68) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁸⁾.
- (69) För att gemenskapslagstiftningen ska bli mer enhetlig och tydlig bör de tekniska bestämmelserna för särskilda verksamheter som berör animaliska biprodukter, vilka för närvarande fastställs i bilagorna till förordning (EG)

(1) EGT L 262, 27.9.1976, s. 169.

(2) EGT L 311, 28.11.2001, s. 67.

(3) EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.

(4) EGT L 189, 20.7.1990, s. 17.

(5) EGT L 169, 12.7.1993, s. 1.

(6) EGT L 331, 7.12.1998, s. 1.

(7) EUT L 105, 26.4.2003, s. 18.

(8) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

nr 1774/2002 samt i de genomförandebestämmelser som antagits av kommissionen på grundval av den förordningen ⁽¹⁾, fastställas i särskilda genomförandeföreskrifter. Samråd och information till konsumenter och socioekonomiska aktörer som berörs av frågorna i denna förordning bör ske i enlighet med kommissionens beslut 2004/613/EG av den 6 augusti 2004 om inrättande av en rådgivande grupp för livsmedelskedjan, djurhälsa och växters sundhet ⁽²⁾.

(70) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta bestämmelser om ändring av slutpunkten i tillverkningskedjan för vissa framställda produkter och fastställande av sådan slutpunkt för vissa andra framställda produkter, bestämmelser om allvarliga överförbara sjukdomar som medför att animaliska biprodukter och därav framställda produkter inte bör få avsändas om dessa sjukdomar förekommer, och/eller villkor för avsändande av ovannämnda produkter samt åtgärder för att ändra animaliska biprodukters och därav framställda produkters kategoritillhörighet, åtgärder för begränsning av användningen och bortscaffandet av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, åtgärder med fastställande av villkor för tillämpningen av vissa undantag avseende användning, insamling och bortscaffande av animaliska biprodukter och därav framställda produkter samt åtgärder för godkännande eller avvisande av någon viss alternativ metod för användning och bortscaffande av animaliska biprodukter och därav framställda produkter.

(71) Kommissionen bör dessutom ges befogenhet att anta närmare bestämmelser för insamling och transport av animaliska biprodukter och därav framställda produkter samt för kraven på infrastrukturen, utrustningen och hygienien i anläggningar där animaliska biprodukter hanteras och villkoren och de tekniska kraven för hantering av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, inklusive vilka belägg som ska visas upp med tanke på valideringen av behandlingen, villkor för utsläppande på marknaden av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, krav med anknytning till säkert fastställande av ursprunget, säker behandling och säker slutanvändning, villkor för import, transitering och export av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, närmare bestämmelser för hur offentliga kontroller ska utföras, inbegripet regler för referensmetoder för mikrobiologiska analyser samt

villkor för kontrollen av avsändandet av animaliska biprodukter och därav framställda produkter mellan medlemsstaterna. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

(72) Av effektivitetsskäl bör de normala tidsfristerna för det föreskrivande förfarandet med kontroll förkortas för antagande av åtgärder för fastställande av villkoren för avsändande av animaliska biprodukter från anläggningar eller områden där restriktioner gäller. Av brådskande skäl är det nödvändigt att tillämpa det skyndsamma förfarandet i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG för antagande av åtgärder för att ändra slutpunkten i tillverkningskedjan för vissa produkter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL I

Gemensamma bestämmelser

Avsnitt 1

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs bestämmelser för människors och djurs hälsa i samband med animaliska biprodukter och därav framställda produkter för att förebygga och minimera risker för människors och djurs hälsa av dessa produkter och framför allt skydda säkerheten i livsmedels- och foderkedjan.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på
 - a) animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte får användas som livsmedel enligt gemenskapslagstiftningen, och

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 811/2003 om förbud mot återanvändning inom samma art och nedgrävning och förbränning av vissa animaliska biprodukter (EUT L 117, 13.5.2003, s. 14). Beslut 2003/322/EG om utfodring av vissa asätande fåglar med vissa kategori 1-material (EUT L 117, 13.5.2003, s. 32). Beslut 2003/324/EG om undantag från förbudet mot återanvändning inom arten för pälsdjur (EUT L 117, 13.5.2003, s. 37). Förordning (EG) nr 92/2005 om metoder för användning eller bortscaffande (EUT L 19, 21.1.2005, s. 27). Förordning (EG) nr 181/2006 om andra organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel än naturgödsel (EUT L 29, 2.2.2006, s. 31). Förordning (EG) nr 1192/2006 om förteckningar över godkända anläggningar (EUT L 215, 5.8.2006, s. 10). Förordning (EG) nr 2007/2006 om import och transitering av vissa mellanprodukter från kategori 3-material (EUT L 379, 28.12.2006, s. 98).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.8.2004, s. 17.

- b) följande produkter som enligt ett beslut av en driftansvarig, vilket inte får ändras, är avsedda för andra ändamål än som livsmedel:
- Produkter av animaliskt ursprung som enligt gemenskapslagstiftningen får användas som livsmedel.
 - Råmaterial för produktion av produkter av animaliskt ursprung.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på följande animaliska biprodukter:

- Hela kroppar eller delar från vilda djur, med undantag för vilt, som inte misstänks vara smittade med eller påverkade av en sjukdom som kan överföras till människor eller djur, med undantag av vattenlevande djur som fångas i kommersiellt syfte.
- Hela kroppar eller delar från vilt som efter att ha nedlagts inte har samlats in enligt god jaktсед, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 853/2004.
- Animaliska biprodukter av vilt och viltkött enligt artikel 1.3 e i förordning (EG) nr 853/2004.
- Ägg, embryon och sperma avsedda för avel.
- Obehandlad mjölk, råmjölk och därav framställda produkter som erhållits, hållits, bortskaffats eller använts på det ursprungliga jordbruksföretaget.
- Skal från skaldjur från vilka mjukvävnaderna och köttet har avlägsnats.
- Matavfall, utom om det
 - härör från transportmedel i internationell trafik,
 - är avsett att användas som foder,
 - är avsett att bearbetas med trycksterilisering eller med metoder av det slag som avses i artikel 15.1 första stycket b eller omvandlas till biogas eller komposterar.
- Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens miljölagstiftning, material från fartyg som uppfyller bestämmelserna i förordningarna (EG) nr 852/2004 och (EG) nr 853/2004, vilket uppstått i samband med deras fiskeverksamhet och bortskaffas till havs, utom material som härör från urtagning ombord av fisk som visar tecken på sjukdom inbegripet parasiter, som kan överföras till människan.
- Färskt sällskapsdjursfoder från detaljhandelsledet, där styckning och lagring enbart sker i samband med leverans direkt till konsumenten.
- Färskt sällskapsdjursfoder framställt från djur som slaktats inom det ursprungliga jordbruksföretaget, för privat konsumtion i det egna hushållet.

- k) Exkrementer och urin, med undantag för naturgödsel och icke-mineraliserad guano.

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av sådan veterinärlagstiftning som syftar till att bekämpa och utrota djursjukdomar.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- animaliska biprodukter*: hela kroppar eller delar av kroppar från djur, produkter av animaliskt ursprung eller andra produkter som fås från djur och inte är avsedda som livsmedel, inbegripet ägg, embryon och sperma.
- framställda produkter*: produkter som framställts genom en eller flera behandlingar, omvandlingar eller steg i bearbetningen av animaliska biprodukter.
- produkter av animaliskt ursprung*: produkter av animaliskt ursprung enligt definitionen i punkt 8.1 i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004.
- slaktkropp*: slaktkropp enligt definitionen i punkt 1.9 i bilaga I till förordning (EG) nr 853/2004.
- djur*: alla ryggradsdjur och ryggradslösa djur.
- produktionsdjur:
 - alla djur som hålls, göds eller föds upp av människor och används för framställning av livsmedel, ull, päls, fjädrar, hudar och skinn eller andra produkter som fås från djur eller för annat ändamål inom jordbruket,
 - hästdjur.
- vilda djur*: djur som inte hålls av människor.
- sällskapsdjur*: djur av sådana arter som, utan att användas som livsmedel, i normala fall hålls och föds upp av människor i annat syfte än användning som produktionsdjur.
- vattenlevande djur*: vattenlevande djur enligt definitionen i artikel 3.1 e i direktiv 2006/88/EG.
- behörig myndighet*: den centrala myndighet i en medlemsstat som har till uppgift att se till att kraven i denna förordning efterlevs, eller varje annan myndighet till vilken denna uppgift har delegerats. Denna definition ska i förekommande fall också omfatta motsvarande myndighet i ett tredjeland.
- driftansvarig*: de fysiska eller juridiska personer som har faktisk kontroll över en animalisk biprodukt eller därav framställd produkt, däribland transportörer, handlare och användare.

12. *användare*: de fysiska eller juridiska personer som använder animaliska biprodukter och därav framställda produkter för särskilda utfodringsändamål, för forskning eller andra angivna ändamål.
13. *anläggning*: varje plats där det utförs någon verksamhet som inbegriper hantering av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter, med undantag för fiskefartyg.
14. *utsläppande på marknaden*: all verksamhet som syftar till att sälja animaliska biprodukter eller därav framställda produkter till tredje man i gemenskapen eller varje annan form av överlåtelse mot betalning eller utan motprestation till sådan tredje man eller lagring för leverans till sådan tredje man.
15. *transitering*: förflyttning genom gemenskapen från ett tredjelands territorium till ett territorium i ett annat tredjeland, utom med båt eller flyg.
16. *export*: förflyttning från gemenskapen till ett tredjeland.
17. *transmissibel spongiform encefalopati (TSE)*: alla typer av transmissibel spongiform encefalopati enligt definitionen i artikel 3.1 a i förordning (EG) nr 999/2001.
18. *specificerat riskmaterial*: specificerat riskmaterial enligt definitionen i artikel 3.1 g i förordning (EG) nr 999/2001.
19. *trycksterilisering*: bearbetning av animaliska biprodukter, efter sönderdelning till en partikelstorlek på högst 50 mm till en kärntemperatur på mer än 133 °C i minst 20 minuter utan avbrott och vid ett tryck (absolut) på minst 3 bar.
20. *naturgödsel*: alla slags exkrementer och/eller urin från produktionsdjur, utom från odlad fisk, med eller utan strö.
21. *godkänd deponi*: en deponi för vilken ett tillstånd utfärdats i enlighet med direktiv 1999/31/EG.
22. *organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel*: olika material av animaliskt ursprung som, vart och ett för sig eller tillsammans, används för att bibehålla eller förbättra växternas näringsförsörjning samt jordens fysikaliska och kemiska egenskaper och biologiska aktivitet. Dessa material kan bestå av naturgödsel, icke-mineraliserad guano, mag- och tarminnehåll, kompost och rötrest.
23. *avlägsset område*: område där djurbeståndet är så litet och där anläggningar för bortskaffande befinner sig så långt bort att de arrangemang som krävs för uppsamling och transport av animaliska biprodukter skulle bli oacceptabelt betungande jämfört med lokalt bortskaffande.
24. *livsmedel*: livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002.
25. *foder*: foder enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 178/2002.
26. *slam från centrifugering eller separering*: material som tillvaratagits som en biprodukt när obehandlad mjölk renas och separeras till skummjölk och grädde.
27. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG.

Avsnitt 2

Skyldigheter

Artikel 4

Utgångspunkten i tillverkningskedjan och skyldigheter

1. Driftansvariga ska, så snart de framställt animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, identifiera produkterna och se till att de hanteras i enlighet med denna förordning (utgångspunkt).
2. De driftansvariga ska, i de företag som står under deras kontroll, se till att animaliska biprodukter eller därav framställda produkter under alla skeden av insamling, transport, hantering, behandling, omvandling, bearbetning, lagring, utsläppande på marknaden, distribution, användning och bortskaffande uppfyller de krav i denna förordning som är av relevans för verksamheten.
3. Medlemsstaterna ska övervaka och kontrollera att de relevanta kraven i denna förordning uppfylls av de driftansvariga utmed hela den kedja av animaliska biprodukter och därav framställda produkter som avses i punkt 2. För detta ändamål ska de upprätthålla ett system av offentliga kontroller i enlighet med relevant gemenskapslagstiftning.
4. Medlemsstaterna ska se till att de har ett tillfredställande system på sitt territorium för att animaliska biprodukter ska
 - a) samlas in, identifieras och transporteras utan onödigt dröjsmål, och
 - b) behandlas, användas eller bortskaffas i enlighet med denna förordning.
5. Medlemsstaterna får fullgöra sina åtaganden enligt punkt 4 i samarbete med andra medlemsstater och tredjeländer.

Artikel 5

Slutpunkten i tillverkningskedjan

1. Framställda produkter som avses i artikel 3.3, vilka nått fram till stadiet för den tillverkning som krävs av den gemenskapslagstiftning som avses i den artikeln ska anses ha nått den slutpunkt i tillverkningskedjan efter vilken de inte längre omfattas av kraven i denna förordning.

Dessa framställda produkter får därefter släppas ut på marknaden utan begränsningar enligt denna förordning och ska inte längre omfattas av offentliga kontroller i enlighet med denna förordning.

Slutpunkten i tillverkningskedjan får ändras

- a) för produkter som avses i artikel 33 a–d i händelse av risker för djurs hälsa,
- b) för produkter som avses i artikel 33 e och f i händelse av risker för människors eller djurs hälsa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.6.

2. För framställda produkter som avses i artiklarna 35 och 36 och som inte längre innebär någon betydande risk för människors eller djurs hälsa får det fastställas en slutpunkt i tillverkningskedjan efter vilken de inte längre omfattas av kraven i denna förordning.

Dessa framställda produkter får därefter släppas ut på marknaden utan begränsningar enligt denna förordning och ska inte längre omfattas av offentliga kontroller i enlighet med denna förordning.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.5.

3. I händelse av risker för människors eller djurs hälsa ska artiklarna 53 och 54 i förordning (EG) nr 178/2002 om nödgärder i tillämpliga delar gälla för framställda produkter som avses i artiklarna 33 och 36 i denna förordning.

Avsnitt 3

Djurs hälsorestriktioner

Artikel 6

Allmänna djurs hälsorestriktioner

1. Animaliska biprodukter och därav framställda produkter från sjukdomsmottagliga arter får inte avsändas från jordbruksföretag, anläggningar eller områden som omfattas av restriktioner

- a) enligt gemenskapens veterinärlagstiftning, eller
- b) på grund av förekomst av en allvarlig överförbar sjukdom som
 - i) förtecknas i bilaga I till direktiv 92/119/EEG, eller
 - ii) anges i enlighet med andra stycket.

De åtgärder som avses i första stycket led b ii och som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om animaliska biprodukter och därav framställda produkter avsänds enligt villkor som utformats för att förhindra att sjukdomar sprids till människors eller djur.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.5.

Avsnitt 4

Kategorisering

Artikel 7

Kategorisering av animaliska biprodukter och därav framställda produkter

1. Animaliska biprodukter ska indelas i särskilda kategorier med hänsyn till graden av risk för människors och djurs hälsa som de animaliska biprodukterna medför, i enlighet med förteckningarna i artiklarna 8, 9 och 10.

2. Framställda produkter ska omfattas av de regler som gäller för den kategori av animaliska biprodukter som de härrör från, om inte annat anges i denna förordning eller föreskrivits i genomförandeåtgärder för denna förordning som kommissionen har antagit, där det kan anges närmare villkor för när framställda produkter inte ska omfattas av dessa regler.

3. Artiklarna 8, 9 och 10 får ändras för att beakta vetenskapliga framsteg när det gäller riskbedömningen, om dessa framsteg kan fastställas på grundval av en riskbedömning som genomförs av den lämpliga vetenskapliga institutionen. Inga animaliska biprodukter som förtecknas i dessa artiklar får emellertid avföras från dessa förteckningar; endast ändringar av kategoriseringen eller tillägg får göras.

4. De åtgärder som avses i punkterna 2 och 3 som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Artikel 8

Kategori 1-material

Kategori 1-material ska omfatta följande animaliska biprodukter:

- a) Hela kroppar och alla delar av kroppen, inklusive hudar och skinn, från följande djur:
 - i) Djur som misstänks vara infekterade med TSE i enlighet med förordning (EG) nr 999/2001 eller som officiellt bekräftats vara infekterade med TSE.
 - ii) Djur som avlivats som ett led i utrotningen av TSE.
 - iii) Andra djur än produktionsdjur och vilda djur, särskilt sällskapsdjur, djurparksdjur och cirkusdjur.

- iv) Försöksdjur enligt definitionen i artikel 2 d i direktiv 86/609/EEG, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1831/2003.
- v) Vilda djur som misstänks vara infekterade med sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.
- b) Följande material:
- i) Specificerat riskmaterial.
- ii) Hela kroppar eller delar av döda djur som innehåller specificerat riskmaterial vid tidpunkten för bortskaffandet.
- c) Animaliska biprodukter som framställts av djur som varit föremål för illegal behandling enligt definitionen i artikel 1.2 d i direktiv 96/22/EG eller artikel 2 b i direktiv 96/23/EG.
- d) Animaliska biprodukter som innehåller rester av andra ämnen och miljögifter som förtecknats i grupp B.3 i bilaga I till direktiv 96/23/EG om sådana rester överskrider de gränsvärden som tillåts i gemenskapslagstiftningen, eller i nationell lagstiftning, om gemenskapslagstiftning inte finns.
- e) Animaliska biprodukter som samlats in vid behandling av avloppsvatten enligt kraven i genomföranderegler som antagits i enlighet med artikel 27 första stycket c
- i) från anläggningar där kategori 1-material behandlas, eller
- ii) från andra anläggningar där specificerat riskmaterial avlägsnas.
- f) Matavfall som härrör från transportmedel i internationell trafik.
- g) Blandningar av kategori 1-material och antingen kategori 2-material eller kategori 3-material eller båda.
- ii) från slakterier, utom dem som omfattas av artikel 8 e.
- c) Animaliska biprodukter som i den mening som avses i artikel 15.3 i direktiv 96/23/EG innehåller rests substanser av godkända ämnen eller av förorenade ämnen i koncentrationer som överstiger de tillåtna gränsvärdena.
- d) Produkter av animaliskt ursprung som förklarats otjänliga som livsmedel eftersom de innehåller främmande föremål.
- e) Produkter av animaliskt ursprung utom kategori 1-material, som
- i) importeras eller förs in från ett tredjeland och inte uppfyller kraven i gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning för att få importeras eller föras in till gemenskapen, utom när gemenskapslagstiftningen medger import eller införsel med vissa begränsningar eller återsändning av dem till tredjelandet, eller
- ii) sänds till en annan medlemsstat och inte uppfyller de krav som fastställs i eller tillåts enligt gemenskapslagstiftningen, utom då de återsänds med tillstånd från ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet.
- f) Djur eller delar av djur utom de som avses i artikel 8 eller artikel 10,
- i) som dött på annat sätt än genom att slaktas eller nedläggas för att användas som livsmedel, inklusive djur som avlivats som ett led i sjukdomsbekämpning,
- ii) foster,
- iii) ägg, embryon och sperma som inte är avsedda för avelsändamål, och
- iv) fjäderfä som dött i äggen före kläckning.
- g) Blandningar av kategori 2-material och kategori 3-material.
- h) Animaliska biprodukter som inte är kategori 1-material eller kategori 3-material.

Artikel 9

Kategori 2-material

Kategori 2-material ska omfatta följande animaliska biprodukter:

- a) Naturgödsel, icke-mineraliserad guano och mag- och tarminnehåll.
- b) Animaliska biprodukter som samlats in vid behandling av avloppsvatten enligt kraven i genomföranderegler som antagits i enlighet med artikel 27 första stycket c
- i) från anläggningar där kategori 2-material behandlas, eller

Artikel 10

Kategori 3-material

Kategori 3-material ska omfatta följande animaliska biprodukter:

- a) Slaktkroppar och delar av djur som slaktats, eller kroppar eller delar av vilt som nedlagts, och som enligt gemenskapens lagstiftning är tjänliga som livsmedel, men som av kommersiella skäl trots detta inte är avsedda att användas som livsmedel.

- b) Slaktkroppar och följande delar från djur som har slaktats i ett slakteri och som har genomgått en besiktning före slakt där de befunnits vara lämpade för slakt för att användas som livsmedel, eller kroppar och följande delar från vilt som nedlagts för att användas som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen:
- i) Slaktkroppar eller kroppar och delar av djur som förklarats otjänliga som livsmedel enligt gemenskapslagstiftningen, men som inte visade några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.
 - ii) Huvuden av fjäderfä.
 - iii) Hudar och skinn, inklusive material från putsning och spaltning, horn och gångbenets distala delar, inklusive falangben, karpalben och metakarpalben, tarsalben och metatarsalben av
 - andra arter än idisslare som måste testas för TSE,
 - idisslare som har testats med negativt resultat i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 999/2001.
 - iv) Svinborst.
 - v) Fjädrar.
- c) Animaliska biprodukter från fjäderfä och hardjur som slaktats på jordbruksföretaget, såsom avses i artikel 1.3 d i förordning (EG) nr 853/2004, om de ej visat några tecken på sjukdom som kan överföras till människor eller djur.
- d) Blod från djur som inte har visat några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via blod, från följande djur som har slaktats i ett slakteri efter det att de genomgått en besiktning före slakt där de befunnits vara lämpade för slakt för att användas som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen:
- i) Andra arter än idisslare som måste testas för TSE.
 - ii) Idisslare som har testats med negativt resultat i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 999/2001.
- e) Animaliska biprodukter som uppstår vid framställning av produkter som är avsedda att användas som livsmedel, till exempel avfettade ben, fettgrevar och slam från centrifugering eller separering i samband med behandling av mjölk.
- f) Produkter av animaliskt ursprung eller livsmedel som innehåller produkter av animaliskt ursprung, som inte längre är avsedda för användning som livsmedel, antingen av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller andra defekter som inte innebär någon risk för människors eller djurs hälsa.
- g) Foder för sällskapsdjur och foder av animaliskt ursprung eller foder som innehåller animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som inte längre är avsedda för utfodring av djur, antingen av kommersiella skäl eller på grund av tillverkningsproblem eller förpackningsdefekter eller andra defekter som inte innebär någon risk för människors eller djurs hälsa.
- h) Blod, efterbördar, ull, fjädrar, hår, horn, klöv- och hovspån samt obehandlad mjölk från levande djur som inte är avsedda för omedelbar slakt och inte visat några tecken på sjukdomar som genom denna produkt kan överföras till människor eller djur.
- i) Vattenlevande djur och delar av sådana djur, med undantag av havslevande däggdjur, som inte visat några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur.
- j) Animaliska biprodukter från vattenlevande djur från anläggningar som tillverkar produkter som är avsedda att användas som livsmedel.
- k) Följande material från djur som inte har visat några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via detta material:
- i) Skal från skaldjur med mjuka vävnader eller kött.
 - ii) Från landlevande djur:
 - Biprodukter från kläckerier.
 - Ägg.
 - Biprodukter från ägg, inbegripet äggskal.
 - iii) Daggamla kycklingar som avlivats av kommersiella skäl.
- l) Rygggradslösa vattenlevande och landlevande djur med undantag av arter som är patogena för människor eller djur.
- m) Djur eller delar av sådana, som tillhör någon av de zoologiska ordningarna Rodentia och Lagomorpha, med undantag av kategori 1-material som avses i artikel 8 a iii, iv och v och kategori 2-material som avses i artikel 9 a–g.
- n) Hudar och skinn, hovar, fjädrar, ull, horn, hår och päls från döda djur utom de djur som avses i led b i denna artikel, som inte visat några tecken på sådana sjukdomar som kan överföras till människor eller djur via produkten i fråga.
- o) Fettvävnad från djur som inte visat några tecken på sjukdomar som kan överföras till människor eller djur och som har slaktats i ett slakteri och genomgått en besiktning före slakt där de befunnits vara lämpade för slakt för att användas som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen.
- p) Annat matavfall än sådant som avses i artikel 8 f.

KAPITEL II

Bortskaffande och användning av animaliska biprodukter och därav framställda produkter

Avsnitt 1

Begränsningar för användningen

Artikel 11

Begränsningar för användningen

1. Följande användningsområden för animaliska biprodukter och produkter som framställts därav ska vara förbjudna:
 - a) Utfodring av djur av någon viss landlevande djurart, med undantag av pälsdjur, med bearbetat animaliskt protein från djurkroppar eller delar av djurkroppar från samma djurart.
 - b) Utfodring av produktionsdjur, med undantag av pälsdjur, med matavfall eller foderråvara som innehåller eller framställts av matavfall.
 - c) Utfodring av produktionsdjur med vallväxter, som djuren antingen betar eller utfodras med efter slätter, från mark där det spritts andra organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel än naturgödsel, om inte slättern eller betandet sker efter utgången av en väntetid som säkerställer en tillfredsställande kontroll av riskerna för människors och djurs hälsa och som uppgår till åtminstone 21 dygn.
 - d) Utfodring av odlad fisk med bearbetat animaliskt protein från djurkroppar eller delar av djurkroppar av odlad fisk av samma art.
2. Åtgärder får vidtas i fråga om följande:
 - a) De kontroller som ska utföras som ett led i övervakningen av att förbuden enligt punkt 1 verkligen efterlevs, också vad gäller de metoder för upptäckt samt de tester som ska användas för att fastställa förekomsten av material med ursprung i vissa arter samt de gränsvärden för obetydliga mängder av bearbetat animaliskt protein som avses i punkt 1 a och d och förorsakas av oavsiktlig kontaminering som är tekniskt omöjlig att undvika.
 - b) Villkoren för att utfodra pälsdjur med bearbetat animaliskt protein från djurkroppar eller delar av djurkroppar av samma djurart.
 - c) Villkoren för att utfodra produktionsdjur med vallväxter från mark där det spritts organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel, framför allt villkoren för att ändra den väntetid som avses i punkt 1 c.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Avsnitt 2

Bortskaffande och användning

Artikel 12

Bortskaffande och användning av kategori 1-material

Kategori 1-material ska

- a) bortskaffas som avfall genom förbränning
 - i) direkt utan förbearbetning, eller
 - ii) efter bearbetning, om den behöriga myndigheten så kräver genom trycksterilisering, och med beständig märkning av det uppkomna materialet,
- b) bortskaffas eller återvinnas genom samförbränning, om kategori 1-materialet utgörs av avfall
 - i) direkt utan förbearbetning, eller
 - ii) efter bearbetning, om den behöriga myndigheten så kräver genom trycksterilisering, och med beständig märkning av det uppkomna materialet,
- c) när det gäller annat kategori 1-material än sådant som avses i artikel 8 a i och ii, bortskaffas genom bearbetning genom trycksterilisering i en godkänd anläggning, med beständig märkning av det uppkomna materialet och nedgrävning i godkänd deponi,
- d) när det gäller kategori 1-material som avses i artikel 8 f, bortskaffas genom nedgrävning i godkänd deponi,
- e) användas som bränsle vid förbränning med eller utan förbearbetning, eller
- f) användas för tillverkning av de framställda produkter som avses i artiklarna 33, 34 och 36 och släppas ut på marknaden i enlighet med dessa artiklar.

Artikel 13

Bortskaffande och användning av kategori 2-material

Kategori 2-material ska

- a) bortskaffas som avfall genom förbränning
 - i) direkt utan förbearbetning, eller
 - ii) efter bearbetning, om den behöriga myndigheten så kräver genom trycksterilisering, och med beständig märkning av det uppkomna materialet,

- b) återvinnas eller bortskaffas genom samförbränning, om kategori 2-materialet utgörs av avfall
- i) direkt utan förbearbetning, eller
- ii) efter bearbetning, om den behöriga myndigheten så kräver genom trycksterilisering, och med beständig märkning av det uppkomna materialet,
- c) bortskaffas i en godkänd deponi sedan det bearbetats genom trycksterilisering och med beständig märkning av det uppkomna materialet,
- d) användas för tillverkning av organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel avsedda att utsläppas på marknaden i enlighet med artikel 32 efter bearbetning genom trycksterilisering i tillämpliga fall och med beständig märkning av det uppkomna materialet,
- e) komposteras eller omvandlas till biogas
- i) efter bearbetning genom trycksterilisering och beständig märkning av det uppkomna materialet, eller
- ii) när det gäller naturgödsel, mag- och tarmsystemet och dess innehåll, mjölk, mjölkbaserade produkter, råmjölk, ägg och äggprodukter som den behöriga myndigheten inte anser medför risk för spridning av allvarliga överförbara sjukdomar, efter eller utan förbearbetning,
- f) spridas på mark utan bearbetning när det gäller naturgödsel, från mag- och tarmsystemet avskilt mag- och tarminnehåll, mjölk, mjölkbaserade produkter och råmjölk som den behöriga myndigheten inte anser medföra risk för spridning av allvarliga överförbara sjukdomar,
- g) när det gäller material från vattenlevande djur, ensileras, komposteras eller omvandlas till biogas,
- h) användas som bränsle vid förbränning, med eller utan förbearbetning, eller
- i) användas för tillverkning av de framställda produkter som avses i artiklarna 33, 34 och 36 och släppas ut på marknaden i enlighet med dessa artiklar.
- d) bearbetas, utom när det gäller kategori 3-material som har förändrats genom nedbrytning eller förstörelse så att produkten utgör en oacceptabel risk för människors eller djurs hälsa, och användas
- i) för tillverkning av foder för andra produktionsdjur än pälsdjur, för att släppas ut på marknaden i enlighet med artikel 31, utom när det gäller material som anges i artikel 10 n, o och p,
- ii) för tillverkning av foder för pälsdjur, för att släppas ut på marknaden i enlighet med artikel 36, eller
- iii) för tillverkning av sällskapsdjurfoder, för att släppas ut på marknaden i enlighet med artikel 35, eller
- iv) för tillverkning av organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel, för att släppas ut på marknaden i enlighet med artikel 32,
- e) användas för tillverkning av färskt foder för sällskapsdjur, för att släppas ut på marknaden i enlighet med artikel 35,
- f) komposteras eller omvandlas till biogas,
- g) när det gäller material från vattenlevande djur, ensileras, komposteras eller omvandlas till biogas,
- h) när det gäller andra skal från skaldjur än de som avses i artikel 2.2 f samt äggskal, användas under förhållanden som fastställs av den behöriga myndigheten och förhindrar att det uppstår risker för människors och djurs hälsa,
- i) användas som bränsle vid förbränning för energiproduktion med eller utan förbearbetning,
- j) användas för tillverkning av de framställda produkter som avses i artiklarna 33, 34 och 36 och släppas ut på marknaden i enlighet med dessa artiklar,
- k) när det gäller matavfall som avses i artikel 10 p bearbetas med trycksterilisering eller med metoder som avses i artikel 15.1 första stycket b eller komposteras eller omvandlas till biogas, eller
- l) spridas på mark utan bearbetning när det gäller obehandlad mjölk, råmjölk och produkter framställda därav, vilka den behöriga myndigheten inte anser innebära någon risk för någon sjukdom som via dessa produkter kan överföras till människor eller djur.

Artikel 14

Bortskaffande och användning av kategori 3-material

Kategori 3-material ska

- a) bortskaffas som avfall genom förbränning, med eller utan förbearbetning,
- b) återvinnas eller bortskaffas genom samförbränning, med eller utan förbearbetning, om kategori 3-materialet utgörs av avfall,
- c) bortskaffas i en godkänd deponi, efter bearbetning,

Artikel 15

Genomförandeåtgärder

1. Genomförandeåtgärder för detta avsnitt får fastställas i fråga om följande:
- a) Särskilda villkor för hantering ombord och bortskaffande av material som härrör från urtagning ombord av fisk som visar tecken på sjukdom, inbegripet parasiter, som kan överföras till människan.

- b) Andra bearbetningsmetoder för animaliska biprodukter än trycksterilisering, särskilt när det gäller de parametrar som ska gälla för dessa bearbetningsmetoder, framför allt i fråga om tid, temperatur, tryck och partikelstorlek.
- c) Parametrar för omvandling av animaliska biprodukter, inklusive matavfall, till biogas eller kompost.
- d) Villkor för förbränning och samförbränning i förbränningsanläggningar av animaliska biprodukter och därav framställda produkter.
- e) Villkor för förbränning för energiproduktion av animaliska biprodukter och därav framställda produkter.
- f) Villkor för produktion och hantering av animaliska biprodukter som avses i artikel 10 c.
- g) Ensilering av material från vattenlevande djur.
- h) Beständig märkning av animaliska biprodukter.
- i) Spridning på mark av vissa animaliska biprodukter, organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel.
- j) Användning av vissa animaliska biprodukter för utfodring av produktionsdjur.
- k) Den grad av risk för människors eller djurs hälsa i anslutning till vissa material som ska anses oacceptabel enligt artikel 14 d.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

2. I avvaktan på att regler antas enligt vad som avses

- a) i punkt 1 första stycket c, f och g, får medlemsstaterna anta eller behålla nationella regler för
 - i) framställning och hantering av animaliska biprodukter som avses i artikel 10 c,
 - ii) omvandling av animaliska biprodukter som avses i artikel 10 p, och
 - iii) ensilering av material från vattenlevande djur,
- b) i punkt 1 första stycket a får de animaliska biprodukter som avses där bortskaffas till havs, utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapens miljölagstiftning.

Avsnitt 3

Undantag

Artikel 16

Undantag

Genom undantag från artiklarna 12, 13 och 14 får animaliska biprodukter

- a) när det gäller animaliska biprodukter som avses i artikel 15.1 första stycket a hanteras och bortskaffas i enlighet med särskilda villkor som fastställts i enlighet med det ledet,
- b) användas för forskning och för andra specifika ändamål i enlighet med artikel 17,
- c) när det gäller de animaliska biprodukter som avses i artikel 18, användas för särskilda utfodringsändamål i enlighet med den artikeln,
- d) när det gäller de animaliska biprodukter som avses i artikel 19, bortskaffas i enlighet med den artikeln,
- e) bortskaffas eller användas i enlighet med alternativa metoder som godkänts i enlighet med artikel 20, utgående från parametrar som kan inbegripa trycksterilisering eller andra krav i denna förordning eller genomförandeåtgärderna till den,
- f) när det gäller kategori 2- och kategori 3-material, och med tillstånd av den behöriga myndigheten, användas för framställning och spridning på mark av biodynamiska preparat som avses i artikel 12.1 c i förordning (EG) nr 834/2007,
- g) när det gäller kategori 3-material, och med tillstånd av den behöriga myndigheten, användas för utfodring av sällskapsdjur,
- h) när det gäller animaliska biprodukter, med undantag för kategori 1-material, vilka uppkommer vid kirurgiska ingrepp på levande djur eller i samband med att djur föds på jordbruksföretaget, och med tillstånd av den behöriga myndigheten, bortskaffas på jordbruksföretaget i fråga.

Artikel 17

Forskning och andra specifika ändamål

1. Genom undantag från artiklarna 12, 13 och 14 får den behöriga myndigheten ge sitt tillstånd till att animaliska biprodukter och därav framställda produkter används för utställningsändamål, konstnärlig verksamhet, diagnostiska ändamål samt utbildnings- och forskningsändamål på sådana villkor att kontrollen av risker för människors och djurs hälsa säkerställs.

Dessa villkor ska innefatta

- a) förbud mot varje senare användning av de animaliska biprodukterna eller därav framställda produkterna för andra ändamål, och

b) en skyldighet att, i förekommande fall, på ett säkert sätt bortskaffa de animaliska biprodukterna eller därav framställda produkterna eller återsända dem till ursprungsarten.

2. Om det föreligger risker för människors och djurs hälsa som kräver åtgärder inom hela gemenskapens territorium får, särskilt om det gäller nya risker, harmoniserade villkor fastställas för import och användning av de animaliska biprodukter och därav framställda produkter som avses i punkt 1. Sådana villkor kan omfatta krav beträffande lagring, förpackning, identifiering, transport och bortskaffande.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Artikel 18

Särskilda utfodringsändamål

1. Genom undantag från artiklarna 13 och 14 får den behöriga myndigheten ge sitt tillstånd till att följande material insamlas och används, under sådana villkor att kontrollen av risker för människors och djurs hälsa säkerställs, nämligen kategori 2-material under förutsättning att det kommer från djur som inte avlivats eller dött till följd av förekomst eller förmodad förekomst av en sjukdom som kan överföras till människor eller djur, och kategori 3-material för utfodring av

- a) djurparksdjur,
- b) cirkusdjur,
- c) kräldjur och rovfåglar som inte hålls i djurpark eller på cirkus,
- d) pälsdjur,
- e) vilda djur,
- f) hundar i etablerade kennlar eller grupper av sådana hundar som jakt- eller draghundar,
- g) hundar och katter i skyddshärbärgen,
- h) fluglarver och maskar som ska användas som fiskagn.

2. Den behöriga myndigheten får genom undantag från artikel 12 och i enlighet med de villkor som fastställs enligt punkt 3 i denna artikel ge tillstånd till

- a) utfodring av djurparksdjur med sådant kategori 1-material som anges i artikel 8 b ii och med material framställt från djurparksdjur, och
- b) utfodring av utrotningshotade eller skyddade arter av asätande fåglar samt andra arter som lever i sin naturliga livsmiljö med sådant kategori 1-material som anges i artikel 8 b ii, för att främja den biologiska mångfalden.

3. Genomförandeåtgärder för denna artikel får fastställas i fråga om

- a) villkoren för när insamling och användning enligt punkt 1 får tillåtas i fråga om förflyttning, lagring och användning av kategori 2-material och kategori 3-material för utfodring, bland annat när det föreligger nya risker, och
- b) villkoren för att, i vissa fall med avvikelse från den skyldighet som fastställts i artikel 21.1, tillåta utfodring med sådant kategori 1-material som avses i punkt 2 i denna artikel, bland annat när det gäller
 - i) arter av utrotningshotade eller skyddade asätande fåglar och andra arter i vissa medlemsstater som får utfodras med sådant material,
 - ii) åtgärder till förebyggande av risker för människors eller djurs hälsa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Artikel 19

Insamling, transport och bortskaffande

1. Genom undantag från artiklarna 12, 13, 14 och 21 får den behöriga myndigheten ge tillstånd till bortskaffande

- a) genom nedgrävning av döda sällskapsdjur och hästdjur,
- b) genom bränning eller nedgrävning på platsen eller på annat sätt under officiell tillsyn som förhindrar överföring av risker för människors och djurs hälsa av kategori 1-material som avses i artikel 8 a v och b ii, kategori 2-material och kategori 3-material i avlägsna områden,
- c) genom bränning eller nedgrävning på platsen eller bortskaffande på annat sätt under officiell tillsyn som förhindrar överföring av risker för människors eller djurs hälsa av sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 b ii samt kategori 2- och kategori 3-material, i områden som i praktiken är omöjliga att nå eller som endast skulle vara nåbara under förhållanden som av geografiska eller klimatrelaterade skäl eller till följd av en naturkatastrof skulle medföra hälsorisker för den personal som utför insamlingen, eller endast vara nåbara om orimligt stora resurser avsätts för insamlingen,
- d) på annat sätt än genom bränning eller nedgrävning på platsen, under officiell tillsyn, när det gäller kategori 2- och kategori 3-material som inte medför en risk för människors och djurs hälsa, när mängden sådant material per vecka inte överstiger en viss mängd som fastställs i förhållande till verksamhetens natur och den djurart som de animaliska biprodukterna kommer från,

e) genom bränning eller nedgrävning på platsen under förutsättningar som förhindrar överföring av risker för människors och djurs hälsa, av andra animaliska biprodukter än sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 a i vid utbrott av en anmälningspliktig sjukdom, om transport till närmaste anläggning som godkänts för bearbetning eller bortskaffande av de animaliska biprodukterna skulle öka faran för spridning av hälsorisker eller, på grund av att ett omfattande utbrott av en epizootisk sjukdom, skulle leda till att kapaciteten i sådana anläggningar överskrids, och

f) genom bränning eller nedgrävning på platsen under förutsättningar som förhindrar överföring av risker för människors och djurs hälsa, av bin och biprodukter från biodling.

2. Populationen av någon särskild djurart i de avlägsna områden som avses i punkt 1 b får inte överstiga en maximal procentandel av populationen av denna art i den berörda medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska till kommissionens förfogande ställa information om

a) vilka områden de kategoriserar som avlägsna områden vid tillämpning av punkt 1 b och skälen till denna kategorisering, samt aktuell information om varje uppdatering av kategoriseringen, och

b) huruvida de använder möjligheterna till tillståndsgivning enligt punkt 1 c och d när det gäller kategori 1- och kategori 2-material.

4. Genomförandeåtgärder för denna artikel ska fastställas i fråga om

a) villkor som syftar till att säkerställa kontrollen av risker för människors och djurs hälsa i händelse av bränning eller nedgrävning på platsen,

b) den största tillåtna procentandel av den djurartspopulation som avses i punkt 2,

c) mängden animaliska biprodukter i förhållande till verksamhetens natur och den djurart produkterna kommer från, i enlighet med punkt 1 d, och

d) den förteckning över sjukdomar som avses i punkt 1 e.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Avsnitt 4

Alternativa metoder

Artikel 20

Godkännande av alternativa metoder

1. Förfarandet för godkännande av en alternativ metod för användning eller bortskaffande av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter får inledas antingen av kommissionen eller efter ansökan från en medlemsstat eller en berörd part, som kan företräda flera berörda parter.

2. Berörda parter ska sända sina ansökningar till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de har för avsikt att använda den alternativa metoden.

Den behöriga myndigheten ska inom två månader efter mottagandet av en fullständig ansökan bedöma om ansökan överensstämmer med det standardformat för ansökningar som avses i punkt 10.

3. Den behöriga myndigheten ska sända medlemsstaternas och berörda parter ansökningar tillsammans med en rapport över sin bedömning till Europeiska myndigheten för livsmedels-säkerhet (Efsa) och underrätta kommissionen om detta.

4. När kommissionen inleder godkännandeförfarandet ska den sända en rapport över sin bedömning till Efsa.

5. Efsa ska inom sex månader efter mottagandet av en fullständig ansökan bedöma om den metod som lagts fram säkerställer att riskerna för människors och djurs hälsa

a) kontrolleras på ett sätt som hindrar deras spridning före bortskaffande i enlighet med denna förordning eller dess genomförandeåtgärder, eller

b) reduceras till en nivå som, för den ifrågavarande kategorin av animaliska biprodukter, åtminstone är jämförbar med den som uppnås med de bearbetningsmetoder som fastställts enligt artikel 15.1 första stycket b.

Efsa ska avge ett yttrande över den inlämnade ansökan.

6. I vederbörligen motiverade fall, då Efsa begär kompletterande upplysningar av den sökande, får den tidsfrist som anges i punkt 5 förlängas.

Efsa ska, efter samråd med kommissionen eller den sökande, besluta om en tidsfrist inom vilken dessa upplysningar ska lämnas samt underrätta kommissionen och, vid behov, den sökande, om den ytterligare tid som behövs.

7. Om den sökande önskar lämna ytterligare upplysningar på eget initiativ, ska den sökande sända dessa direkt till Efsa.

I sådana fall får den tidsfrist som avses i punkt 5 inte förlängas med ytterligare en period.

8. Efsa ska vidarebefordra sitt yttrande till kommissionen, den sökande och den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

9. Kommissionen ska inom tre månader efter mottagandet av Efsas yttrande, och med beaktande av yttrandet, informera den sökande om den åtgärd som föreslås antas i enlighet med punkt 11.

10. Ett standardformat för ansökningar om alternativa metoder ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 52.2.

11. Efter mottagandet av Efsas yttrande ska följande antas:
- Antingen en åtgärd som innebär godkännande av en alternativ metod för användning eller bortskaffande av biprodukter eller därav framställda produkter, eller
 - en åtgärd som innebär att en sådan alternativ metod inte godkänns.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

AVDELNING II

KRAV PÅ DRIFTANSVARIGA

KAPITEL I

Allmänna skyldigheter

Avsnitt 1

Insamling, transport och spårbarhet

Artikel 21

Insamling och identifiering beträffande kategori och transport

- De driftansvariga ska utan onödigt dröjsmål samla in, identifiera och transportera animaliska biprodukter under sådana förutsättningar att risker för människors och djurs hälsa undviks.
- De driftansvariga ska se till att animaliska biprodukter och därav framställda produkter under transporten åtföljs av ett handelsdokument eller, om så krävs i denna förordning eller enligt en åtgärd som antagits enligt punkt 6, av ett hälsointyg.

Genom undantag från första stycket får den behöriga myndigheten tillåta transport utan handelsdokument eller hälsointyg av naturgödsel mellan två platser inom samma jordbruksföretag eller mellan jordbruksföretag och naturgödsel användare inom samma medlemsstat.

- Handelsdokument och hälsointyg som åtföljer animaliska biprodukter eller därav framställda produkter under transport ska innehålla åtminstone uppgift om ursprunget till, bestämmelseorten för och mängden av sådana produkter och en beskrivning av de animaliska biprodukterna eller de därav framställda produkterna och deras märkning, om sådan märkning krävs enligt denna förordning.

För animaliska biprodukter och därav framställda produkter som transporteras inom en enda medlemsstats territorium får dock medlemsstatens berörda myndighet godkänna att de uppgifter som avses i första stycket överförs med hjälp av ett alternativt system.

- Driftansvariga ska samla in, transportera och bortskaffa matavfall i kategori 3 i enlighet med nationella åtgärder av det slag som föreskrivs i artikel 13 i direktiv 2008/98/EG.

- Följande ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3:

- Förlagor till de handelsdokument som måste åtfölja animaliska biprodukter under transport.
- Förlagor till hälsointyg och villkoren för hur dessa måste åtfölja animaliska biprodukter och därav framställda produkter under transport.

- Genomförandeåtgärder för denna artikel får fastställas i fråga om följande:

- De fall då ett hälsointyg krävs med hänsyn till graden av risk som vissa framställda produkter medför för människors eller djurs hälsa.
- De fall då framställda produkter genom undantag från punkt 2 första stycket får transporteras utan de handelsdokument eller hälsointyg som avses i samma punkt, med hänsyn till den låga risk som vissa animaliska biprodukter eller därav framställda produkter medför för människors och djurs hälsa.
- Krav för identifiering, inklusive märkning, och för åtskiljande av olika kategorier av animaliska biprodukter under transport.
- Villkor för förebyggande av risker för människors och djurs hälsa som kan uppstå under insamling och transport av animaliska biprodukter, inklusive villkor för säker transport av dessa produkter när det gäller behållare, fordon och förpackningsmaterial.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Artikel 22

Spårbarhet

- Driftansvariga som sänder, transporterar eller tar emot animaliska biprodukter eller därav framställda produkter ska föra register över sändningarna och de åtföljande handelsdokumenten eller hälsointygen.

Första stycket ska dock inte tillämpas om tillstånd att transportera animaliska biprodukter eller därav framställda produkter utan handelsdokument eller hälsointyg har utfärdats i enlighet med artikel 21.2 andra stycket eller i enlighet med de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med artikel 21.6 b.

2. De driftansvariga som avses i punkt 1 ska ha system och rutiner för att identifiera

- a) de övriga driftansvariga till vilka de levererat sina animaliska biprodukter eller därav framställda produkter, och
- b) de driftansvariga från vilka de mottagit leveranser.

Denna information ska göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna på begäran.

3. Genomförandeåtgärder för denna artikel får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3 när det gäller

- a) den information som ska göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna,
- b) den tid under vilken denna information ska bevaras.

Avsnitt 2

Registrering och godkännande

Artikel 23

Registrering av driftansvariga och anläggningar

1. Driftansvariga ska i registrerings syfte
 - a) innan de inleder verksamhet till den behöriga myndigheten anmäla alla anläggningar som de har kontroll över och som på något sätt framställer, transporterar, hanterar, bearbetar, lagrar, släpper ut på marknaden, distribuerar, använder eller bortskaffar animaliska biprodukter eller därav framställda produkter,
 - b) tillhandahålla den behöriga myndigheten information om
 - i) vilken kategori av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som de har under sin kontroll,
 - ii) vilken typ av verksamhet som bedrivs med användning av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som utgångsmaterial.
2. Driftansvariga ska tillhandahålla den behöriga myndigheten aktuella uppgifter om de anläggningar de har under sin kontroll enligt punkt 1 a samt anmäla till den behöriga myndigheten alla större ändringar i verksamheten, såsom eventuell nedläggning av befintlig anläggning.
3. Närmare bestämmelser för den registrering som avses i punkt 1 får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3.
4. Genom undantag från punkt 1 ska framställning av animaliska biprodukter i anläggningar som redan godkänts eller registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 852/2004 eller förordning (EG) nr 853/2004 inte anses som verksamhet som måste anmälas för registrering, och detta ska också gälla för verksamhet i sådana anläggningar som redan godkänts i enlighet med artikel 24 i denna förordning.

Samma undantag ska gälla för framställning av animaliska biprodukter uteslutande på platsen, om den sker i jordbruksföretag eller i andra platser där djur hålls, föds upp eller sköts.

Artikel 24

Godkännande av anläggningar

1. Driftansvariga ska se till att anläggningar som de har kontroll över godkänns av den behöriga myndigheten i de fall då dessa anläggningar bedriver verksamhet av ett eller flera av följande slag:

- a) Bearbetning av animaliska biprodukter med trycksterilisering, med bearbetningsmetoder som avses i artikel 15.1 första stycket b eller med alternativa metoder som godkänts i enlighet med artikel 20.
- b) Bortskaffande såsom avfall genom förbränning av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, med undantag för anläggningar med drifttillstånd enligt direktiv 2000/76/EG.
- c) Bortskaffande eller återvinning av animaliska biprodukter och därav framställda produkter genom samförbränning, om de är avfall, med undantag för anläggningar med drifttillstånd enligt direktiv 2000/76/EG.
- d) Användning av animaliska biprodukter och därav framställda produkter som bränsle vid förbränning för energiproduktion.
- e) Tillverkning av sällskapsdjurfoder.
- f) Tillverkning av organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel.
- g) Omvandling av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter till biogas eller kompost.
- h) Hantering av animaliska biprodukter efter det att de samlats in, genom verksamhet såsom sortering, styckning, kylning, frysning, saltning, borttagning av hudar och skinn eller av specificerat riskmaterial.
 - i) Lagring av animaliska biprodukter.
 - j) Lagring av framställda produkter avsedda för
 - i) bortskaffande genom deponering eller förbränning eller för återvinning eller bortskaffande genom samförbränning,
 - ii) användning som bränsle vid förbränning för energiproduktion,
 - iii) användning som foder, med undantag för anläggningar som godkänts eller registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 183/2005,
 - iv) användning som organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel, med undantag för lagring direkt på platsen där de ska spridas.

2. I det godkännande som avses i punkt 1 ska det anges om anläggningen är godkänd för verksamhet med animaliska biprodukter och/eller därav framställda produkter som

- a) hör till en särskild kategori som avses i artiklarna 8, 9 eller 10, eller
- b) hör till mer än en kategori som avses i artiklarna 8, 9 eller 10, med angivande av om sådan verksamhet utförs
 - i) permanent under förhållanden där en strikt åtskillnad görs som hindrar att det uppstår en risk för människors och djurs hälsa, eller
 - ii) tillfälligt under förhållanden som förhindrar kontaminering för att anpassa situationen till bristande kapacitet för sådana produkter på grund av
 - ett omfattande utbrott av en epizootisk sjukdom, eller
 - andra exceptionella eller oförutsebara omständigheter.

Artikel 25

Allmänna hygienkrav

1. Driftansvariga ska se till att anläggningar som de har under sin kontroll och som bedriver de verksamheter som avses i artikel 24.1 a och h

- a) är konstruerade så, att de effektivt kan rengöras och desinficeras och, vid behov, att golvkonstruktionen underlättar vätskors avrinning,
- b) förfogar över lämpliga installationer för personlig hygien, såsom toaletter, omklädningsrum och tvättställ för personalen,
- c) har tillfredsställande skyddsanordningar mot skadegörare såsom insekter, gnagare och fåglar,
- d) håller sina installationer och sin utrustning i gott skick och ser till att mätutrustningen regelbundet kalibreras, och
- e) erbjuder lämpliga möjligheter till rengöring och desinficering av behållare och fordon för att risken för kontaminering ska kunna undvikas.

2. Alla som arbetar i en anläggning av det slag som avses i punkt 1 ska bära lämpliga och rena kläder och vid behov skyddskläder.

Vid behov ska i en anläggning

- a) personer som arbetar i en oren sektor, innan de beträder den rena sektorn, byta eller desinficera arbetskläder och skor,

- b) utrustning och redskap inte överförs från den orena till den rena sektorn utan att först ha rengjorts och desinficerats, och
- c) den driftansvarige införa regler för personers förflyttningar så att dessa förflyttningar kan kontrolleras samt beskriva hur fot- och hjulbad ska användas korrekt.

3. I anläggningar där sådan verksamhet bedrivs som avses i artikel 24.1 a ska

- a) animaliska biprodukter hanteras så, att risken för kontaminering undviks,
- b) animaliska biprodukter bearbetas så snart som möjligt; efter bearbetning ska framställda produkter hanteras och lagras så att risken för kontaminering undviks,
- c) vid behov, i samband med all bearbetning av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, varje del av den animaliska biprodukten och därav framställda produkter behandlas vid en viss temperatur under en viss tid och risken för återkontaminering ska undvikas,
- d) de driftansvariga med jämna mellanrum kontrollera tillämpliga parametrar, framför allt i fråga om tid, temperatur, tryck och partikelstorlek, när så är lämpligt med automatiska anordningar,
- e) rengöringsrutiner införs och dokumenteras för alla delar av anläggningen.

Artikel 26

Hantering av animaliska biprodukter i livsmedelsföretag

1. Behandling, bearbetning eller lagring av animaliska biprodukter i anläggningar som godkänts eller registrerats i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 853/2004 eller i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 852/2004 ska ske under sådana villkor att korskontaminering förebyggs och, vid behov, i en särskild del av anläggningen.

2. Råmaterial för produktion av gelatin och kollagen som inte är avsett som livsmedel får lagras, behandlas eller bearbetas i de anläggningar som särskilt godkänts i enlighet med avdelning XIV kapitel I punkt 5 samt avdelning XV kapitel I punkt 5 i bilaga III till förordning (EG) nr 853/2004, under förutsättning att risken för överföring av sjukdomar förebyggs genom att sådant råmaterial avskiljs från råmaterial för framställning av produkter av animaliskt ursprung.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillämpningen av mera specifika krav som fastställts i gemenskapens veterinärmedicinska lagstiftning.

Artikel 27

Genomförandeåtgärder

Genomförandeåtgärder för detta avsnitt och avsnitt I i detta kapitel ska fastställas i fråga om följande:

- a) Vilka krav på infrastruktur och utrustning som ska gälla inom anläggningar.

- b) Vilka hygienkrav som ska gälla för all slags hantering av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, inklusive åtgärder för ändring av de hygienkrav för anläggningar som avses i artikel 25.1.
- c) Villkor och tekniska krav för hantering, behandling, omvandling, bearbetning och lagring av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter samt villkor för behandling av avloppsvatten.
- d) Vilka belägg som den driftansvarige ska tillhandahålla med tanke på valideringen av behandlingen, omvandlingen och bearbetningen av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter, för att risker för människors och djurs hälsa i samband därmed ska kunna undvikas.
- e) Villkoren för hantering av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter från fler än en av de kategorier som avses i artiklarna 8, 9 och 10 i samma anläggning,
- i) om dessa verksamheter utförs åtskilt från varandra,
- ii) om dessa verksamheter utförs tillfälligt under vissa omständigheter.
- f) Villkoren för förebyggande av korskontaminering då animaliska biprodukter lagras, behandlas eller bearbetas i en därför avsedd del av en anläggning, enligt vad som avses i artikel 26.
- g) Standardparametrar för omvandling för biogasanläggningar eller komposteringsanläggningar.
- h) Vilka krav som gäller för förbränning eller samförbränning i anläggningar med hög respektive låg kapacitet, enligt vad som avses i artikel 24.1 b och c.
- i) Vilka krav som gäller vid förbränning för energiproduktion av animaliska biprodukter och därav framställda produkter, enligt vad som avses i artikel 24.1 d.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Avsnitt 3

Egenkontroller samt faroanalys och kritiska styrpunkter

Artikel 28

Egenkontroller

Driftansvariga ska i sina anläggningar inrätta, tillämpa och upprätthålla egenkontroller för att övervaka efterlevnaden av denna förordning. De ska se till att inga animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som misstänks eller påvisas inte följa denna förordning avsånds från deras anläggning, om syftet inte är att bortskaffa dem.

Artikel 29

Systemet för faroanalys och kritiska styrpunkter

1. Driftansvariga som bedriver någon av följande verksamheter ska inrätta, tillämpa och upprätthålla ett eller flera permanenta skriftliga förfaranden som bygger på principerna för faroanalys och kritiska styrpunkter (HACCP) för

- bearbetningen av animaliska biprodukter,
- omvandlingen av animaliska biprodukter till biogas och kompost,
- hanteringen och lagringen av fler än en kategori animaliska biprodukter eller därav framställda produkter i samma anläggning,
- tillverkningen av foder för sällskapsdjur.

2. Driftansvariga som anges i punkt 1 ska framför allt

- identifiera de faror som måste förebyggas, elimineras eller reduceras till en acceptabel nivå,
- identifiera kritiska styrpunkter i det steg eller de steg där kontroll är nödvändig för att förebygga eller eliminera en fara eller för att reducera den till en acceptabel nivå,
- fastställa kritiska gränser vilka skiljer acceptabelt från icke-acceptabelt i de kritiska styrpunkterna i syfte att förebygga, eliminera eller reducera identifierade faror,
- inrätta och genomföra effektiva förfaranden för att övervaka de kritiska styrpunkterna,
- fastställa vilka korrigerande åtgärder som ska vidtas när övervakningen visar att en kritisk styrpunkt inte är under kontroll,
- inrätta förfaranden för att kontrollera att de åtgärder som avses i leden a–e är fullständiga och effektiva; kontrollförfarandena ska genomföras regelbundet,
- upprätta dokumentation och register avpassade efter företagets art och storlek för att visa att de åtgärder som avses i leden a–f tillämpas effektivt.

3. När en förändring sker av en produkt, process eller i något steg av produktionen, bearbetningen, lagringen eller distributionen, ska driftansvariga se över sina förfaranden och göra nödvändiga ändringar.

4. Åtgärder för att underlätta tillämpningen av denna artikel får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3.

Artikel 30

Nationella riktlinjer för god praxis

1. Vid behov ska de behöriga myndigheterna främja utveckling, spridning och frivillig användning av nationella riktlinjer för god praxis, i synnerhet för tillämpningen av de HACCP-principer som avses i artikel 29. Driftansvariga får använda sådana riktlinjer på frivillig bas.

2. Den behöriga myndigheten ska bedöma de nationella riktlinjerna för att se till att

- a) de har utarbetats i samråd med företrädare för parter vilkas intressen avsevärt kan påverkas och sänts ut via branscher av driftansvariga, och
- b) innehållet i riktlinjerna är praktiskt genomförbart för de sektorer de hänför sig till.

KAPITEL II

Utsläppande på marknaden

Avsnitt 1

Animaliska biprodukter och därav framställda produkter för utfodring av produktionsdjur, utom pälsdjur

Artikel 31

Utsläppande på marknaden

1. Animaliska biprodukter och därav framställda produkter avsedda att användas för utfodring av produktionsdjur, utom pälsdjur, får endast släppas ut på marknaden under förutsättning att

- a) de utgör eller härrör från annat kategori 3-material än det material som avses i artikel 10 n, o och p,
- b) de har samlats in eller bearbetats i enlighet med villkoren för trycksterilisering eller andra villkor för att förhindra att det uppstår en risk för människors och djurs hälsa i enlighet med åtgärder som antagits enligt artikel 15 och någon av de åtgärder som fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel, och
- c) de kommer från godkända eller registrerade anläggningar, beroende på vilken typ av animalisk biprodukt eller därav framställd produkt det rör sig om.

2. Åtgärder för genomförande av denna artikel får antas i fråga om villkor för människors och djurs hälsa i samband med insamling, bearbetning och behandling av animaliska biprodukter och därav framställda produkter som avses i punkt 1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Avsnitt 2

Organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel

Artikel 32

Utsläppande på marknaden och användning

1. Organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel får släppas ut på marknaden om de

- a) har framställts av kategori 2- eller kategori 3-material,
- b) har framställts i enlighet med villkoren för trycksterilisering eller andra villkor för att förhindra att det uppstår en risk för människors och djurs hälsa i enlighet med de krav som fastställts enligt artikel 15 och någon av de åtgärder som fastställts i enlighet med punkt 3 i denna artikel,
- c) kommer från godkända eller registrerade anläggningar, beroende på vad som är tillämpligt, och
- d) i fråga om kött- och benmjöl framställt av kategori 2-material och bearbetat animaliskt protein avsett för användning som eller i organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel, har blandats med en beståndsdel som gör det omöjligt att använda blandningen för utfodringsändamål och det har märkts, när så krävs enligt de åtgärder som antagits i enlighet med punkt 3.

Dessutom får rötresten från omvandling till biogas eller kompost släppas ut på marknaden och användas som organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel.

Medlemsstaterna får anta eller behålla nationella bestämmelser om ytterligare villkor för användning av organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel, om dessa bestämmelser är berättigade med hänsyn till skyddet för människors och djurs hälsa.

2. Genom undantag från punkt 1 d ska sådana material inte behöva blandas, där det till följd av sammansättningen eller förpackningen är utslutet att de ska användas för utfodringsändamål.

3. Åtgärder för genomförande av denna artikel får antas i fråga om följande:

- a) Villkor för människors och djurs hälsa i samband med framställning och användning av organiska gödningsmedel och jordförbättringsmedel.
- b) Beståndsdelar eller ämnen för användning som märkört av organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel.
- c) Beståndsdelar som ska blandas med organiska gödningsmedel eller jordförbättringsmedel.
- d) Tilläggsvillkor, t.ex. för de metoder som används för märkning eller de lägsta andelar som ska gälla vid beredning av blandningen, så att gödningsmedlet eller jordförbättringsmedlet inte kan användas för utfodringsändamål.

- e) Fall när materialen till följd av sin sammansättning eller förpackning kan undantas från blandningskraven.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Avsnitt 3

Framställda produkter som regleras av viss annan gemenskapslagstiftning

Artikel 33

Utsläppande på marknaden

Driftansvariga får släppa ut följande framställda produkter på marknaden:

- a) Kosmetiska produkter enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 76/768/EEG.
- b) Aktiva medicintekniska produkter för implantation enligt definitionen i artikel 1.2 c i direktiv 90/385/EEG.
- c) Medicintekniska produkter enligt definitionen i artikel 1.2 a i direktiv 93/42/EEG.
- d) Medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik enligt definitionen i artikel 1.2 b i direktiv 98/79/EG.
- e) Veterinärmedicinska läkemedel enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2001/82/EG.
- f) Läkemedel enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2001/83/EG.

Artikel 34

Tillverkning

1. Import, insamling och förflyttning av animaliska biprodukter och därav framställda produkter för leverans till anläggningar för tillverkning av de framställda produkter som anges i artikel 33, samt tillverkningen av dessa framställda produkter, ska utföras i enlighet med den gemenskapslagstiftning som anges i den artikeln.

Oanvänt material från sådana anläggningar ska bortskaffas i enlighet med den lagstiftningen.

2. Denna förordning ska dock gälla om det i den gemenskapslagstiftning som anges i artikel 33 inte fastställs villkor för kontroll av potentiella risker för människors och djurs hälsa i enlighet med målen för denna förordning.

Avsnitt 4

Andra framställda produkter

Artikel 35

Utsläppande på marknaden av sällskapsdjurfoder

Driftansvariga får släppa ut sällskapsdjurfoder på marknaden förutsatt att

- a) produkterna är framställda
 - i) av annat kategori 3-material än sådant som avses i artikel 10 n, o och p,
 - ii) när det gäller importerat sällskapsdjurfoder eller sällskapsdjurfoder som producerats från importerat material, av sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 c, om inte annat följer av de villkor som fastställts i enlighet med artikel 40 första stycket a, eller
 - iii) när det gäller färskt sällskapsdjurfoder, av sådant material som avses i artikel 10 a och 10 b i och ii, och
- b) de ser till att riskerna för människors och djurs hälsa kontrolleras genom säker behandling i enlighet med artikel 38, när användning av säkra källor i enlighet med artikel 37 inte säkerställer tillräcklig kontroll.

Artikel 36

Utsläppande på marknaden av andra framställda produkter

1. Driftansvariga får släppa ut andra framställda produkter på marknaden än de som anges i artiklarna 31, 32, 33 och 35, under förutsättning att

- a) produkterna
 - i) inte är avsedda att användas för utfodring av produktionsdjur eller för spridning på mark där det växer foderväxter avsedda för sådana djur,
 - ii) är avsedda för utfodring av pälsdjur, och
- b) de säkerställer kontrollen av risker för människors och djurs hälsa genom
 - i) användning av säkra källor i enlighet med artikel 37,
 - ii) säker behandling i enlighet med artikel 38, när användning av säkra källor inte säkerställer tillräcklig kontroll, eller
 - iii) bekräftelse av att produkterna endast används för säkra slutanvändningar i enlighet med artikel 39, när säker behandling inte säkerställer tillräcklig kontroll.

*Artikel 37***Säker källa**

1. Säker källa ska omfatta att det material som används
 - a) inte medför oacceptabla risker för människors och djurs hälsa,
 - b) har insamlats och transporterats från platsen för insamlingen till den anläggning där tillverkningen äger rum under sådana förutsättningar att risker för människors och djurs hälsa är uteslutna, eller
 - c) har importerats till gemenskapen och transporterats från den plats där det först kom in i gemenskapen till den anläggning där tillverkningen äger rum under sådana förutsättningar att risker för människors och djurs hälsa är uteslutna.
2. För att visa att säkra källor används ska driftansvariga tillhandahålla dokumentation som visar att kraven i punkt 1 uppfylls, vid behov med belägg för bio-säkerheten hos de åtgärder som vidtas för att utesluta att utgångsmaterialet medför risker för människors och djurs hälsa.

Sådan dokumentation ska på begäran kunna tillhandahållas den behöriga myndigheten.

I det fall som avses i punkt 1 c ska sändningarna åtföljas av ett hälsointyg som motsvarar en förlaga som antagits i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3.

*Artikel 38***Säker behandling**

Säker behandling ska omfatta användning av en tillverkningsprocess för det material som används vilken reducerar riskerna för människors och djurs hälsa till en godtagbar nivå vid användningen av detta material eller från andra ämnen som uppkommer som ett resultat av tillverkningsprocessen.

Det ska särskilt genom testning av slutprodukten säkerställas att den framställda produkten inte medför oacceptabla risker för människors och djurs hälsa.

*Artikel 39***Säker slutanvändning**

Säker slutanvändning ska omfatta användning av framställda produkter

- a) under förutsättningar som inte medför oacceptabla risker för människors och djurs hälsa, eller
- b) som kan medföra en risk för människors och djurs hälsa vid användning för specifika ändamål, under förutsättning att användningen är berättigad med hänsyn till mål som fastställs i gemenskapslagstiftningen, särskilt skydd för människors och djurs hälsa.

*Artikel 40***Genomförandeåtgärder**

Genomförandeåtgärder för detta avsnitt får fastställas i fråga om följande:

- a) Villkoren för utsläppande på marknaden av importerat sällskapsdjurfoder eller sällskapsdjurfoder som producerats från importerat material, från sådant kategori 1-material som avses i artikel 8 c.
- b) Villkoren för användning av säkra källor och för förflyttning av material som är avsett att användas på villkor som utesluter risker för människors och djurs hälsa.
- c) Dokumentation som avses i artikel 37.2 första stycket.
- d) Parametrar för den tillverkningsprocess som avses i artikel 38 första stycket, särskilt när det gäller fysikalisk eller kemisk behandling av det material som används.
- e) Krav på testning av slutprodukten.
- f) Villkoren för säker användning av framställda produkter som medför en risk för människors och djurs hälsa.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

KAPITEL III

Import, transitering och export*Artikel 41***Import och transitering**

1. Animaliska biprodukter och därav framställda produkter ska importeras till eller transiteras genom gemenskapen i enlighet med
 - a) relevanta krav i denna förordning och dess genomförandeåtgärder för den berörda animaliska biprodukten eller framställda produkten, som är minst lika stränga som de som gäller för produktion och saluföring av sådana animaliska biprodukter eller därav framställda produkter i gemenskapen,
 - b) villkor som konstaterats vara åtminstone likvärdiga med de krav som gäller för produktion och saluföring av sådana animaliska biprodukter eller därav framställda produkter enligt gemenskapslagstiftningen, eller
 - c) när det gäller de animaliska biprodukter och därav framställda produkter som avses i artiklarna 33, 35 och 36, de krav som anges i de artiklarna.

Åtgärderna i första stycket b, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

2. Genom undantag från punkt 1 får import och transitering av

- a) specificerat riskmaterial endast ske i enlighet med förordning (EG) nr 999/2001,
 - b) animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som blandats med eller kontaminerats av något avfall som betecknas som farligt i beslut 2000/532/EG endast ske enligt kraven i förordning (EG) nr 1013/2006,
 - c) kategori 1-material, kategori 2-material och därav framställda produkter, som inte är avsedda för tillverkning av framställda produkter enligt artiklarna 33, 35 och 36, endast ske om regler för import av dem har antagits i enlighet med artikel 42.2 a,
 - d) animaliska biprodukter och därav framställda produkter som är avsedda för de ändamål som anges i artikel 17.1 endast ske i enlighet med nationella åtgärder som säkerställer kontrollen av risker för människors och djurs hälsa, i avvaktan på att de harmoniserade bestämmelserna enligt artikel 17.2 antas.
3. När det gäller import och transitering av kategori 3-material och därav framställda produkter ska relevanta krav i enlighet med punkt 1 första stycket a fastställas.

I dessa krav får det anges att sändningarna

- a) ska komma från ett tredjeland eller en del av ett tredjeland som är förtecknat i enlighet med punkt 4,
- b) ska komma från anläggningar som är godkända eller registrerade av den behöriga myndigheten i ursprungstredjelandet och förtecknats av denna myndighet för detta ändamål, och
- c) vid den plats för införsel till gemenskapen där veterinärkontrollerna genomförs, ska åtföljas av dokumentation t.ex. i form av ett handelsdokument eller ett hälsointyg och, vid behov, av en försäkran, som överensstämmer med den förlaga som fastställts i enlighet med artikel 42.2 d.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

I avvaktan på att de krav som avses i andra stycket a och c antas, ska medlemsstaterna ange dessa krav i nationella åtgärder.

4. Förteckningar över tredjeländer eller delar av tredjeländer från vilka animaliska biprodukter eller därav framställda produkter får importeras eller transiteras genom gemenskapen ska upprättas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3, varvid hänsyn särskilt ska tas till följande:

- a) Tredjelandets lagstiftning.
- b) Hur den behöriga myndigheten i tredjelandet och dess inspektörer är organiserade, vilka befogenheter inspektörerna har, vilken tillsyn inspektörerna är underkastade, samt inspektörernas behörighet att effektivt övervaka hur landets lagstiftning tillämpas.
- c) De faktiska häls villkor som tillämpas på produktion, tillverkning, hantering, lagring och avsändande av produkter av animaliskt ursprung som är avsedda för gemenskapen.
- d) Vilka garantier tredjelandet kan ge för att gällande hygienkrav uppfylls.
- e) Erfarenheter från saluföringen av produkten från tredjelandet samt resultaten av de införselkontroller som genomförs.
- f) Resultatet från eventuella gemenskapsinspektioner i tredjelandet.
- g) Hälsostatus för livsmedelsproducerande djur samt för andra tamdjur och vilda djur i tredjelandet, med särskilt beaktande av exotiska djursjukdomar och alla sådana aspekter av den allmänna hälsosituationen i landet som skulle kunna innebära en risk för människors eller djurs hälsa i gemenskapen.
- h) Hur regelbundet och snabbt tredjelandet informerar om förekomst av infektiösa djursjukdomar på sitt territorium, särskilt i fråga om det sjukdomar som förtecknas i OIE:s (Internationella byrån för epizootiska sjukdomar) hälsokodex för landlevande djur respektive för vattenlevande djur.
- i) De bestämmelser om förebyggande och bekämpning av infektiösa djursjukdomar som gäller i tredjelandet samt genomförandet av dessa, inklusive bestämmelser om import från andra tredjeländer.

Förteckningen över anläggningar i punkt 3 andra stycket b ska hållas ständigt aktuell och meddelas kommissionen och medlemsstaterna samt göras tillgänglig för allmänheten.

Artikel 42

Genomförandeåtgärder

1. Åtgärder för genomförande av artikel 41, vilka får utesluta animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som tillverkat i vissa anläggningar från import eller transitering, i syfte att skydda människors eller djurs hälsa, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3.

2. Övriga åtgärder för genomförande av artikel 41 ska fastställas i fråga om följande:

- a) Villkoren för import och transitering av kategori 1-material och kategori 2-material och för därav framställda produkter.
- b) Begränsningar med hänsyn till människors och djurs hälsa för importerat kategori 3-material eller därav framställda produkter, som kan fastställas med hänvisning till gemenskapsförteckningar över tredjeländer eller delar av tredjeländer, upprättade i enlighet med artikel 41.4 eller för andra ändamål som avser människors eller djurs hälsa.
- c) Villkor för tillverkning av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter i anläggningar i tredjeländer; sådana villkor kan vara reglerna för den behöriga myndighetens kontroll av sådana anläggningar och de kan undanta vissa typer av anläggningar som hanterar animaliska biprodukter eller därav framställda produkter från det krav på godkännande eller registrering som avses i artikel 41.3 andra stycket b.
- d) Förlagor till de hälsointyg, handelsdokument och försäkran som ska åtfölja sändningarna och där det anges under vilka förutsättningar det kan konstateras att de animaliska biprodukterna eller därav framställda produkterna har insamlats eller tillverkats i enlighet med kraven i denna förordning.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Artikel 43

Export

1. Export av animaliska biprodukter och därav framställda produkter som är avsedda för förbränning eller bortskaffande på deponi ska vara förbjuden.
2. Export av animaliska biprodukter och därav framställda produkter till tredjeland som inte är medlem i OECD för användning i en biogasanläggning eller komposteringsanläggning ska vara förbjuden.
3. Kategori 1-material, kategori 2-material och produkter som framställts därav får endast exporteras för andra ändamål än de som anges i punkterna 1 och 2, och endast om regler för export av dem har fastställts.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

4. Artikel 12 i förordning (EG) nr 178/2002, som gäller livsmedel och foder som exporteras från gemenskapen, ska i tillämpliga delar gälla för export av kategori 3-material eller därav framställda produkter i överensstämmelse med den här förordningen.

5. Genom undantag från punkterna 3 och 4 får export av

- a) specificerat riskmaterial endast ske i enlighet med förordning (EG) nr 999/2001,
- b) animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som blandats med eller kontaminerats av något avfall som betecknas som farligt i beslut 2000/532/EG endast ske enligt kraven i förordning (EG) nr 1013/2006.

AVDELNING III

OFFENTLIGA KONTROLLER OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Offentliga kontroller

Artikel 44

Godkännandeförfarande

1. Den behöriga myndigheten ska godkänna anläggningar endast när det genom besök på plats innan någon verksamhet har inletts har visats att de uppfyller de krav som fastställts i enlighet med artikel 27.

2. Den behöriga myndigheten får bevilja ett villkorat godkännande om besöket på plats ger vid handen att anläggningen uppfyller alla krav i fråga om infrastruktur och utrustning som behövs för att drifrutinerna ska överensstämma med denna förordning. Den behöriga myndigheten ska endast ge slutligt godkännande om det vid ett senare besök på plats, inom tre månader efter det villkorade godkännandet, framgår att anläggningen uppfyller övriga krav som anges i punkt 1. Om det har gjorts klara framsteg men anläggningen ändå inte uppfyller samtliga krav, får den behöriga myndigheten förlänga det villkorade godkännandet. Ett villkorat godkännande får emellertid inte gälla längre än sammanlagt sex månader.

3. Driftansvariga ska se till att anläggningar upphör med driften om den behöriga myndigheten drar tillbaka sitt godkännande eller, vid villkorat godkännande, inte förlänger detta eller beviljar eller fullständigt godkännande.

Artikel 45

Offentliga kontroller

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 ska den behöriga myndigheten genomföra regelbundna offentliga kontroller och utöva regelbunden tillsyn av hanteringen av sådana animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.

2. Artiklarna 41 och 42 i förordning (EG) nr 882/2004 ska i tillämpliga delar gälla för offentliga kontroller som utförs för att man ska kontrollera att kraven i den här förordningen uppfylls.

3. Den behöriga myndigheten får vid genomförandet av offentliga kontroller ta hänsyn till om riktlinjer för god hygienpraxis följs.

4. Närmare arrangemang för genomförandet av denna artikel, bland dem regler beträffande referensmetoder för mikrobiologiska analyser, får fastställas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Artikel 46

Tillfälligt eller slutgiltigt återkallande av godkännanden samt förbud mot verksamhet

1. Om de offentliga kontroller och den tillsyn som den behöriga myndigheten utför visar att ett eller flera krav i denna förordning inte har uppfyllts, ska denna vidta lämpliga åtgärder.

Den behöriga myndigheten ska i synnerhet, utgående från vad som är påkallat med tanke på bristernas karaktär och allvar och vilka risker de kan föra med sig för människors och djurs hälsa,

- a) tillfälligt återkalla godkännanden av anläggningar i enlighet med denna förordning, om
 - i) villkoren för godkännande eller användning av anläggningen inte längre uppfylls,
 - ii) den driftansvarige kan förväntas avhjälpa bristerna inom rimlig tid, och
 - iii) de potentiella riskerna för människors och djurs hälsa inte kräver åtgärder i enlighet med led b,
- b) återkalla godkännanden av anläggningar i enlighet med denna förordning, om
 - i) villkoren för godkännande eller användning av anläggningen inte längre uppfylls, och
 - ii) den driftansvarige inte kan förväntas avhjälpa bristerna inom rimlig tid,
 - av skäl som har att göra med anläggningens infrastruktur,
 - av skäl som har att göra med den driftansvariges eller den driftansvarige underställd personals personliga kapacitet, eller
 - på grund av allvarliga risker för människors och djurs hälsa, som kräver omfattande förändringar i driften av anläggningen innan den driftansvarige får ansöka om förnyat godkännande.
- c) ställa specifika krav på anläggningar för att avhjälpa de brister som föreligger.

2. Den behöriga myndigheten ska, utgående från vad som är påkallat med tanke på bristernas karaktär och allvar och vilka risker de kan föra med sig för människors och djurs hälsa, tillfälligt eller varaktigt förbjuda driftansvariga som avses i artikel 23.1 och 23.3 samt artikel 24.1 att bedriva verksamhet enligt denna förordning, om den behöriga myndigheten mottagit information som visar

- a) att kraven i gemenskapslagstiftningen inte uppfylls, och
- b) att sådan verksamhet kan medföra risker för människors eller djurs hälsa.

Artikel 47

Förteckningar

1. Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de anläggningar och driftansvariga som har godkänts och registrerats i enlighet med denna förordning på medlemsstatens territorium.

Medlemsstaten ska tilldela varje godkänd eller registrerad anläggning eller driftansvarig, ett officiellt nummer som identifierar anläggningen eller den driftansvarige med hänsyn till den typ av verksamhet som bedrivs.

Medlemsstaterna ska i förekommande fall ange det officiella nummer som tilldelats anläggningen, användaren eller den driftansvarige enligt annan gemenskapslagstiftning.

Medlemsstaterna ska ge kommissionen och övriga medlemsstater tillgång till förteckningarna över godkända eller registrerade anläggningar och driftansvariga.

Medlemsstaterna ska se till att förteckningarna över godkända eller registrerade anläggningar och driftansvariga ständigt är aktuella och att övriga medlemsstater och allmänheten har tillgång till dem.

2. Genomförandeåtgärder för denna artikel får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3 när det gäller

- a) formatet på förteckningarna i punkt 1, och
- b) förfarandet för att göra förteckningarna i punkt 1 tillgängliga.

Artikel 48

Kontroller vid avsändande till andra medlemsstater

1. Om en driftansvarig har för avsikt att sända kategori 1-material, kategori 2-material och kött- och benmjöl eller animaliskt fett som framställts av kategori 1- eller kategori 2-material till en annan medlemsstat ska denne underrätta den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten och den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten.

Den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten ska efter ansökan av den driftansvarige inom en viss tidsperiod besluta något av följande:

- a) Vägra ta emot sändningen.
- b) Ta emot sändningen villkorslöst.

- c) Ta emot sändningen på följande villkor:
- i) Om de framställda produkterna inte har genomgått trycksterilisering, måste de genomgå sådan behandling.
 - ii) De animaliska biprodukterna eller därav framställda produkter måste uppfylla alla sådana villkor för avsändande av sändningen som är berättigade med hänsyn till skyddet för människors och djurs hälsa, för att säkerställa att de animaliska biprodukterna och de framställda produkterna hanteras i enlighet med denna förordning.

2. Format för driftansvarigas ansökningar enligt punkt 1 får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3.

3. Den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten ska genom Traces-systemet i enlighet med beslut 2004/292/EG underrätta den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten om avsändandet av varje sändning till den mottagande medlemsstaten innehållande

- a) animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som avses i punkt 1,
- b) bearbetat animaliskt protein som framställts av kategori 3-material.

När den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten får meddelande om avsändandet ska den genom Traces-systemet underrätta den behöriga myndigheten i ursprungsmedlemsstaten om mottagandet av varje enskild sändning.

4. Kategori 1- och 2-material, kött- och benmjöl och animaliskt fett som avses i punkt 1 ska transporteras direkt till den mottagande anläggningen, som måste vara registrerad eller godkänd i enlighet med artiklarna 23, 24 och 44, eller i fråga om naturgödsel, till det mottagande jordbruksföretaget.

5. När animaliska biprodukter eller därav framställda produkter sänds till en annan medlemsstat genom ett tredjelands territorium ska transporten ske i sändningar som har försegats i ursprungsmedlemsstaten, åtföljda av ett hälsointyg.

Förseglade sändningar får endast återinföras till gemenskapen via en gränskontrollstation, i enlighet med artikel 6 i direktiv 89/662/EEG.

6. Genom undantag från punkterna 1–5 får animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som avses i de punkterna, och som blandats med eller kontaminerats av något avfall som betecknas som farligt i beslut 2000/532/EG, endast sändas till en annan medlemsstat om kraven i förordning (EG) nr 1013/2006 uppfylls.

7. Åtgärder för genomförandet av denna artikel får antas i fråga om följande:

- a) En viss tidsperiod för den behöriga myndighetens beslutsfattande som avses i punkt 1.
- b) Tilläggsvillkor för avsändande av animaliska biprodukter eller därav framställda produkter som avses i punkt 4.

c) Förlagor till de hälsointyg som ska åtfölja sändningar som avsänds i enlighet med punkt 5.

d) Villkor för när animaliska biprodukter och därav framställda produkter som är avsedda för utställningsändamål, konstnärlig verksamhet, diagnostiska ändamål samt utbildnings- och forskningsändamål får sändas till andra medlemsstater, genom undantag från punkterna 1–5 i denna artikel.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

8. I åtgärderna för genomförande av denna artikel får det anges på vilka villkor de behöriga myndigheterna genom undantag från punkterna 1–4 får tillåta

- a) avsändande av naturgödsel som transporteras mellan två platser inom samma jordbruksföretag eller mellan jordbruksföretag belägna i gränsregioner i medlemsstater som har en gemensam gräns,
- b) avsändande av andra animaliska biprodukter eller därav framställda produkter mellan anläggningar belägna i gränsregioner i medlemsstater som har en gemensam gräns,
- c) transport av döda sällskapsdjur för kremering till anläggningar belägna i gränsregioner i medlemsstater som har en gemensam gräns.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.4.

Artikel 49

Gemenskapskontroller i medlemsstaterna

1. Experter från kommissionen får, när så krävs för en enhetlig tillämpning av denna förordning, i samarbete med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna företa inspektioner på plats.

Den medlemsstat på vars territorium en inspektion äger rum ska ge experterna all den hjälp de behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

Kommissionen ska underrätta den behöriga myndigheten om resultaten av inspektionerna.

2. Åtgärder för tillämpningen av denna artikel får antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 52.3, särskilt när det gäller förfarandet för samarbetet med nationella myndigheter.

*Artikel 50***Tillämpning av förordning (EG) nr 882/2004 på vissa kontroller**

1. Artikel 46 i förordning (EG) nr 882/2004 ska i tillämpliga delar gälla för gemenskapskontroller i tredjeländer som utförs för att man ska kontrollera att kraven i den här förordningen uppfylls.
2. Artikel 50.1 a i förordning (EG) nr 882/2004 ska i tillämpliga delar gälla för successivt införande av kraven i artikel 41.3 i den här förordningen.
3. Artikel 52 i förordning (EG) nr 882/2004 ska i tillämpliga delar gälla för tredjelandskontroller i medlemsstater som avser verksamhet enligt den här förordningen.

*KAPITEL II***Slutbestämmelser***Artikel 51***Nationella bestämmelser**

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till de nationella bestämmelser som de antar inom de områden där de är behöriga och som direkt gäller korrekt tillämpning av denna förordning.

*Artikel 52***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättades genom artikel 58.1 i förordning (EG) nr 178/2002.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och 5a.5 b samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

De tidsfrister som avses i artikel 5a.3 c, 5a.4 b och 5a.4 e i beslut 1999/468/EG ska vara två månader, en månad respektive två månader.

6. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1, 5a.2, 5a.4 och 5a.6 samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

*Artikel 53***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner som ska gälla vid överträdelse av denna förordning och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att dessa bestämmelser tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 4 juni 2011 och eventuella senare ändringar av dessa utan dröjsmål.

*Artikel 54***Upphävande**

Förordning (EG) nr 1774/2002 ska upphöra att gälla från och med den 4 mars 2011.

Hänvisningar till förordning (EG) nr 1774/2002 ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

*Artikel 55***Övergångsbestämmelse**

Anläggningar och användare som godkänts eller registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002 före den 4 mars 2011 ska anses vara godkända respektive registrerade i enlighet med den här förordningen.

*Artikel 56***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från den 4 mars 2011.

På rådets vägnar
Ordförande
C. MALMSTRÖM

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1774/2002	Denna förordning
Artikel 1	Artiklarna 1 och 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3.1	Artikel 4.1 och 4.2
Artikel 3.2	Artikel 41.3 fjärde stycket
Artikel 3.3	Artikel 4.3, 4.4 och 4.5
Artikel 4.1	Artikel 8
Artikel 4.2	Artiklarna 12, 15 och 16
Artikel 4.3	Artikel 24 h, i och j
Artikel 4.4	Artiklarna 41.2 c, 43.3 och 43.5 a
Artikel 5.1	Artikel 9
Artikel 5.2	Artiklarna 13, 15 och 16
Artikel 5.3	Artikel 24 h, i och j
Artikel 5.4	Artiklarna 41.2 c och 43.3
Artikel 6.1	Artikel 10
Artikel 6.2	Artiklarna 14, 15 och 16
Artikel 6.3	Artikel 24 h, i och j
Artikel 7	Artikel 21
Artikel 8	Artikel 48
Artikel 9	Artikel 22
Artiklarna 10–15, 17 och 18	Artiklarna 23, 24, 27 och 44
Artikel 16	Artikel 6
Artikel 19	Artikel 31
Artikel 20.1	Artiklarna 35 och 36
Artikel 20.2	Artikel 32
Artikel 20.3	Artikel 36
Artikel 21	–
Artikel 22	Artikel 11
Artikel 23	Artiklarna 17 och 18
Artikel 24	Artikel 19
Artikel 25	Artiklarna 28 och 29
Artikel 26	Artiklarna 45, 46 och 47
Artikel 27	Artikel 49
Artikel 28	Artiklarna 35 a ii och 41.1
Artikel 29	Artiklarna 41 och 42
Artikel 30	Artikel 41.1 b
Artikel 31	Artikel 50.1
Artikel 32	–
Artikel 33	Artikel 52
Artikel 34	–
Artikel 35	Artiklarna 15.2 och 51
Artikel 36	–
Artikel 37	Artikel 54
Artikel 38	Artikel 56

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1070/2009

av den 21 oktober 2009

om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genomförandet av den gemensamma transportpolitiken kräver ett effektivt lufttransportssystem som möjliggör en säker, regelbunden och hållbar luftfart med optimal kapacitet och därmed underlättar fri rörlighet för varor, personer och tjänster.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets antagande av det första lagstiftningspaketet om det gemensamma europeiska luftrummet, nämligen förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ("ramförordning") ⁽⁴⁾, förordning (EG) nr 550/2004 av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet ("förordning om tillhandahållande av tjänster") ⁽⁵⁾, förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet ("förordning om luftrummet") ⁽⁶⁾ och förordning (EG) nr 552/2004 av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst ("förordning om driftskompatibilitet") ⁽⁷⁾ fastställdes en stabil rättslig grund för ett sammanhängande, driftskompatibelt och säkert system för flygledningstjänsten.

(3) För att bemöta industrins, medlemsstaternas och andra intressenters starka önskan om en förenkling och effektivisering av luftfartslagstiftningen i Europa, inrättades i november 2006 en högnivågrupp för att titta på den framtida rättsliga ramen för den europeiska luftfarten ("högnivågruppen"). Denna högnivågrupp, som sammanför företrädare för majoriteten av intressenter, lade i juli 2007 fram en rapport med en rad rekommendationer för att förbättra kvaliteten på och tillsynen över det europeiska luftfartssystemet. Högnivågruppen rekommenderade att miljön skulle ges samma betydelse som säkerhet och effektivitet i luftfartssystemet, och insisterade på att industrin och tillsynsmyndigheterna skulle samarbeta för att se till att flygledningstjänsten så långt det är möjligt bidrar till en hållbar utveckling.

(4) Vid sitt möte den 7 april 2008 uppmanade rådet kommissionen att, i enlighet med högnivågruppens rekommendationer, utveckla ett övergripande system i linje med gate-till-gate-konceptet för att öka säkerheten, förbättra flygledningstjänsten och öka kostnadseffektiviteten.

(5) För att slutföra inrättandet av det gemensamma europeiska luftrummet är det nödvändigt att vidta ytterligare åtgärder på gemenskapsnivå, särskilt för att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet inom sådana nyckelområden som miljön, kapacitet och kostnadseffektivitet, allt detta med beaktande av de övergripande säkerhetsmålen. Det är också nödvändigt att anpassa lagstiftningen om det gemensamma europeiska luftrummet till den tekniska utvecklingen.

(6) I rådets förordning (EG) nr 219/2007 av den 27 februari 2007 om bildande av ett gemensamt företag för utveckling av en ny generation av det europeiska systemet för flygledningstjänsten (SESAR) ⁽⁸⁾ uppmanas till utarbetandet och genomförandet av en generalplan för flygledningstjänsten. För att kunna genomföra denna generalplan krävs lagstiftningsåtgärder som stöder utvecklingen, införandet och finansieringen av nya koncept och teknologier. Den bör skapa ett system med helt harmoniserade och driftskompatibla komponenter, som garanterar en högkvalitativ luftfartssektor i Europa. Vid planläggningen av genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet bör man ta hänsyn till den tid som beräknas för utveckling och genomförande av Sesar-programmet som en del av det gemensamma europeiska luftrummet. Båda dessa processer bör samordnas nog.

⁽¹⁾ EUT C 182, 4.8.2009, s. 50.

⁽²⁾ EUT C 120, 28.5.2009, s. 52.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 25 mars 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 september 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 10.

⁽⁶⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 20.

⁽⁷⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT L 64, 2.3.2007, s. 1.

- (7) Konceptet med gemensamma projekt som syftar till att hjälpa luftrumets användare och/eller leverantörer av flygtrafiktjänster att förbättra den gemensamma infrastrukturen för flygtrafiktjänster, tillhandahållandet av flygtrafiktjänster och användningen av luftrummet, särskilt sådana som kan krävas för genomförandet av generalplanen för flygledningstjänsten, bör inte påverka redan pågående projekt som har beslutats av en eller flera medlemsstater i liknande syfte. Bestämmelserna för finansiering av genomförandet av gemensamma projekt bör inte påverka hur dessa gemensamma projekt utformas. Kommissionen kan föreslå att finansiering, såsom finansiering för transeuropeiska nät eller från Europeiska investeringsbanken, används som stöd till gemensamma projekt, särskilt för att skynda på genomförandet av det gemensamma Sesar-programmet inom den fleråriga budgetramen. Utan att tillgången till sådan finansiering påverkas, bör medlemsstaterna fritt kunna besluta om hur inkomster från utauktionering av utsläppsrätter inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter till luftfartssektorn ska användas, och i detta sammanhang överväga huruvida en del av sådana inkomster skulle kunna användas för att finansiera gemensamma projekt för funktionella luftrumsblock.
- (8) Särskilt när gemensamma projekt genomförs måste man noga se till att luftrumsanvändare inte får betala två gånger, bl.a. genom att tillämpa fullständig och transparent redovisning. Gemensamma projekt bör genomföras till förmån för alla intressenter och bör garantera lika behandling.
- (9) För att säkerställa en enhetlig och välgrundad tillsyn över tjänsteleverantörer i hela Europa bör de nationella tillsynsmyndigheterna garanteras tillräckligt oberoende och tillräckliga resurser. Detta oberoende bör inte hindra dessa myndigheter från att utföra sina uppdrag inom administrativa ramar.
- (10) Nationella tillsynsmyndigheter spelar en avgörande roll vid genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet, och kommissionen bör därför underlätta samarbete mellan dem så att de kan utbyta bästa praxis och utveckla ett gemensamt angreppssätt, inklusive genom närmare samarbete på regional nivå. Detta samarbete bör ske regelbundet.
- (11) Arbetsmarknadens parter bör vara bättre informerade och rådfrågas om alla åtgärder som har stor samhälls betydelse. Samråd bör också ske på gemenskapsnivå med den branschvisa dialogkommitté som inrättats genom kommissionens beslut 98/500/EG⁽¹⁾.
- (12) För att förbättra kvaliteten på flygledningstjänsten och flygtrafiktjänster är det nödvändigt att fastställa en ram för att definiera, genomföra och säkerställa bindande prestationsmål inom nyckelområden ur kvalitetshänseende, i enlighet med Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) regler. Ett nödvändigt inslag i en sådan ram skulle vara en lämplig mekanism för att rapportera, granska, bedöma och sprida information om kvaliteten på flygledningstjänsten och flygtrafiktjänster med ett lämpligt incitamentssystem för att bidra till att målen uppnås.
- (13) Det bör finnas flexibilitet för nationella tillsynsmyndigheter att ta hänsyn till specifika nationella eller regionala förhållanden när de utarbetar sina nationella och regionala planer. När medlemsstaterna godkänner eller antar nationella planer bör de ha rätt att göra lämpliga ändringar.
- (14) När kommissionen och medlemsstaterna fastställer avgifterna för flygtrafiktjänster bör de anstränga sig för att använda gemensamma prognoser. Viss flexibilitet bör tillåtas i de fall då trafiken avviker kraftigt från prognoserna, särskilt genom användning av lämpliga varningsmekanismer.
- (15) I de kostnader som medlemsstaterna fastställer på nationell nivå eller nivån för de funktionella luftrumsblocken, och som är avsedda att delas mellan användarna av luftrummet bör även prestationsmålen beaktas.
- (16) Medlemsstater bör i fråga om tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster se till att utnämningen av en leverantör av flygtrafikleddningstjänster inte är förbjuden enligt något nationellt rättssystem till följd av att denne är etablerad i en annan medlemsstat eller ägs av medborgare i den medlemsstaten.
- (17) De nationella tillsynsmyndigheterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa en hög säkerhetsnivå, inbegripet en möjlighet att utfärda ett individuellt certifikat för varje flygtrafiktjänst, samtidigt som behovet av kostnadseffektivitet och konsekvens respekteras och dubbelarbete undviks.
- (18) Funktionella luftrumsblock är en grundförutsättning för att förbättra samarbetet mellan leverantörer av flygtrafiktjänster i syfte att förbättra kvaliteten och skapa synergier. Medlemsstaterna bör inrätta funktionella luftrumsblock inom en rimlig tidsram. I detta syfte och för att optimera de funktionella luftrumsblockens gränssnitt i det gemensamma europeiska luftrummet bör de berörda medlemsstaterna samarbeta med varandra och, när så är lämpligt, även med tredjeländer.
- (19) När medlemsstaterna inrättar ett funktionellt luftrumsblock kan övriga medlemsstater, kommissionen och andra berörda parter inkomma med synpunkter i syfte att underlätta ett åsiktsutbyte. Dessa synpunkter bör endast vara rådgivande för den eller de berörda medlemsstaterna.

(1) Kommissionens beslut 98/500/EG av den 20 maj 1998 om inrättande av branschvisa dialogkommittéer för att främja dialogen med arbetsmarknadens parter på europeisk nivå (EGT L 225, 12.8.1998, s. 27).

- (20) Vid eventuella svårigheter i förhandlingarna om inrättandet av funktionella luftrumsblock kan kommissionen utse en systemsamordnare för de funktionella luftrumsblocken (nedan kallad *samordnaren*). Samordnarens uppgift bör vara att sträva efter att överbrygga sådana svårigheter utan inblandning i frågor som rör suveräniteten i den eller de berörda medlemsstaterna och, i förekommande fall, de tredjeländer som ingår i samma funktionella luftrumsblock. De kostnader som uppkommer för samordnarens verksamhet bör inte påverka medlemsstaternas nationella budgetar.
- (21) I rapporterna från Eurocontrols kommitté för kvalitets- och produktionsövervakning och slutrapporten från högnivågruppen bekräftas att linjenätet och luftrumets struktur inte kan utvecklas isolerat eftersom varje enskild medlemsstat är en integrerad del av det europeiska nätverket för flygledningstjänst, både inom och utanför gemenskapen. Ett stegvis mer integrerat driftsmässigt luftrum bör därför inrättas för allmän flygtrafik.
- (22) Med hänsyn till inrättandet av funktionella luftrumsblock och införandet av ett prestationssystem bör kommissionen fastställa och beakta nödvändiga villkor för gemenskapens inrättande av en gemensam europeisk flyginformationsregion (Sefir – Single European Flight Information Region), som medlemsstaterna ska begära från Icao i enlighet med denna organisations förfaranden och medlemsstaternas rättigheter, skyldigheter och åligganden enligt konventionen angående internationell civil luftfart, som undertecknades i Chicago den 7 december 1944 ("Chicagokonventionen"). Genom att omfatta luftrummet under medlemsstaternas ansvar bör Sefir underlätta gemensam planering och integrerad drift för att lösa problemet med regionala flaskhalsar. Denna typ av Sefir bör ha den flexibilitet som krävs för att ta hänsyn till de specifika behoven, såsom trafiktäthet och den nödvändiga graden av komplexitet.
- (23) Luftrumets användare möter olika villkor avseende tillgång till och rörelsefrihet inom gemenskapens luftrum. Detta beror på avsaknad av harmonisering av gemenskapens trafikregler för luftfart, särskilt avsaknaden av en harmonisering av luftrumsklassificering. Kommissionen bör därför harmonisera sådana regler i enlighet med Icaos standarder.
- (24) Det europeiska nätverket för flygledningstjänst bör utformas och genomföras för att uppnå säkerhet, miljömässiga hållbarhet, kapacitetshöjning och förbättrad kostnadseffektivitet i hela lufttransportnätet. I enlighet med vad som understryks i rapporten "Evaluation of Functional Airspace Block Initiatives and their Contribution to Performance Improvement" av den 31 oktober 2008 från Eurocontrols kommitté för kvalitets- och produktionsövervakning säkerställs detta bäst genom en samordnad förvaltning av lufttransportnätet på gemenskapsnivå.
- (25) I enlighet med det uttalande från medlemsstaterna om militära frågor avseende det gemensamma europeiska luftrummet som åtföljer förordning (EG) nr 549/2004 bör samarbete mellan och samordning av civila och militära uppgifter spela en grundläggande roll i genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet, så att användningen av luftrummet blir mer flexibel för att det gemensamma europeiska luftrumets prestationsmål ska uppnås, med vederbörligt beaktande av effektiviteten i militära uppdrag.
- (26) Det är mycket viktigt att uppnå en gemensam och harmoniserad struktur för luftrummet när det gäller flygvägar, att basera det nuvarande och framtida organiserandet av luftrummet på gemensamma principer, att säkerställa ett stegvis genomförande av generalplanen för flygledningstjänsten, att optimera användningen av knappa resurser för att undvika onödiga utrustningskostnader och att utforma och förvalta luftrummet i enlighet med harmoniserade regler. I detta syfte bör det vara kommissionens ansvar att anta de rättsligt bindande regler och genomförandebestämmelser som krävs.
- (27) Förteckningen över funktionerna för nätets förvaltning och utformning bör ändras så att den även, vid behov, kan omfatta framtida nätfunktioner som fastställs i generalplanen för flygledningstjänsten. När så sker bör kommissionen i största möjliga utsträckning använda sig av Eurocontrols sakkunskap.
- (28) Högnivågruppen har rekommenderat att nya eller förbättrade funktioner skapas på redan existerande grunder och att Eurocontrols roll stärks, samtidigt som gemenskapen utses till gemensam lagstiftare och principen om åtskillnad mellan reglering och tillhandahållande av tjänster iakttas. I linje med dessa rekommendationer bör kommissionen överlåta till ett reformerat Eurocontrol, som infört nya förvaltningsformer, att utföra uppgifter som är förknippade med olika funktioner, vilka inte inbegriper antagandet av bindande bestämmelser med allmän räckvidd eller fattandet av politiska beslut. Eurocontrol bör utföra dessa uppgifter på ett opartiskt och kostnadseffektivt sätt och med fullt deltagande av luftrumets användare och leverantörerna av flygtrafiktjänster.
- (29) Lämpliga åtgärder bör införas för att förbättra flödesplaneringens effektivitet i syfte att bistå existerande driftsmässiga enheter, däribland Eurocontrols centrala enhet för flödeskontrolltjänst, för att säkerställa effektiva flygoperationer. I kommissionens meddelande om en handlingsplan för kapacitet, effektivitet och säkerhet på Europas flygplatser understryks vidare att det är nödvändigt att se till att ankomst- och avgångstider driftsmässigt stämmer överens med färdplaner. Dessutom skulle gemenskapens observationsorgan för flygplatskapacitet kunna bistå med att tillhandahålla medlemsstaterna objektiv information så att flygplatskapaciteten anpassas till flygledningens kapaciteten, utan att detta påverkar deras befogenheter på området.

- (30) Tillhandahållandet av modern, fullständig, högkvalitativ och aktuell information till luftfarten påverkar avsevärt säkerheten och underlättar tillgången till och rörelsefrihet inom gemenskapens luftrum. Gemenskapen bör, med beaktande av generalplanen för flygledningstjänsten, ta initiativ till att modernisera denna sektor i samarbete med Eurocontrol och se till att användare kan få tillgång till den informationen genom en enda offentlig tillträdespunkt för information, som tillhandahåller en modern, användarvänlig och validerad integrerad briefing.
- (31) Beträffande den digitala portalen med meteorologiska uppgifter bör kommissionen i förekommande fall beakta olika informationskällor, även uppgifter från utnämnda tjänsteleverantörer.
- (32) För att undvika onödig administrativ börda och överlappande kontrollförfaranden bör certifikat som utfärdats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet⁽¹⁾ godkännas vid tillämpningen av den här förordningen, om de gäller för komponenter eller system.
- (33) Ett certifikat som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 216/2008 och som används för att visa alternativa sätt att uppfylla de grundläggande kraven i förordning (EG) nr 552/2004, bör åtföljas av ett sådant tekniskt dokument som Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (Easa) kräver för att utfärda ett certifikat.
- (34) Vissa krav i förordning (EG) nr 552/2004 bör inte tillämpas på system som togs i drift före den 20 oktober 2005. Nationella tillsynsmyndigheter och leverantörer av flygtrafiktjänster bör ha friheten att på nationell nivå besluta om vilka förfaranden och vilka handlingar som krävs för att visa att de flygledningssystem som var i drift före den 20 oktober 2005 överensstämmer med de grundläggande kraven i förordning (EG) nr 552/2004. Genomförandebestämmelser och gemenskapsspecifikationer som antagits efter antagandet av denna förordning bör ta hänsyn till denna ordning och det bör inte leda till ett retroaktivt krav på skriftlig bevisning.
- (35) I sin slutrapport till kommissionen rekommenderade högnivågruppen att det gemensamma Sesar-programmet särskilt bör ta itu med definitionen av driftskompatibla förfaranden, system och informationsutbyte inom Europa och med omvärlden. Detta bör även inbegripa att utarbeta relevanta standarder och utveckla nya genomförandebestämmelser eller gemenskapsspecifikationer inom ramen för det gemensamma europeiska luftrummet.
- (36) När kommissionen antar genomförandeåtgärder som innehåller standarder fastställda av Eurocontrol bör kommissionen säkerställa att åtgärderna innefattar alla de förbättringar som behövs av de ursprungliga standarderna och till fullo ta hänsyn till behovet av att undvika dubbel lagstiftning.
- (37) Om man samtidigt vill höja standarderna för flygtrafiksäkerheten och förbättra den allmänna kvaliteten på flygledningstjänster och flygtrafiktjänster för allmän flygtrafik i Europa måste hänsyn tas till den mänskliga faktorn. Medlemsstaterna bör därför överväga att införa principerna om en "rättvissekultur".
- (38) Inför förslaget om att utöka befogenheterna för Easa till att innefatta även flygsäkerhet för flygledningstjänst bör överensstämmelse säkerställas mellan förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004, (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008.
- (39) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾. Dessa åtgärder bör antas inom en lämplig tidsperiod så att tidsfristerna i denna förordning och i förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004, (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 kan hållas.
- (40) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att uppdatera åtgärder till följd av teknisk eller driftsmässig utveckling samt att fastställa de grundläggande kraven och förfarandena för att utföra vissa nätverksförvaltningsfunktioner. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 genom att komplettera dem med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (41) När det, på grund av tvingande, brådskande skäl inte är möjligt att iaktta de normala tidsfristerna för det föreskrivande förfarandet med kontroll bör kommissionen kunna tillämpa det skyndsamma förfarandet i artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG.
- (42) Ministeruttalandet om Gibraltars flygplats, som antogs i Córdoba den 18 september 2006 (nedan kallat *ministeruttalandet*) under det första ministermötet i forumet för dialog om Gibraltar, kommer att ersätta den gemensamma förklaring om Gibraltars flygplats som gjordes i London den 2 december 1987, och full överensstämmelse med det uttalandet kommer att betraktas som överensstämmelse med förklaringen från 1987.

(1) EUT L 79, 19.3.2008, s. 1.

(2) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (43) Denna förordning tillämpas till fullo på Gibraltars flygplats i samband med och i kraft av ministeruttalandet. Utan att ministeruttalandet påverkas ska tillämpningen på Gibraltars flygplats och samtliga åtgärder som har samband med dess genomförande till fullo överensstämma med uttalandet och samtliga de bestämmelser det innehåller.
- (44) Förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 549/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte och räckvidd

1. Syftet med initiativet till det gemensamma europeiska luftrummet är att förbättra de nuvarande säkerhetsstandarderna för luftfart, att bidra till en hållbar utveckling av lufttransportssystemet och att förbättra den övergripande kvaliteten på systemet för flygledningstjänsten (ATM) och flygtrafiktjänster (ANS) för allmän flygtrafik i Europa, i syfte att tillgodose kraven från alla användare av luftrummet. Det gemensamma europeiska luftrummet ska omfatta ett sammanhängande alleuropeiskt nät av flygvägar, flygvägsförvaltning och system för flygledningstjänst, vilket uteslutande bygger på säkerhet samt effektivitetsrelaterade och tekniska hänsynstaganden till nytta för luftrumets användare. För att uppnå detta syfte fastställs genom denna förordning en harmoniserad rättslig ram för inrättandet av det gemensamma europeiska luftrummet.

2. Tillämpningen av denna förordning och av de åtgärder som avses i artikel 3 ska inte påverka medlemsstaternas överhöghet över sitt luftrum och medlemsstaternas krav i fråga om allmän ordning och säkerhet och försvarsfrågor enligt artikel 13. Denna förordning och de åtgärder som avses i artikel 3 omfattar inte militära operationer och militär träning.

3. Tillämpningen av denna förordning och av de åtgärder som avses i artikel 3 ska inte påverka medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter enligt 1944 års Chicagokonvention angående internationell civil luftfart ('Chicagokonventionen'). I detta sammanhang är det ytterligare ett mål för förordningen att inom de områden den täcker bistå medlemsstaterna med att uppfylla sina skyldigheter enligt Chicagokonventionen genom att tillhandahålla en grund för en gemensam tolkning och ett enhetligt genomförande av konventionens bestämmelser samt genom att säkerställa att konventionens bestämmelser vederbörligen beaktas i denna förordning och dess tillämpningsföreskrifter.

4. När det gäller flygplatsen i Gibraltar ska tillämpningen av denna förordning inte påverka Konungariket Spaniens respektive Förenade kungariket Storbritannien och Nordirlands rättsliga ståndpunkter i tvisten om överhögheten över det territorium där flygplatsen är belägen.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. *luftrumets användare*: operatörer av luftfartyg som opererar som allmän flygtrafik.”

- b) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. *flygledningstjänst (ATM)*: den samling luftburna och markbaserade funktioner (flygtrafikledningstjänst, lufttrumsplanering och flödesplanering) som krävs för att säkerställa säkra och effektiva rörelser för luftfartyg under alla faser av flygningen.”

- c) Följande punkt ska införas:

”13a. *generalplan för flygledningstjänsten*: den plan som godkänts genom rådets beslut 2009/320/EG (*) i enlighet med artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 219/2007 av den 27 februari 2007 om bildande av ett gemensamt företag för att utveckla en ny generation av det europeiska systemet för flygledningstjänsten (Sesar) (**).

(*) EUT L 95, 9.4.2009, s. 41.

(**) EUT L 64, 2.3.2007, s. 1.”

- d) Punkt 15 ska ersättas med följande:

”15. *certifikat*: ett dokument som i någon form utfärdas av en nationell tillsynsmyndighet med iakttagande av nationell lagstiftning, och där det bekräftas att en leverantör av flygtrafiktjänster uppfyller kraven för att tillhandahålla en viss tjänst.”

- e) Punkt 21 ska utgå.

- f) Punkt 22 ska ersättas med följande:

”22. *flexibel användning av luftrummet*: ett system för lufttrumsplanering som tillämpats inom Ecac-området (European Civil Aviation Conference area), på grundval av Eurocontrols utgåva av 'Airspace Management Handbook for the application of the Concept of the Flexible Use of Airspace'.”

g) Följande punkter ska införas:

"23a. *flyginformationstjänst*: tjänst med uppgift att ge råd och upplysningar av betydelse för luftfartens säkerhet och effektivitet.

23b. *alarmeringstjänst*: tjänst med uppgift att underrätta relevanta organisationer om luftfartyg som behöver eftersöknings- och räddningstjänst och bistå dessa organisationer utgående från situationens krav."

h) Punkt 25 ska ersättas med följande:

"25. *funktionellt luftrummsblock*: ett luftrummsblock som grundas på driftsmässiga krav och inrättas oavsett nationsgränser, där tillhandahållandet av flygtrafik-tjänster och tillhörande funktioner baseras på prestation och optimeras i syfte att inom varje funktionellt luftrummsblock införa ett förbättrat samarbete mellan leverantörer av flygtrafik-tjänster eller i förekommande fall en integrerad tjänsteleverantör."

i) Punkt 37 ska utgå.

j) Följande punkt ska läggas till:

"41. *gränsöverskridande tjänster*: en situation där flygtrafik-tjänster tillhandahålls i en medlemsstat av en tjänsteleverantör som är certifierad i en annan medlemsstat."

3. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Nationella tillsynsmyndigheter

1. Medlemsstaterna ska tillsammans eller var för sig, antingen utse eller inrätta ett eller flera organ som sin nationella tillsynsmyndighet som ska åta sig de uppgifter som en sådan myndighet tilldelas enligt denna förordning och enligt de åtgärder som avses i artikel 3.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska vara oberoende av leverantörer av flygtrafik-tjänster. Detta oberoende ska uppnås genom lämplig åtskillnad, åtminstone funktionellt sett, mellan de nationella tillsynsmyndigheterna och dessa leverantörer.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna ska utöva sina befogenheter opartiskt och på ett oberoende och öppet sätt. Detta ska uppnås genom tillämpning av lämpliga förvaltnings- och kontrollmekanismer, också inom en medlemsstats förvaltning. Detta ska dock inte hindra de nationella tillsynsmyndigheterna från att utföra sina uppgifter i enlighet med de organisationsregler som gäller för nationella civila luftfartsmyndigheter eller andra offentliga organ.

4. Medlemsstaterna ska se till att de nationella tillsynsmyndigheterna har nödvändiga resurser och nödvändig kapacitet för att kunna utföra de uppgifter de tilldelats enligt denna förordning på ett effektivt sätt utan dröjsmål.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla namn och adress vad gäller de nationella tillsynsmyndigheterna, ändringar i samband härmed samt de åtgärder som vidtagits för att följa bestämmelserna i punkterna 2, 3 och 4."

4. Artikel 5.4 ska ersättas med följande:

"4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

5. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1, 5a.2, 5a.4 och 5a.6 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet."

5. Artiklarna 6–11 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Samrådsorgan för industrin

Utan att det inverkar på kommitténs och Eurocontrols roll, ska kommissionen inrätta ett rådgivande organ för industrin, som ska bestå av leverantörer av flygtrafik-tjänster, sammanlutningar för luftrummet användare, flygplatsoperatörer, tillverkningsindustrin och representativa yrkesorganisationer. Detta organ ska endast ha till uppgift att ge kommissionen råd om genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet.

Artikel 7

Förbindelser med europeiska tredjeländer

Gemenskapen och dess medlemsstater ska stödja och ha som mål att utvidga det gemensamma europeiska luftrummet till att omfatta länder som inte är medlemmar av Europeiska unionen. I detta syfte ska de sträva efter att, antingen inom ramen för avtal med angränsande tredjeländer eller inom ramen för avtal om funktionella luftrummsblock, utvidga tillämpningen av denna förordning och av de åtgärder som anges i artikel 3 till att omfatta dessa länder.

Artikel 8

Genomförandebestämmelser

1. För utvecklingen av genomförandebestämmelser får kommissionen ge Eurocontrol eller, där så är lämpligt, annat organ uppdrag med fastställande av de uppgifter som ska utföras samt tidsplanen för dessa, med beaktande av de tidsfrister som fastställs i denna förordning. Kommissionen ska tillämpa det rådgivande förfarande som avses i artikel 5.2.

2. När kommissionen avser att i enlighet med punkt 1 ge ett organ ett uppdrag ska den sträva efter att på bästa möjliga sätt tillämpa befintliga metoder för att involvera och samråda med alla berörda parter, om dessa metoder motsvarar kommissionens praxis för insyn och samrådsförfaranden och inte strider mot kommissionens institutionella skyldigheter.

Artikel 9

Sanktioner

De sanktioner som medlemsstaterna ska fastställa för i första hand luftrumsanvändares och tjänsteleverantörers överträdelser av denna förordning och av de åtgärder som anges i artikel 3 ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 10

Konsultation med intressenter

1. Medlemsstaterna ska, i överensstämmelse med sin nationella lagstiftning, inrätta mekanismer för konsultation så att intressenter, inbegripet representativa yrkesorganisationer, på ett lämpligt sätt kan delta i genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet.

2. Kommissionen ska inrätta en mekanism för konsultation på gemenskapsnivå. Den specifika branschvisa dialogkommitté som inrättades genom beslut 98/500/EG ska delta i konsultationen.

3. Konsultationen med intressenterna ska särskilt omfatta införande och utveckling av nya begrepp och tekniker i det europeiska nätverket för flygledningstjänst.

Intressenterna kan bestå av

- leverantörer av flygtrafiktjänster,
- flygplatsoperatörer,
- relevanta användare av luftrummet eller relevanta grupper som företräder användare av luftrummet,
- militära myndigheter,
- tillverkningsindustrin, och
- representativa yrkesorganisationer.

Artikel 11

Prestationssystem

1. För att förbättra kvaliteten på flygtrafiktjänster och nätfunktioner inom det gemensamma europeiska luftrummet ska ett prestationssystem för flygtrafiktjänster och nätfunktioner införas. Det ska omfatta följande:

a) Gemenskapsomfattande prestationsmål inom nyckelområdena ur kvalitetshänseende säkerhet, miljö, kapacitet och kostnadseffektivitet.

b) Nationella planer eller planer för funktionella luftrumsblock, inklusive prestationsmål, för att säkra överensstämmelse med de gemenskapsomfattande prestationsmålen.

c) Regelbunden granskning, övervakning och benchmarking av kvaliteten på flygtrafiktjänster och nätfunktioner.

2. I enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 får kommissionen utse Eurocontrol eller något annat opartiskt behörigt organ att agera som ett organ för prestationsgranskning. Organet för prestationsgranskning ska bistå kommissionen i samarbete med de nationella tillsynsmyndigheterna samt på deras begäran även bistå dessa, i genomförandet av det prestationssystem som avses i punkt 1. Kommissionen ska se till att organet för prestationsgranskning agerar oberoende när det utför de uppgifter som kommissionen tilldelat det.

3. a) De gemenskapsomfattande prestationsmålen för det europeiska nätverket för flygledningstjänst ska antas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3, efter det att hänsyn tagits till relevant information från nationella tillsynsmyndigheter på nationell nivå eller funktionell luftrumsblocknivå.

b) De nationella eller funktionella luftrumsblockplaner som avses i punkt 1 b ska upprättas av de nationella tillsynsmyndigheterna och antas av medlemsstaten eller medlemsstaterna i fråga. Dessa planer ska omfatta bindande nationella mål eller funktionella luftrumsblockmål och en lämplig plan för stimulansåtgärder som ska godkännas av medlemsstaten eller medlemsstaterna i fråga. Planerna ska upprättas i samråd med leverantörer av flygtrafiktjänster, företrädare för luftrumets användare och, vid behov, flygplatsoperatörer och flygplatssamordnare.

c) Kommissionen ska bedöma huruvida de nationella eller funktionella luftrumsblockmålen överensstämmer med de gemenskapsomfattande prestationsmålen utifrån de kvalitetskriterier som avses i punkt 6 d.

I den händelse att kommissionen slår fast att en eller fler av de nationella eller funktionella luftrumsblockmålen inte uppfyller bedömningskraven kan kommissionen, i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 5.2, rekommendera att den eller de berörda nationella tillsynsmyndigheterna ska föreslå reviderade prestationsmål. Medlemsstaten eller medlemsstaterna i fråga ska anta reviderade prestationsmål och lämpliga åtgärder som de i god tid ska meddela till kommissionen.

Om kommissionen finner att de reviderade prestationsmålen och de aviserade åtgärderna är otillräckliga kan kommissionen, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3, besluta att medlemsstaterna i fråga ska vidta korrigeringsåtgärder.

Alternativt får kommissionen, med lämplig styrkande bevisning, besluta om en översyn av de gemenskapsomfattande prestationsmålen i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3.

- d) Referensperioden för prestationssystemet ska uppgå till minst tre och högst fem år. Medlemsstaterna och/eller de nationella tillsynsmyndigheterna ska under denna period, i den händelse att de nationella eller funktionella luftrumsblockmålen inte uppfylls, vidta de lämpliga åtgärder som de har utarbetat. Den första referensperioden ska omfatta de första tre åren efter antagandet av de genomförandebestämmelser som avses i punkt 6.
- e) Kommissionen ska göra regelbundna bedömningar om huruvida och i vilken omfattning prestationsmålen har uppfyllts samt framlägga resultaten av dessa bedömningar till kommittén för det gemensamma luftrummet.

4. I prestationssystemet enligt punkt 1 ska följande förfaranden ingå:

- a) Insamling, validering, undersökning, utvärdering och spridning av relevanta uppgifter om kvaliteten på flygtrafiktjänster och nätfunktioner från alla relevanta parter, bland dem leverantörer av flygtrafiktjänster, luftrumets användare, flygplatsoperatörer, nationella tillsynsmyndigheter, medlemsstaterna och Eurocontrol.
- b) Urval av lämpliga nyckelområden ur kvalitetshänseende i enlighet med Icaos dokument nr 9854 'Global Air Traffic Management Operational Concept', vilka överensstämmer med dem som identifierats i prestationssystemet i generalplanen för flygledningstjänsten, inbegripet säkerhet, miljö, kapacitet och kostnadseffektivitet, och vilka vid behov anpassats för att ta hänsyn till särskilda behov inom ramen för det gemensamma europeiska luftrummet och relevanta mål för dessa områden, samt definition av en begränsad uppsättning centrala kvalitetsindikatorer för att mäta kvaliteten.
- c) Upprättande av gemenskapsomfattande prestationsmål, vilka ska definieras med hänsyn tagen till information som identifierats på nationell nivå eller på funktionell luftrumsblocknivå.
- d) Bedömning av prestationsmålen på nationell eller funktionell luftrumsblocknivå på grundval av den nationella eller funktionella luftrumsblockplanen.

- e) Övervakning av de nationella prestationsplanerna eller prestationsplanerna för funktionella luftrumsblock, inbegripet lämpliga varningsmekanismer.

Kommissionen kan utöka förteckningen i denna punkt med ytterligare förfaranden. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5.4.

5. Då prestationssystemet utarbetas ska det tas hänsyn till att flygtrafiktjänster en route, terminaltjänster och nätfunktioner skiljer sig från varandra och att detta bör beaktas, vid behov även vid kvalitetsmätningen.

6. Med tanke på prestationssystemets närmare funktion ska kommissionen, senast den 4 december 2011 och inom lämplig tid för att de frister som fastställts i denna förordning ska kunna följas, anta genomförandebestämmelser i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3. Genomförandebestämmelserna ska innefatta följande:

- a) Innehållet i och tidsplanen för de förfaranden som avses i punkt 4.
- b) Referensperioden och intervallen för bedömningen av om prestationsmålen nåtts och för fastställandet av nya mål.
- c) Kriterierna enligt vilka de nationella tillsynsmyndigheterna ska upprätta de nationella prestationsplanerna eller prestationsplanerna för de funktionella luftrumsblocken, med de nationella prestationsmålen eller prestationsmålen för de funktionella luftrumsblocken och planen för stimulansåtgärder. Prestationsplanerna ska
- i) baseras på affärsplanerna hos leverantörerna av flygtrafiktjänster,
 - ii) ta upp alla kostnadskomponenter i den nationella kostnadsbasen eller kostnadsbasen för de funktionella luftrumsblocken,
 - iii) inbegripa bindande prestationsmål som är förenliga med prestationsmålen på gemenskapsnivå.
- d) Kriterier för bedömning av om de nationella eller funktionella luftrumsblockmålen överensstämmer med de gemenskapsomfattande prestationsmålen under referensperioden och för stöd av varningsmekanismer.
- e) Allmänna principer för hur medlemsstaterna ska upprätta planen för stimulansåtgärder.
- f) Principer för tillämpningen av en övergångsmekanism som är nödvändig för anpassningen till prestationssystemets funktion och som inte varar längre än tolv månader efter antagandet av genomförandebestämmelserna."

6. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska regelbundet granska hur denna förordning och de åtgärder som anges i artikel 3 tillämpas, och rapportera detta till Europaparlamentet och rådet, varvid det första rapporteringstillfället ska infalla senast den 4 juni 2011, och därefter i slutet av varje sådan referensperiod som avses i artikel 11.3 d. Kommissionen får när så är motiverat i detta syfte begära upplysningar av medlemsstaterna som går utöver de upplysningar som finns i de rapporter som dessa har lämnat in i enlighet med punkt 1 i den här artikeln."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande

"4. Rapporterna ska innehålla en bedömning av de resultat som uppnåtts genom de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna förordning, inbegripet lämplig information om utvecklingen i sektorn, i synnerhet gällande ekonomiska, sociala, miljömässiga, sysselsättningsrelaterade och tekniska aspekter samt om tjänsternas kvalitet, med beaktande av de ursprungliga målen och framtida behov."

7. Följande artikel ska införas:

"Artikel 13a

Europeiska byrån för luftfartssäkerhet

Vid genomförandet av denna förordning och förordningarna (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004, (EG) nr 552/2004 och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet (*) ska medlemsstaterna och kommissionen, i enlighet med sina respektive roller enligt denna förordning, på lämpligt sätt och i samarbete med Europeiska byrån för luftfartssäkerhet säkerställa att alla säkerhetsaspekter är korrekt hanterade.

(*) EUT L 79, 19.3.2008, s. 1."

Artikel 2

Förordning (EG) nr 550/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 2–4 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

De nationella tillsynsmyndigheternas uppgifter

1. De nationella tillsynsmyndigheter som avses i artikel 4 i ramförordningen ska säkerställa en lämplig tillsyn av tillämpningen av denna förordning, särskilt när det gäller en säker och effektiv drift av den verksamhet som utövas av

sådana leverantörer av flygtrafiktjänster som tillhandahåller tjänster för det luftrum som omfattas av ansvarsområdet för den medlemsstat som har utsett eller inrättat den aktuella myndigheten.

2. I detta syfte ska varje nationell tillsynsmyndighet organisera lämpliga inspektioner och undersökningar för att kontrollera överensstämmelsen med kraven i denna förordning, inbegripet kraven avseende personal för att tillhandahålla flygtrafiktjänster. Den berörda leverantören av flygtrafiktjänster ska underlätta detta arbete.

3. När det gäller funktionella luftrumsblock som sträcker sig över luftrum som faller under flera medlemsstaters ansvarsområde, ska de berörda medlemsstaterna ingå en överenskommelse om den tillsyn som föreskrivs i denna artikel med avseende på de leverantörer av flygtrafiktjänster som tillhandahåller tjänster i dessa block.

4. Nationella tillsynsmyndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra för att säkerställa adekvat övervakning av leverantörer av flygtrafiktjänster som innehar ett giltigt certifikat från en medlemsstat och som också tillhandahåller tjänster med avseende på det luftrum som omfattas av en annan medlemsstats ansvarsområde. Sådant samarbete ska innefatta överenskommelser om hur fall av bristande efterlevnad av de tillämpliga gemensamma kraven i artikel 6 eller av villkoren i bilaga II ska hanteras.

5. I händelse av gränsöverskridande tillhandahållande av flygtrafiktjänster ska sådana överenskommelser inbegripa ett avtal om ömsesidigt erkännande av de tillsynsuppgifter som fastställts i punkterna 1 och 2 och av resultaten av dessa uppgifter. Detta ömsesidiga erkännande ska också tillämpas då överenskommelser om erkännande mellan nationella tillsynsmyndigheter ingås för certifieringsprocessen för tjänsteleverantörer.

6. Om det är tillåtligt enligt nationell lagstiftning och med tanke på det regionala samarbetet, får nationella tillsynsmyndigheter också sluta avtal om uppdelning av ansvaret för tillsynsuppgifter.

Artikel 3

Behöriga organ

1. Nationella tillsynsmyndigheter får besluta att helt eller delvis delegera de inspektioner och undersökningar som avses i artikel 2.2 till behöriga organ som uppfyller kraven i bilaga I.

2. En sådan delegering som beviljas av en nationell tillsynsmyndighet ska gälla inom gemenskapen för en tid av tre år med möjlighet till förlängning. Nationella tillsynsmyndigheter får överlämna åt vilken som helst av de behöriga organ som är belägna inom gemenskapen att utföra dessa inspektioner och undersökningar.

*Artikel 4***Flygsäkerhetskrav**

Kommissionen ska, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen, anta genomförandebestämmelser som införlivar de relevanta bestämmelserna i Eurocontrols flygsäkerhetskrav (Esarr, Eurocontrol Safety Regulatory Requirements) och senare ändringar av dessa krav inom ramen för denna förordning, vid behov med lämpliga anpassningar.”

2. Artikel 5 ska utgå.

3. Artikel 7.6 och 7.7 ska ersättas med följande:

”6. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 8 och 9 ska utfärdandet av certifikat till leverantörer av flygtrafiktjänster medföra att dessa har möjlighet att erbjuda sina tjänster till medlemsstater, andra leverantörer av flygtrafiktjänster, användare av luftrummet och flygplatser i gemenskapen.

7. De nationella tillsynsmyndigheterna ska övervaka att de gemensamma kraven och de villkor som är knutna till certifikaten uppfylls. Uppgifter om sådan övervakning ska ingå i de årliga rapporter som medlemsstaterna ska lägga fram i enlighet med artikel 12.1 i ramförordningen. Om en nationell tillsynsmyndighet finner att innehavaren av ett certifikat inte längre uppfyller dessa krav eller villkor ska den vidta lämpliga åtgärder samtidigt som den ser till att tjänsterna upprätthålls under förutsättning att säkerheten inte äventyras. Dessa åtgärder får omfatta återkallande av certifikatet.”

4. Artikel 8 ska ersättas med följande:

*”Artikel 8***Utnämning av leverantörer av flygtrafikledningstjänster**

1. Medlemsstaterna ska se till att flygtrafikledningstjänster tillhandahålls med ensamrätt inom särskilda luftrumsblock avseende det luftrum som de ansvarar för. I detta syfte ska medlemsstaterna utnämna en leverantör av flygtrafikledningstjänster som innehar ett giltigt certifikat i gemenskapen.

2. Vid tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster ska medlemsstaterna se till att tillämpningen av denna artikel och artikel 10.3 inte förhindras av deras nationella rättssystem i form av krav på att leverantörer av flygtrafikledningstjänster som tillhandahåller tjänster i ett luftrum som faller under den medlemsstatens ansvar

a) ägs av medlemsstaten eller dess medborgare, antingen direkt eller genom majoritetsägande,

b) bedriver sin huvudsakliga verksamhet eller har sitt säte i den medlemsstaten, eller

c) endast använder inrättningar i den medlemsstaten.

3. Medlemsstaterna ska fastställa de rättigheter och skyldigheter som ska uppfyllas av de leverantörer av flygtrafikledningstjänster som utnämns. Sådana skyldigheter får innehålla villkor för att i rätt tid tillhandahålla relevant information som är lämplig för att fastställa identiteten på alla luftfartygsrörelser i det luftrum som de är ansvariga för.

4. Medlemsstaterna ska ha handlingsfriheten att välja en leverantör av flygtrafikledningstjänster på villkor att den senare uppfyller de krav och villkor som avses i artiklarna 6 och 7.

5. När det gäller funktionella luftrumsblock som inrättas i enlighet med artikel 9a och som sträcker sig över luftrum som faller under flera medlemsstaters ansvarsområde ska de berörda medlemsstaterna gemensamt utse, i enlighet med punkt 1 i denna artikel, en eller flera leverantörer av flygtrafikledningstjänster, minst en månad före införandet av det funktionella luftrumsblocket.

6. Medlemsstaterna ska omedelbart underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om beslut som fattas i enlighet med denna artikel om utseende av leverantörer av flygtrafikledningstjänster inom särskilda luftrumsblock i det luftrum som ligger inom deras ansvarsområde.”

5. Följande artiklar ska införas:

*”Artikel 9a***Funktionella luftrumsblock**

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att införa funktionella luftrumsblock senast den 4 december 2012 i syfte att uppnå erforderlig kapacitet och effektivitet hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst inom det gemensamma europeiska luftrummet och för att upprätthålla en hög säkerhetsnivå samt bidra till lufttransportsystemets övergripande kvalitet och en minskad miljöpåverkan. Medlemsstaterna ska i största möjliga utsträckning samarbeta med varandra, särskilt medlemsstater som inrättar angränsande funktionella luftrumsblock, för att säkerställa överensstämmelse med denna bestämmelse. Där så är relevant får samarbetet också inbegripa tredjeländer som deltar i funktionella luftrumsblock.

2. Funktionella luftrumsblock ska särskilt

a) stödja sig på en flygsäkerhetsbevisning,

b) möjliggöra optimerad användning av luftrummet med beaktande av flygtrafikflödena,

c) säkerställa förenlighet med det europeiska flygvägsnätet som inrättats i enlighet med artikel 6 i förordningen om luftrummet,

- d) motiveras av det sammanlagda mervärdet, inbegripet optimal användning av tekniska och mänskliga resurser, grundat på lönsamhetsanalyser,
- e) säkerställa en löpande och flexibel överföring av ansvaret för flygkontrolltjänsten mellan flygtrafikledningsenheter,
- f) säkerställa förenlighet mellan de olika luftrumskonfigurationerna, bland annat genom att optimera de befintliga flyginformationsregionerna,
- g) uppfylla de villkor som härrör från regionala överenskommelser som har ingåtts inom Icao,
- h) respektera befintliga regionala avtal vid ikraftträdandet av denna förordning, särskilt avtal med europeiska tredjeländer, och
- i) underlätta förenlighet med prestationsmål för hela gemenskapen.

3. Ett funktionellt luftrumsblock ska inrättas endast genom ömsesidig överenskommelse mellan alla de medlemsstater, och, i förekommande fall, de tredjeländer, som har ansvar för någon del av det luftrum som ingår i det funktionella luftrumsblocket. Innan kommissionen meddelas om inrättandet av ett funktionellt luftrumsblock ska den berörda medlemsstaten eller de berörda medlemsstaterna överlämna erforderliga uppgifter till kommissionen, de övriga medlemsstaterna och andra berörda parter och ge dem möjlighet att inkomma med synpunkter.

4. Om ett funktionellt luftrumsblock gäller luftrum som helt eller delvis omfattas av två eller fler medlemsstaters ansvarsområde ska det avtal genom vilket luftrumsblocket inrättas innehålla de nödvändiga bestämmelserna om det sätt på vilket blocket kan ändras och det sätt på vilket en medlemsstat kan träda ut ur blocket, inbegripet övergångsarrangemang.

5. Vid problem mellan två eller flera medlemsstater om ett gränsöverskridande funktionellt luftrumsblock som rör luftrum som faller inom deras ansvarsområden, får de berörda medlemsstaterna tillsammans överlämna ärendet till kommittén för det gemensamma luftrummet för yttrande. Yttrandet ska tillställas de berörda medlemsstaterna. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska medlemsstaterna ta hänsyn till det yttrandet för att finna en lösning.

6. Efter att ha mottagit meddelandena från medlemsstaterna om de avtal och tillkännagivanden som avses i punkterna 3 och 4, ska kommissionen bedöma huruvida vart och ett av de funktionella luftrumsblocken uppfyller kraven i punkt 2 och lägga fram resultaten inför kommittén för det gemensamma luftrummet för diskussion. Om kommissionen finner att en eller flera av de funktionella luftrumsblocken inte uppfyller kraven, ska den inleda en dialog med de berörda medlemsstaterna i syfte att nå samförstånd om de åtgärder som är nödvändiga för att rätta till situationen.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 ska de avtal och tillkännagivanden som avses i punkterna 3 och 4 meddelas kommissionen för offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Den tidpunkt då beslutet träder i kraft ska anges i offentliggörandet.

8. Riktlinjer för inrättande och ändring av funktionella luftrumsblock ska utarbetas senast den 4 december 2010 i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 5.2 i ramförordningen.

9. Kommissionen ska senast den 4 december 2011 och i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen anta genomförandebestämmelser avseende de uppgifter som den berörda medlemsstaten eller de berörda medlemsstaterna ska tillhandahålla innan ett funktionellt luftrumsblock inrättas och ändras i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 9b

Systemsamordnare för de funktionella luftrumsblocken

1. För att underlätta inrättandet av ett funktionellt luftrumsblock får kommissionen utse en fysisk person som systemsamordnare för de funktionella luftrumsblocken ('samordnaren'). Kommissionen ska handla i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9a.5 ska samordnaren på begäran av samtliga berörda medlemsstater och, i förekommande fall, tredjeländer som deltar i samma funktionella luftrumsblock underlätta förhandlingarna, för att det ska gå snabbare att inrätta funktionella luftrumsblock. Samordnaren ska agera på grundval av ett mandat från samtliga berörda medlemsstater och, i förekommande fall, tredjeländer som deltar i samma funktionella luftrumsblock.

3. Samordnaren ska agera opartiskt, i synnerhet gentemot medlemsstaterna, tredjeländerna, kommissionen och intressenterna.

4. Samordnaren ska inte avslöja några uppgifter som denne erhållit när han utfört sitt uppdrag, utom då berörd medlemsstat eller berörda medlemsstater och, i förekommande fall, berörda tredjeländer godkännt detta.

5. Samordnaren ska rapporterna till kommissionen, kommittén för det gemensamma luftrummet och till Europaparlamentet var tredje månad efter sin tillsättning. Rapporten ska innehålla en sammanfattning av förhandlingarna och resultaten av dessa.

6. Samordnarens uppdrag ska upphöra när det sista avtalet om funktionella luftrumsblock är undertecknat, dock senast den 4 december 2012."

6. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Förhållandet till militära myndigheter

Medlemsstaterna ska inom ramen för den gemensamma transportpolitiken vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det mellan behöriga civila och militära myndigheter upprättas eller förnyas skriftliga överenskommelser eller likvärdiga juridiska överenskommelser avseende förvaltningen av särskilda luftrumsblock.”

7. Artikel 12.3 ska ersättas med följande:

”3. Vid tillhandahållande av ett paket av tjänster ska leverantörer av flygtrafiktjänster identifiera och lämna upplysning om de kostnader och inkomster som härrör från flygtrafiktjänster, uppdelade i enlighet med det avgiftssystem för flygtrafiktjänster som avses i artikel 14 och, vid behov, ge en sammanställd redovisning för tjänster som inte är flygtrafiktjänster på samma sätt som de skulle vara tvungna att göra om de berörda tjänsterna tillhandahölls av separata företag.”

8. Artikel 14 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

Allmänt

I enlighet med kraven i artiklarna 15 och 16 ska avgiftssystemet för flygtrafiktjänster bidra till större insyn med avseende på fastställande, påläggande och uttagande av avgifter från luftrumets användare, och bidra till kostnadseffektivitet i tillhandahållandet av flygtrafiktjänster och till effektiva flygningar, samtidigt som optimal säkerhetsnivå upprätthålls. Detta system ska också överensstämja med artikel 15 i 1944 års Chicagokonvention angående internationell civil luftfart och med Eurocontrols avgiftssystem för undervägsavgifter.”

9. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Principer

1. Avgiftssystemet ska grundas på de beräknade kostnader för flygtrafiktjänster som tjänsteleverantörerna ådragit sig till gagn för luftrumets användare. Avgiftssystemet ska fördela dessa kostnader mellan olika användarkategorier.

2. Följande principer ska tillämpas vid fastställandet av kostnadsbasen för utgifter:

a) Den kostnad som ska fördelas mellan luftrumets användare ska vara den fastställda kostnaden för att tillhandahålla flygtrafiktjänster, inklusive lämpliga belopp för ränta på kapitalinvesteringar och avskrivning av tillgångar samt kostnader för underhåll, drift, förvaltning och administration. Den fastställda kostnaden ska vara

den kostnad som fastställs av medlemsstaterna på nationell nivå eller inom funktionella luftrumsblock antingen i början av referensperioden för varje kalenderår av den referensperiod som avses i artikel 11 i ramförordningen eller under referensperioden, efter lämpliga anpassningar för att tillämpa varningsmekanismerna i artikel 11 i ramförordningen.

- b) De kostnader som ska beaktas i detta sammanhang ska vara de kostnader i relation till de hjälpmedel och tjänster som är föreskrivna och införlivade enligt Icaos regionala flygtrafikplan för den europeiska regionen. De kan även omfatta sådana kostnader som nationella tillsynsmyndigheter och/eller behöriga organ ådragit sig, samt andra kostnader som den berörda medlemsstaten och tjänsteleverantören ådragit sig i samband med tillhandahållandet av flygtrafiktjänster. De ska inte omfatta kostnader för påföljder som medlemsstaterna fastställer enligt artikel 9 i ramförordningen eller kostnader för eventuella korrigeringsåtgärder som medlemsstater vidtar i enlighet med artikel 11 i ramförordningen.
- c) Medlemsstaterna ska när det gäller de funktionella luftrumsblocken och som en del av sina ramavtal göra rimliga ansträngningar för att enas om gemensamma principer för avgiftssystem.
- d) Kostnaden för olika flygtrafiktjänster ska identifieras separat i enlighet med artikel 12.3.
- e) Korssubventionering ska inte vara tillåten mellan en-route-tjänster och terminaltjänster. Kostnader som hör till både terminaltjänster och en-route-tjänster ska fördelas proportionellt mellan dessa på grundval av en öppen metod. Korssubventionering mellan olika flygtrafiktjänster ska vara tillåten i endera av dessa två kategorier endast när detta motiveras av objektiva skäl och under förutsättning att den är tydligt identifierbar.
- f) Insyn i beräkningen av avgifter ska garanteras. Tillämpningsföreskrifter för tjänsteleverantörernas tillhandahållande av information ska fastställas för att göra det möjligt att granska deras prognoser, faktiska kostnader och intäkter. Information ska regelbundet utbytas mellan nationella tillsynsmyndigheter, tjänsteleverantörer, luftrumets användare, kommissionen och Eurocontrol.
3. Medlemsstaterna ska iakttä följande principer när de fastställer avgifter i enlighet med punkt 2:
- a) Avgifter ska fastställas för tillgängligheten av flygtrafiktjänster på ett icke-diskriminerande sätt. När avgifter tas ut från olika användare av luftrummet för samma tjänst ska ingen åtskillnad göras med hänsyn till användarens nationalitet eller kategori.

- b) Undantag för vissa användare, i synnerhet operatörer av lätta flygplan och statsluftfartyg, får tillåtas, under förutsättning att kostnaden för sådana undantag inte läggs över på andra användare.
- c) Avgifter ska fastställas per kalenderår på grundval av den fastställda kostnaden eller kan fastställas enligt de villkor som tagits fram av medlemsstaterna för hur maximivån för enhetsavgiften eller för inkomsten ska fastställas för varje år under en period på högst fem år.
- d) Flygtrafiktjänster får generera tillräckliga intäkter som ger en rimlig avkastning på tillgångar för att bidra till nödvändiga kapitalförbättringar.
- e) Avgifterna ska avspeglar kostnaderna för de flygtrafiktjänster och anläggningar som görs tillgängliga för luftrummet användare, med beaktande av den relativa produktionskapaciteten hos de olika typerna av berörda luftfartyg.
- f) Avgifterna ska främja ett säkert, effektivt och hållbart tillhandahållande av flygtrafiktjänster i syfte att uppnå en hög flygsäkerhetsnivå och kostnadseffektivitet samt uppnå prestationsmålen, och de ska främja ett integrerat tillhandahållande av tjänster samtidigt som de minskar luftfartens miljöpåverkan. För detta ändamål, och i förhållande till medlemsstaternas eller de funktionella luftrumsblockens prestationsplaner, får nationella tillsynsmyndigheter fastställa mekanismer, inbegripet stimulansåtgärder i form av ekonomiska för- och nackdelar, för att stimulera leverantörer av flygtrafiktjänster och/eller luftrummet användare att stödja förbättringar i tillhandahållandet av flygtrafiktjänster, till exempel ökad kapacitet, minskning av förseningar och hållbar utveckling, samtidigt som optimal säkerhetsnivå upprätthålls.

4. Kommissionen ska anta närmare genomförandebestämmelser för denna artikel i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

Gemensamma projekt

1. Gemensamma projekt kan bidra till ett framgångsrikt genomförande av generalplanen för flygledningstjänsten. Sådana projekt ska stödja målen i denna förordning för att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet inom sådana nyckelområden som kapacitet, flygeffektivitet, kostnadseffektivitet samt miljömässig hållbarhet, inom ramen för de övergripande säkerhetsmålen.

2. Kommissionen får, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen, ta fram vägledande material om hur sådana projekt kan stödja genomförandet av generalplanen för flygledningstjänsten.

Detta vägledande material får inte påverka mekanismerna för genomförande av sådana projekt om ett funktionellt luftrumsblock som parterna i dessa block kommit överens om.

3. Kommissionen får, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen, även besluta att upprätta gemensamma projekt för nätverksrelaterade funktioner, som är särskilt betydelsefulla för en förbättring av den övergripande kvaliteten i flyglednings- och flygtrafiktjänster i Europa. Sådana gemensamma projekt får anses kvalificerade för stöd av gemenskapsmedel inom den fleråriga budgetramen. Därför ska kommissionen, utan att det påverkar medlemsstaternas behörighet att besluta om hur de ska använda sina ekonomiska resurser, utföra en oberoende lönsamhetsanalys och lämpliga samråd med medlemsstaterna och berörda aktörer i enlighet med artikel 10 i ramförordningen, och undersöka alla lämpliga finansieringsformer för detta ändamål. Kostnaderna för genomförande av gemensamma projekt ska ersättas i enlighet med principerna om öppenhet och icke-diskriminering.”

11. Artiklarna 16–18 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Kontroll av överensstämmelse

1. Kommissionen ska, i samarbete med medlemsstaterna, säkerställa fortlöpande granskning av överensstämmelsen med de principer och regler som avses i artiklarna 14 och 15. Kommissionen ska sträva efter att inrätta nödvändiga mekanismer för att Eurocontrols sakkunskap ska kunna tas i anspråk och ska meddela resultaten av granskningen till medlemsstaterna, Eurocontrol och företrädare för luftrummet användare.

2. På begäran av en eller flera medlemsstater som anser att de principer och regler som avses i artiklarna 14 och 15 inte har tillämpats korrekt, eller på kommissionens eget initiativ, ska kommissionen genomföra en undersökning av varje påstående om bristande efterlevnad eller bristande tillämpning av den eller de berörda principerna och/eller reglerna. Kommissionen ska utan att det påverkar tillämpningen av artikel 18.1 meddela resultaten av undersökningen till medlemsstaterna, Eurocontrol och företrädare för luftrummet användare. Kommissionen ska, inom två månader från det att den fått en begäran och efter att ha hört den berörda medlemsstaten och samrått med kommittén för det gemensamma europeiska luftrummet i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 5.2 i ramförordningen, fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 14 och 15 i denna förordning och om huruvida den berörda tillämpningen får fortsätta att tillämpas.

3. Kommissionen ska rikta sitt beslut till medlemsstaterna och informera tjänsteleverantören, i den mån denne är rättsligt berörd, om sitt beslut. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom en månad. Rådet, som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, får fatta ett annat beslut inom en månad.

Artikel 17

Översyn av bilagor

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till den tekniska eller driftsmässiga utvecklingen ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5.4 i ramförordningen.

Kommissionen kan, vid tvingande, brådskande skäl, tillämpa det skyndsamma förfarande som avses i artikel 5.5 i ramförordningen.

Artikel 18

Sekretess

1. De nationella tillsynsmyndigheterna, i enlighet med sin nationella lagstiftning, och kommissionen får inte röja förtrolig information, särskilt om informationen avser leverantörer av flygtrafiktjänster, deras affärsmässiga förhållanden eller deras kostnadskomponenter.

2. Punkt 1 ska inte påverka de nationella tillsynsmyndigheternas eller kommissionens rätt att röja information när detta behövs för att de ska kunna uppfylla sina uppgifter; ett sådant röjande ska vara proportionerligt och ta i beaktande de berättigade intressena för leverantörer av flygtrafiktjänster, luftrumets användare, flygplatser eller andra relevanta berörda parter när det gäller skyddet av deras affärshemligheter.

3. Information och data som lämnas enligt avgiftssystemet i artikel 14 ska offentliggöras."

12. Följande artikel ska införas:

"Artikel 18a

Granskning

Kommissionen ska senast den 4 december 2012 överlämna en undersökning till Europaparlamentet och rådet, med en utvärdering av de rättsliga, säkerhetsmässiga, näringslivsmässiga, ekonomiska och sociala effekterna av tillämpningen av marknadsprinciper på tillhandahållandet av kommunikations-, navigerings-, övervaknings- och flygbriefingtjänster, jämfört med befintliga eller alternativa organisatoriska principer och med hänsyn till utvecklingen inom de funktionella luftfartsblocken och i den teknik som finns."

13. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"KRAV FÖR BEHÖRIGA ORGAN".

b) Inledningen ska ersättas med följande:

"De behöriga organen ska uppfylla följande:"

Artikel 3

Förordning (EG) nr 551/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska utgå.
2. Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

En europeisk övre flyginformationsregion (EUIR)

1. Gemenskapen och dess medlemsstater ska sträva efter att inrätta en gemensam europeisk övre flyginformationsregion (EUIR) som erkänns av Icao. I detta syfte ska kommissionen i frågor som omfattas av gemenskapens behörighet ge rådet en rekommendation i enlighet med artikel 300 i fördraget senast den 4 december 2011.

2. EUIR ska utformas så att den omfattar det luftrum som omfattas av medlemsstaternas ansvar i enlighet med artikel 1.3 och den får även omfatta luftrum tillhörande tredjeländer i Europa.

3. Inrättandet av EUIR ska inte påverka medlemsstaternas ansvar för utnämning av leverantörer av flygtrafiklednings-tjänster för luftrum som omfattas av deras ansvar i enlighet med artikel 8.1 i förordningen om tillhandahållande av tjänster.

4. Medlemsstaterna ska behålla sitt ansvar gentemot Icao inom de geografiska gränserna för de övre flyginformationsregionerna och de flyginformationsregioner som Icao har tilldelat dem vid denna förordnings ikraftträdande."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 3a

Digital luftfartsinformation

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas offentliggörande av luftfartsinformation och i överensstämmelse med det offentliggörandet ska kommissionen, i samarbete med Eurocontrol, säkerställa tillgången till luftfartsinformation av hög kvalitet i digital form som presenteras på ett harmoniserat sätt och som uppfyller kraven hos alla relevanta användare i fråga om uppgifternas kvalitet och aktualitet.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska kommissionen

a) se till att det utvecklas en infrastruktur för luftfartsinformation på gemenskapsnivå i form av en digital integrerad briefingportal med obegränsad tillgång för berörda parter. Den infrastrukturen ska integrera tillgången till och tillhandahållandet av sådana begärda uppgifter som till exempel, men inte begränsat till, luftfartsinformation, information från rapportplatser för flygtrafikledningen, meteorologisk information och information om flödesplanering,

b) stödja en modernisering och harmonisering av tillhandahållandet av luftfartsinformation i dess vidaste bemärkelse i nära samarbete med Eurocontrol och Icao.

3. Kommissionen ska anta närmare genomförandebestämmelser för denna artikel i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen.”

4. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Trafikregler för luftfart och luftrumsklassificering

Kommissionen ska, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen, anta genomförandebestämmelser för att

a) anta relevanta bestämmelser med avseende på trafikregler för luftfart, baserad på Icaos standarder och rekommenderade förfaranden,

b) harmonisera tillämpningen av Icaos luftrumsklassificering med lämplig anpassning, för att säkerställa ett sammanhängande tillhandahållande av säkra och effektiva flygtrafikledningstjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet.”

5. Artikel 5 ska utgå.

6. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Nätverkets förvaltning och utformning

1. Nätverket för flygledningstjänsten ska genom sina uppgifter möjliggöra optimerad användning av luftrummet och säkerställa att luftrummet användare kan trafikera förstahandsflygvägar, samtidigt som maximal tillgång till luftrum och flygtrafik tjänster möjliggörs. Dessa uppgifter ska inrikta sig på stöd till initiativ på nationell nivå och på nivån av funktionella luftrumsblock och utföras med respekt för principen om åtskillnad mellan regleringsuppgifter och driftsmässiga uppgifter.

2. För att uppnå de mål som avses i punkt 1 ska kommissionen, utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för nationella flygvägar och luftrumstruktur, se till att följande uppgifter utförs:

a) Utveckling av det europeiska flygvägsnätet.

b) Samordning av knappa resurser inom de frekvensband som används av den allmänna flygtrafiken, särskilt radiofrekvenser samt samordning av transponderkoder.

De uppgifter som förtecknas i första stycket ska inte inbegripa antagandet av bindande bestämmelser av allmän räckvidd eller fattandet av politiska beslut. De ska ta hänsyn till förslag som framlagts på nationell nivå och på nivån av funktionella luftrumsblock. De ska utföras i samarbete med militära myndigheter i enlighet med överenskomna rutiner för flexibel användning av luftrummet.

Kommissionen får, efter samråd med kommittén för det gemensamma luftrummet och i överensstämmelse med de genomförandebestämmelser som avses i punkt 4, överlåta åt Eurocontrol eller något annat opartiskt och behörigt organ att utföra de uppgifter som förtecknas i första stycket. Dessa uppgifter ska, på medlemsstaternas och de berörda parternas vägnar, utföras på ett opartiskt och kostnadseffektivt sätt. De ska styras på lämpligt sätt, med erkännande av principen om separat ansvar för tillhandahållande av tjänster respektive reglerande uppgifter, med beaktande av behoven för hela nätverket för flygledningstjänsten och med deltagande av luftrummet användare och leverantörerna av flygtrafik tjänster.

3. Kommissionen får, efter vederbörligt samråd med berörda parter inom näringslivet, utöka förteckningen över uppgifter i punkt 2 med ytterligare uppgifter. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5.4 i ramförordningen.

4. Närmare bestämmelser för genomförandet av de åtgärder som avses i denna artikel, med undantag för dem som avses i punkterna 6–9, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen. Genomförandebestämmelserna ska framför allt avse följande:

a) Samordningen och harmoniseringen av processer och förfaranden för att effektivisera förvaltningen av frekvenser för flyget, inbegripet framtagning av principer och kriterier.

b) Den centrala uppgiften att samordna arbetet med att tidigt identifiera och tillgodose behoven av frekvenser inom de frekvensband som tilldelats den allmänna flygtrafiken i Europa, till stöd för utformningen och driften av det europeiska luftfartssystemet.

c) Ytterligare uppgifter för nätverket för flygledningstjänsten, enligt definitionerna i generalplanen för flygledningstjänsten.

d) Detaljerade arrangemang för beslutsfattande i samarbete mellan medlemsstaterna, leverantörerna av flygtrafik tjänster och förvaltningen av lufttransportnätet, i anslutning till de uppgifter som avses i punkt 2.

e) Förfaranden för samråd med berörda parter vid beslutsfattandet på både nationell och europeisk nivå.

f) Arbetet med att mellan förvaltningen av lufttransportnätet och de nationella frekvensförvaltarna fördela uppgifter och ansvar inom det radiospektrum som av Internationella telekommunikationsunionen upplåtits för allmän flygtrafik, så det skapas garantier för att den nationella frekvensförvaltningen fortsätter sköta sådana uppgifter som inte påverkar nätet. I sådana fall som faktiskt påverkar nätet ska de nationella frekvensförvaltarna samarbeta med dem som ansvarar för förvaltningen av lufttransportnätet för att frekvenserna ska användas så ändamålsenligt som möjligt.

5. Andra aspekter av luftrumets utformning än de som avses i punkt 2 ska behandlas på nationell nivå eller på nivån av funktionella luftrumsblock. Denna utformningsprocess ska beakta trafikbelastningar och komplexitet, nationella prestationsplaner eller prestationsplaner för funktionella luftrumsblock och ska inbegripa fullt samråd med relevanta användare av luftrummet eller relevanta grupper som företräder användare av luftrummet, och i förekommande fall, militära myndigheter.

6. Medlemsstaterna ska överlåta åt Eurocontrol eller något annat opartiskt och behörigt organ att, under vederbörlig tillsyn, förvalta flödesplaneringen.

7. Genomförandebestämmelserna för flödesplaneringen, inbegripet de nödvändiga tillsynsförfarandena, ska utvecklas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 5.2 i ramförordningen och antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5.3 i ramförordningen, för att den tillgängliga luftrumskapaciteten ska användas så ändamålsenligt som möjligt och flödesplaneringen förbättras. Dessa bestämmelser ska grundas på öppenhet och effektivitet så att kapaciteten kan tillhandahållas på ett flexibelt sätt inom de angivna tidsramarna, i överensstämmelse med rekommendationerna i Icaos regionala plan för flygtrafiktjänst för Europearegionen (ICAO Regional Air Navigation Plan, European Region).

8. Genomförandebestämmelserna för flödesplanering ska stödja driftsmässiga beslut som fattas av leverantörer av flygtrafiktjänster, flygplatsoperatörer och luftrumets användare och ska omfatta följande områden:

- a) Färdplanering.
- b) Användning av tillgänglig luftrumskapacitet under alla faser av flygningen, även tilldelning av avgångstider.
- c) Den allmänna flygtrafikens användning av flygvägar, inbegripet
 - skapandet av en enda publikation för flygvägar och flödesplanering,
 - alternativ för omläggning av allmän flygtrafik från hårt belastade områden, och

— prioriteringsregler för allmän flygtrafiks tillträde till luftrummet, särskilt under hårt belastade perioder och krisperioder.

9. När kommissionen utvecklar och antar genomförandebestämmelserna ska kommissionen, beroende på vad som är lämpligt och utan att det inkräktar på säkerheten, ta hänsyn till överensstämmelse mellan färdplaner och avgångstider samt den nödvändiga samordningen med angränsande regioner."

7. Artikel 9 ska utgå.

Artikel 4

Förordning (EG) nr 552/2004 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

"Artikel 6a

Alternativ kontroll av överensstämmelse

Ett certifikat som utfärdats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet (*) och som gäller komponenter eller system ska, vid tillämpning av artiklarna 5 och 6 i den här förordningen, anses utgöra en EG-försäkring om överensstämmelse eller lämplighet, eller en EG-försäkring om kontroll, om det styrker överensstämmelse med de grundläggande kraven i den här förordningen och de relevanta genomförandebestämmelserna för driftskompatibilitet.

(*) EUT L 79, 19.3.2008, s. 1."

2. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

Översyn av bilagor

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av bilagorna i syfte att ta hänsyn till den tekniska eller driftsmässiga utvecklingen ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 5.4 i ramförordningen."

3. I artikel 10 ska följande punkt införas:

"2a. Vid tillämpningen av punkt 2 i denna artikel får medlemsstaterna förklara att system och komponenter av det europeiska nätverket för flygledningstjänst följer de grundläggande kraven och undanta dem från föreskrifterna i artiklarna 5 och 6."

4. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I del A punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Det europeiska nätverket för flygledningstjänst, dess system och dess komponenter ska på ett samordnat sätt stödja nya överenskomna och godkända driftsystem som förbättrar flygtrafiktjänsternas kvalitet, hållbarhet och effektivitet, särskilt med avseende på flygsäkerhet och kapacitet.”

b) Del B ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket i punkt 3.1.2 ska ersättas med följande:

”System för bearbetning av färdplandata ska möjliggöra ett successivt införande av avancerade, överenskomna och godkända driftsystem för hela flygningen, särskilt i enlighet med generalplanen för flygledningstjänsten.”

ii) Punkt 3.2.2 ska ersättas med följande:

”3.2.2 Stöd till nya driftsystem

Databehandlingssystem för övervakning ska möjliggöra successiv tillgång till nya källor

med övervakningsinformation på ett sådant sätt att den allmänna kvaliteten på tjänsten förbättras, särskilt i enlighet med generalplanen för flygledningstjänsten.”

iii) Punkt 4.2 ska ersättas med följande:

”4.2 Stöd till nya driftsystem

System för kommunikationstjänsten ska underlätta genomförandet av avancerade, överenskomna och godkända driftsystem för hela flygningen, särskilt i enlighet med generalplanen för flygledningstjänsten.”

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6.2 och 6.6 i förordning (EG) nr 551/2004, i deras lydelse enligt den här förordningen, ska tillämpas från och med den dag som anges i deras respektive genomförandebestämmelser, men senast den 4 december 2012.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

På rådets vägnar
Ordförande
C. MALMSTRÖM

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1071/2009

av den 21 oktober 2009

om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av den europeiska datatillsynsmannens yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Förverkligandet av en inre marknad för transporter på väg med rättvisa konkurrensvillkor kräver en enhetlig tillämpning av gemensamma bestämmelser för rätt att yrkesmässigt bedriva gods- eller persontransporter på väg ("bedriva yrkesmässig trafik"). Sådana gemensamma bestämmelser kommer att bidra till att höja nivån på yrkeskunnandet i vägtransportföretagen, rationalisera marknaden, förbättra kvaliteten på tjänster, i vägtransportföretagens, deras kunders och hela näringslivets intresse, samt öka trafiksäkerheten. De kommer också att göra det lättare för vägtransportföretagen att effektivt utnyttja sin etableringsrätt.
- (2) I rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996 om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter ⁽⁴⁾

fastställs minimivillkor för rätten att bedriva yrkesmässig trafik och för ömsesidigt erkännande av de dokument som krävs i detta syfte. Erfarenheterna, konsekvensanalysen och olika studier visar dock att det direktivet tillämpas inkonsekvent av medlemsstaterna. En sådan varierande tillämpning får flera negativa konsekvenser, särskilt snedvridning av konkurrensen samt bristande insyn i marknaden och harmoniserad övervakning samt risk för att företag som anställer personal med svagt yrkeskunnande uppträder oaktsamt eller blir mindre benägna att följa trafiksäkerhetsreglerna och de sociala bestämmelserna, vilket kan skada sektorns anseende.

- (3) Dessa konsekvenser är särskilt allvarliga eftersom de kan störa en väl fungerande inre marknad för transporter på väg, eftersom företag i hela gemenskapen har tillträde till marknaden för internationella godstransporter och vissa cabotagetransporter. Det enda villkoret för dessa företag är att de innehar ett gemenskapstillstånd, som de kan erhålla när de uppfyller villkoren för rätten att bedriva yrkesmässig trafik enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg ⁽⁵⁾, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss ⁽⁶⁾.

- (4) De nuvarande bestämmelserna för rätten att bedriva yrkesmässig trafik bör därför moderniseras, för att se till att dessa regler tillämpas mer enhetligt och effektivt. Eftersom efterlevnaden av dessa bestämmelser utgör det huvudsakliga villkoret för att få tillträde till gemenskapsmarknaden och de gemenskapsinstrument som är tillämpliga på detta område är förordningar, förefaller en förordning vara det mest lämpade instrumentet för att reglera rätten att bedriva yrkesmässig trafik.

- (5) Medlemsstaterna bör tillåtas att anpassa de villkor som ska uppfyllas av personer för att bedriva yrkesmässig trafik i de randområden som avses i artikel 299.2 i fördraget, på grund av dessa områdens särskilda egenskaper och begränsningar. Företag som är etablerade i dessa områden och som uppfyller de villkor som ska uppfyllas av personer som endast bedriver yrkesmässig trafik till följd av sådan anpassning, bör dock inte kunna få något gemenskapstillstånd. Anpassningen av de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik bör inte

⁽¹⁾ EUT C 151, 17.6.2008, s. 16.

⁽²⁾ EUT C 14, 19.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 21 maj 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009 (EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 1), Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽⁴⁾ EGT L 124, 23.5.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ Se sidan 72 i detta nummer av EUT.

⁽⁶⁾ Se sidan 88 i detta nummer av EUT.

- hindra företag som skulle ha haft rätt att yrkesmässigt bedriva transporter på väg, och som uppfyller de allmänna villkor som fastställs i denna förordning, att utföra transporter i randområdena.
- (6) För att få rättvisa konkurrensvillkor bör de gemensamma reglerna för rätten att bedriva yrkesmässig trafik i största möjliga mån tillämpas på alla företag. Det är emellertid onödigt att, i denna förordnings tillämpningsområde, inkludera företag som endast bedriver transporter med obetydlig påverkan på transportmarknaden.
- (7) Det bör åligga etableringsmedlemsstaten att kontrollera att ett företag alltid uppfyller villkoren enligt denna förordning, så att dess behöriga myndigheter när så krävs kan besluta att tillfälligt dra in eller återkalla de tillstånd som gör det möjligt för företaget i fråga att agera på marknaden. För att det ska vara möjligt att garantera god efterlevnad och tillförlitlig kontroll av villkoren för rätten att bedriva yrkesmässig trafik, måste företagen ha ett faktiskt och fast driftsställe.
- (8) Fysiska personer som har det goda anseende och det yrkeskunnande som krävs bör identifieras och registreras vid de behöriga myndigheterna. Dessa personer ("trafikansvariga") bör ha sin hemvist i en medlemsstat och faktiskt och fortlöpande leda vägtransportföretagens transportverksamhet. Det bör därför fastställas under vilka omständigheter en person ska anses faktiskt och fortlöpande leda ett företags transportverksamhet.
- (9) Kravet på gott anseende innebär att den trafikansvarige inte får ha dömts för ett allvarligt brott eller ådragit sig sanktioner för allvarliga överträdelser, särskilt av gemenskapens lagstiftning på vägtransportområdet. En fällande dom eller sanktion som den trafikansvarige eller vägtransportföretaget ådragit sig i en eller flera medlemsstater för de allvarligaste överträdelsena av gemenskapslagstiftningen bör leda till att det goda anseendet förloras, förutsatt att den behöriga myndigheten har förvisat sig om att en undersökning som säkerställer processuella rättigheter har genomförts och dokumenterats på ett korrekt sätt innan det slutliga beslutet fattades samt att rätten att överklaga har respekterats.
- (10) Det är nödvändigt att ett vägtransportföretag har minst den finansiella kapacitet som krävs för att säkerställa att företaget kan etableras och förvaltas på ett tillfredsställande sätt. En bankgaranti eller en ansvarsförsäkring kan utgöra en enkel och kostnadseffektiv metod för att styrka företagens ekonomiska resurser.
- (11) En hög nivå på yrkeskunnande bör öka vägtransportsektorns samhällsekonomiska effektivitet. Därför bör de personer som söker tjänster som trafikansvariga ha mycket goda yrkeskunskaper. För att säkerställa enhetligare examineringsvillkor och främja en hög utbildningskvalitet bör medlemsstaterna få möjlighet att godkänna examinations- och utbildningscentrum enligt de kriterier som de själva fastställer. Trafikansvariga bör besitta erforderlig kunskap för att leda både nationella och internationella transportuppdrag. Förteckningen över vilka kunskaper som krävs för att få intyg om yrkeskunnande, liksom förfarandena för anordnande av examsproven, kommer sannolikt att förändras i takt med den tekniska utvecklingen och åtgärder bör vidtas för att kunna uppdatera dem. Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att bevilja undantag från examsprov för personer som kan bevisa att de har fortlöpande erfarenhet av att leda transportverksamhet.
- (12) För rättvisa konkurrensvillkor och transporter på väg som helt överensstämmer med reglerna krävs det enhetlig övervakning i medlemsstaterna. De nationella myndigheter som övervakar företagen och tillståndens giltighet spelar en avgörande roll i detta avseende, och det bör säkerställas att de vidtar lämpliga åtgärder vid behov, särskilt när det gäller att i de allvarligaste fallen tillfälligt dra in eller återkalla tillstånd eller att olämpligförklara transportansvariga som visar prov på upprepad försumlighet eller som agerar i ond tro. Detta måste ske efter en vederbörlig avvägning av åtgärderna med beaktande av proportionalitetsprincipen. Ett företag bör dock alltid informeras i förväg och ha rätt till en rimlig frist för att åtgärda situationen, innan det ådrar sig sådana sanktioner.
- (13) Ett mer organiserat administrativt samarbete mellan medlemsstaterna skulle medföra effektivare övervakning av företag som är verksamma i flera medlemsstater och minska de administrativa kostnaderna i framtiden. På gemenskapsnivå sammankopplade elektroniska register över företagen, som följer gemenskapsbestämmelserna om skydd av personuppgifter, skulle underlätta samarbetet och samtidigt minska kontrollkostnaderna för både företag och myndigheter. Nationella register existerar redan i flera medlemsstater. Infrastruktur har också inrättats för att främja sammankoppling mellan medlemsstaterna. Ett mer systematiskt utnyttjande av elektroniska register skulle därför kunna bidra till att väsentligt minska de administrativa kostnaderna för kontroll samtidigt som kontrollerna blir mer effektiva.
- (14) Vissa uppgifter i nationella elektroniska register rörande överträdelser och sanktioner utgör personuppgifter. Medlemsstaterna bör därför vidta nödvändiga åtgärder för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, framför allt när det gäller myndigheternas kontroll av behandling av dessa

(¹) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- personuppgifter, berörda personers rätt till information, deras rätt till åtkomst och att göra invändningar. Vid tillämpningen av denna förordning förefaller det vara nödvändigt att spara denna typ av uppgifter under minst två år för att undvika att obehöriga företag etablerar sig i andra medlemsstater.
- (15) För att förbättra insynen och göra det möjligt för ett transportföretags kunder att kontrollera om det företaget har det tillstånd som krävs bör vissa uppgifter i det nationella elektroniska registret göras tillgängliga för allmänheten, förutsatt att de relevanta bestämmelserna om uppgiftsskydd följs.
- (16) Successiv sammankoppling av de nationella elektroniska registren är absolut nödvändigt för ett snabbt och effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och för att kunna garantera att vägtransportföretagen inte frestas, eller tar risken, att begå allvarliga överträdelser i andra medlemsstater än den de är etablerade i. Sammankopplingen kräver att ett exakt format för de uppgifter som ska utbytas och de tekniska förfarandena för utbyte av sådana uppgifter fastställs gemensamt.
- (17) För att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna bör nationella kontaktpunkter utses och vissa gemensamma förfaranden bör fastställas som åtminstone avser tidsfrister och vilken typ av uppgifter som ska översändas.
- (18) För att kunna främja etableringsfriheten bör det som bevis på det goda anseende som krävs för att den trafikansvarige ska ha rätt att bedriva yrkesmässig trafik i etableringsmedlemsstaten vara tillräckligt att uppvisa lämpliga handlingar som utfärdats av en behörig myndighet i den medlemsstat där vägtransportföretaget tidigare var etablerat, under förutsättning att de berörda personerna inte har förklarats vara olämpliga att utöva det yrket i en annan medlemsstat.
- (19) När det gäller yrkeskunnande bör, för att främja etableringsfriheten, ett intyg som har utfärdats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning erkännas som tillräckligt bevis av etableringsmedlemsstaten.
- (20) Det behövs bättre uppföljning på gemenskapsnivå av tillämpningen av denna förordning. Detta förutsätter regelbundna rapporter till kommissionen på grundval av uppgifter ur de nationella registren, om det goda anseendet, de ekonomiska resurserna och yrkeskunnandet hos företag inom vägtransportsektorn.
- (21) Medlemsstaterna bör fastställa sanktioner för överträdelser av denna förordning. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att modernisera de bestämmelser som reglerar rätten att bedriva yrkesmässig trafik så att reglerna kan tillämpas på ett mer enhetligt och effektivt sätt i medlemsstaterna, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (24) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att upprätta en förteckning över kategori, typ och grad av allvar för överträdelser som innebär att vägtransportföretag förlorar sitt goda anseende, att i takt med den tekniska utvecklingen anpassa bilagorna I, II och III till denna förordning beträffande vilka kunskaper medlemsstaterna ska beakta för erkännande av yrkeskunnande samt modellen för intyget om yrkeskunnande, att upprätta en förteckning över överträdelser som, utöver dem som anges i bilaga IV till denna förordning, kan medföra ett förlorat gott anseende. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (25) Direktiv 96/26/EG bör upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna förordning reglerar rätten att bedriva yrkesmässig trafik samt utövandet av detta yrke.
2. Denna förordning ska tillämpas på alla företag som är etablerade i gemenskapen och som bedriver yrkesmässig trafik. Den ska också tillämpas på företag som har för avsikt att bedriva yrkesmässig trafik. Hänvisningar till företag som bedriver yrkesmässig trafik ska i förekommande fall anses inbegripa företag som har för avsikt att utöva detta yrke.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Vad beträffar de regioner som avses i artikel 299.2 i fördraget får de berörda medlemsstaterna anpassa de villkor som ska uppfyllas av den som bedriver yrkesmässig trafik i den mån dessa transporter fullständigt bedrivs i de regionerna av företag som är etablerade där.

4. Med avvikelse från punkt 2 ska denna förordning, förutsatt att inte annat föreskrivs i nationell lagstiftning, inte tillämpas på följande:

- a) Företag som yrkesmässigt bedriver godstransporter på väg endast med motorfordon eller fordonskombinationer med en högsta tillåten vikt av 3,5 ton. Medlemsstaterna får dock sänka denna tröskel för alla eller vissa typer av vägtransportverksamhet.
- b) Företag som bedriver persontransporter på väg uteslutande i icke-kommersiellt syfte eller som yrkesmässigt huvudsakligen bedriver annan verksamhet än persontransporter på väg.
- c) Företag som bedriver yrkesmässig trafik uteslutande med motorfordon med en högsta tillåten hastighet som inte överstiger 40 km/tim.

5. Medlemsstaterna får undanta från tillämpningen av alla eller vissa bestämmelser i denna förordning endast sådana vägtransportföretag som uteslutande bedriver nationella transporter med endast föga inverkan på transportmarknaden på grund av

- a) det transporterade godsets karaktär, eller
- b) det korta transportavståndet.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *yrkesmässigt bedrivande av godstransporter på väg*: verksamhet som bedrivs av ett företag som med motorfordon eller fordonskombinationer transporterar gods för annans räkning,
2. *yrkesmässigt bedrivande av persontransporter på väg*: verksamhet som bedrivs av ett företag som, med motorfordon byggda och utrustade på sådant sätt att de är lämpliga att transportera fler än nio personer – inklusive föraren – och avsedda för detta ändamål, bedriver persontrafik för allmänheten eller särskilda användarkategorier mot ersättning som betalas av de transporterade personerna eller av organisatören,
3. *bedriva yrkesmässig trafik*: yrkesmässigt bedrivande av persontransporter på väg eller yrkesmässigt bedrivande av godstransporter på väg,
4. *företag*: en fysisk eller juridisk person, oavsett huruvida verksamheten bedrivs i vinstsyfte, eller en sammanslutning eller grupp av personer som inte är juridiska personer, oavsett huruvida verksamheten bedrivs i vinstsyfte, eller ett offentligt organ, oavsett om detta självt är en juridisk person eller

är beroende av en myndighet som är juridisk person, som bedriver persontransporter eller varje fysisk eller juridisk person som i kommersiellt syfte bedriver godstransporter,

5. *trafikansvarig*: fysisk person som är anställd av ett företag eller, om företaget självt är en fysisk person, denna eller, i förekommande fall, en annan fysisk person som företaget utser enligt avtal, och som faktiskt och fortlöpande leder företagets transportverksamhet,
6. *tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik*: ett förvaltningsbeslut som innebär att ett företag som uppfyller villkoren enligt denna förordning får tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik,
7. *behörig myndighet*: en nationell, regional eller lokal myndighet i en medlemsstat som i syfte att utfärda tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik kontrollerar om ett företag uppfyller villkoren enligt denna förordning och som har behörighet att bevilja, tillfälligt dra in eller återkalla ett tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik,
8. *etableringsmedlemsstat*: medlemsstat där ett företag är etablerat, oberoende av om företagets trafikansvarige kommer från ett annat land.

Artikel 3

Krav för att bedriva yrkesmässig trafik

1. Företag som bedriver yrkesmässig trafik ska
 - a) vara faktiskt och fast etablerade i en medlemsstat,
 - b) ha gott anseende,
 - c) ha tillräckliga ekonomiska resurser, och
 - d) ha erforderligt yrkeskunnande.
2. Medlemsstaterna får besluta att införa ytterligare krav, vilka ska vara proportionerliga och icke-diskriminerande, som företagen ska uppfylla för att tillåtas att bedriva yrkesmässig trafik.

Artikel 4

Trafikansvarig

1. Ett företag som bedriver yrkesmässig trafik ska utse minst en fysisk person, den trafikansvarige, som uppfyller kraven i artikel 3.1 b och d och som
 - a) faktiskt och fortlöpande leder företagets transportverksamhet,

b) har verklig anknytning till företaget, dvs. är anställd, styrelseledamot, ägare eller aktieägare, eller förvaltar det, eller, om företaget är en fysisk person, är denna person, och

KAPITEL II

VILLKOR FÖR ATT UPPFYLLA KRAVEN I ARTIKEL 3

c) är bosatt i gemenskapen.

Artikel 5

Villkor rörande etableringskravet

2. Om ett företag inte uppfyller kraven beträffande yrkeskunskande enligt artikel 3.1 d, får den behöriga myndigheten ge det tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik utan att ha utsett en trafikansvarig i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att

För att uppfylla kravet i artikel 3.1 a ska företaget i den berörda medlemsstaten

a) företaget utser en fysisk person som är bosatt i gemenskapen och som uppfyller kraven enligt artikel 3.1 b och d och enligt avtal har befogenhet att genomföra uppdrag som trafikansvarig för företagets räkning,

a) förfoga över ett driftställe i den medlemsstaten med lokaler där det bevarar sin centrala företagsinformation, särskilt alla räkenskaper, personalhandlingar, handlingar som innehåller uppgifter om kör- och vilotider samt övriga handlingar som den behöriga myndigheten måste ha tillgång till för att kunna kontrollera att villkoren enligt denna förordning är uppfyllda; medlemsstaterna får kräva att företag som är etablerade på deras territorium vid varje tidpunkt även ska ha andra handlingar tillgängliga i sina lokaler,

b) det i avtalet mellan företaget och den person som avses i a anges vilka uppdrag som faktiskt och fortlöpande ska utföras av den personen samt hans eller hennes åligganden som trafikansvarig; de uppdrag som ska anges ska särskilt omfatta uppdrag knutna till fordonsunderhåll, kontroll av transportavtal och transportdokument, grundläggande räkenskaper, transportplanering för förare och fordon samt kontroll av säkerhetsrutiner,

b) så snart tillstånd beviljats, i egenskap av ägare eller till exempel i kraft av hyrköps-, hyres- eller leasingavtal eller avbetalningsköpeavtal, förfoga över ett eller flera fordon som ska vara registrerade i eller på annat sätt använda i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning,

c) den person som avses i a, i dennes egenskap av trafikansvarig, får leda transportverksamheten för upp till fyra olika företag med en fordonspark på sammanlagt högst 50 fordon; medlemsstaterna får besluta om minskning av antalet företag och/eller det högsta antalet fordon i den fordonspark som får ledas av den personen, och

c) effektivt och kontinuerligt med nödvändig administrativ utrustning och lämplig teknisk utrustning och andra hjälpmedel bedriva sin verksamhet med de fordon som avses i b, vid ett driftscentrum som är beläget i den medlemsstaten.

d) den person som avses i a utför de angivna uppgifterna enbart i företagets intresse och utövar sitt ansvar oberoende av varje företag som ger företaget i uppdrag att utföra transporter.

Artikel 6

Villkor rörande kravet på gott anseende

3. Medlemsstaterna får besluta att en trafikansvarig som utsetts i enlighet med punkt 1 inte dessutom får utses i enlighet med punkt 2, eller endast får utses för ett begränsat antal företag eller för en fordonspark som är mindre än den som anges i punkt 2 c.

1. Om inte annat följer av punkt 2 i den här artikeln ska medlemsstaterna fastställa de villkor som ett företag och en trafikansvarig ska uppfylla för att uppfylla kravet på gott anseende i artikel 3.1 b.

4. Företaget ska underrätta den behöriga myndigheten om vem eller vilka som utsetts till trafikansvariga.

När det avgörs om ett företag har uppfyllt kravet på gott anseende ska medlemsstaterna beakta hur företaget, dess trafikansvariga och andra relevanta personer enligt medlemsstatens beslut uppträder. Hänvisningar i denna artikel till fällande domar, sanktioner eller överträdelse ska omfatta fällande domar, sanktioner eller överträdelse mot eller av företaget, dess trafikansvariga och alla övriga berörda enligt vad medlemsstaten fastställer.

De villkor som avses i första stycket ska minst omfatta följande krav:

- a) Det ska inte finnas några tvingande skäl att ifrågasätta den trafikansvariges eller ett transportföretags goda anseende, till exempel på grund av en fällande dom eller sanktioner för allvarlig överträdelse av nationella regler som är tillämpliga inom de områden som avser
 - i) handelsrätt,
 - ii) insolvensrätt,
 - iii) löne- och anställningsförhållanden i branschen,
 - iv) vägtrafiklagstiftning,
 - v) yrkesansvar,
 - vi) människohandel och narkotikahandel.
- b) Den trafikansvarige eller transportföretaget får inte ha ådragit sig fällande domar eller sanktioner i en eller flera medlemsstater för allvarliga överträdelser av gemenskapsreglerna, särskilt vad gäller
 - i) förarnas kör- och vilotider, arbetstid samt installation och användning av registreringsutrusning,
 - ii) maximivikt och maximimått för kommersiella fordon i internationell trafik,
 - iii) förarnas grundutbildning och fortbildning,
 - iv) kommersiella fordons tekniska beskaffenhet, inklusive den obligatoriska kontrollbesiktningen av motorfordon,
 - v) tillträde till marknaden för internationella godstransporter på väg eller, i tillämpliga fall, tillträde till marknaden för persontransporter på väg,
 - vi) säkerhet vid transport av farligt gods på väg,
 - vii) installation och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon,
 - viii) körkort,
 - ix) rätt att utöva yrket,
 - x) djurtransport.

2. Vid tillämpning av punkt 1 tredje stycket b gäller följande:

- a) När den trafikansvarige eller transportföretaget i en eller flera medlemsstater har dömts för en allvarlig överträdelse eller ådragit sig sanktioner för någon av de allvarligaste överträdelserna av gemenskapsreglerna enligt bilaga IV, ska den

behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten på lämpligt sätt och i rätt tid genomföra och vederbörligen fullborda ett administrativt förfarande, som om det är lämpligt ska innebära en kontroll i det berörda företags lokaler.

Genom detta förfarande ska det fastställas huruvida förlusten av gott anseende skulle vara oskälig i det enskilda fallet på grund av särskilda omständigheter. Ett sådant undersökningsresultat ska vederbörligen motiveras.

Om den behöriga myndigheten anser att förlusten av gott anseende skulle vara oskälig, får den besluta att det goda anseendet inte ska påverkas. Skälen ska i så fall noteras i det nationella registret. Antalet sådana beslut ska anges i den rapport som avses i artikel 26.1.

Om den behöriga myndigheten inte anser att förlusten av gott anseende skulle utgöra en oskälig åtgärd ska den fällande domen eller sanktionen leda till förlust av gott anseende.

- b) Kommissionen ska upprätta en förteckning över kategori, typ och allvarlighetsgrad i fråga om allvarliga överträdelser av gemenskapsregler, utöver dem som anges i bilaga IV, som kan leda till förlust av gott anseende. Medlemsstaterna ska beakta upplysningar om dessa överträdelser, inklusive upplysningar från andra medlemsstater, när de fastställer prioriteringarna för kontroller enligt artikel 12.1.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, och som har samband med denna förteckning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Kommissionen ska i detta syfte

- i) fastställa vilka kategorier och typer av överträdelser som oftast förekommer,
- ii) fastställa överträdelsernas allvarlighetsgrad med beaktande av den risk för dödsfall eller svåra skador som de medför, och
- iii) ange den överträdelsefrekvens över vilken upprepade överträdelser ska betraktas som mer allvarliga och därvid ta hänsyn till antalet förare verksamma inom den transportverksamhet som leds av den trafikansvarige.

3. Kravet i artikel 3.1 b ska inte anses ha uppfyllts förrän det har återupprättats eller någon annan åtgärd med likvärdig verkan har vidtagits i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning.

Artikel 7

Villkor rörande kravet avseende ekonomiska resurser

1. För att uppfylla kravet i artikel 3.1 c ska ett företag fortlöpande kunna uppfylla sina finansiella skyldigheter under räkenskapsåret. Företaget ska därför, på grundval av årliga räkenskaper som har bestyrkts av en revisor eller annan vederbörligen ackrediterad person, kunna bevisa att det varje år förfogar över kapital och reserver till ett värde av minst 9 000 EUR om endast ett fordon används och minst 5 000 EUR för varje ytterligare fordon som används.

Vid tillämpning av denna förordning ska värdet av euron i valutorna i de medlemsstater som inte deltar i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen fastställas varje år. De kurser som tillämpas ska vara de som erhålls den första arbetsdagen i oktober och som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*. De ska gälla från och med den 1 januari följande kalenderår.

De räkenskapsposter som avses i första stycket ska vara de som anges i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾.

2. Den behöriga myndigheten får genom undantag från punkt 1 godta eller kräva att ett företag styrker sina ekonomiska resurser genom ett intyg, exempelvis en bankgaranti eller en försäkring, inbegripet en yrkesansvarsförsäkring, från en eller flera banker eller andra finansinstitut, inklusive försäkringsföretag, som går i borgen för företaget för de belopp som anges i punkt 1 första stycket.

3. De årliga räkenskaper som avses i punkt 1 och den garanti som avses i punkt 2, vilka ska kontrolleras, ska gälla den ekonomiska enhet som är etablerad i den medlemsstat i vilken tillstånd har sökts och inte eventuella andra enheter som är etablerade i en annan medlemsstat.

Artikel 8

Villkor rörande kravet på yrkeskunnande

1. För att uppfylla kravet i artikel 3.1 d ska den eller de berörda personerna besitta kunskaper som svarar mot den nivå som anges i avsnitt I i bilaga I i de ämnen som förtecknas upp där. Dessa kunskaper ska styrkas genom ett obligatoriskt skriftligt examensprov som får kompletteras med ett muntligt prov om medlemsstaten beslutar detta. Dessa prov ska anordnas i enlighet med avsnitt II i bilaga I. För detta ändamål får medlemsstaterna besluta att föreskriva utbildning inför examensprovet.

2. De berörda personerna ska genomgå examensprovet i den medlemsstat där de har sin normala hemvist eller i den medlemsstat där de arbetar.

Med *normal hemvist* avses den plats där en person stadigvarande vistas, dvs. minst 185 dygn per kalenderår, på grund av personlig anknytning som visar på nära kopplingar mellan personen och platsen.

Normal hemvist för en person som har yrkesmässig anknytning till en annan plats än den han har personlig anknytning till och som följaktligen bor omväxlande på olika platser, belägna i två eller flera medlemsstater, ska anses vara den plats till vilken han har personlig anknytning, förutsatt att vederbörande regelbundet återvänder dit. Det senare villkoret behöver inte vara uppfyllt när personen bor i en medlemsstat för att genomföra en uppgift av bestämd varaktighet. Vistelse för studier vid ett universitet eller en skola medför inte att byte av normal hemvist ska anses ha skett.

3. Endast myndigheter eller organ som vederbörligen godkänts för detta ändamål av en medlemsstat enligt kriterier som fastställts av denna får anordna och bestyrka de skriftliga och muntliga prov som avses i punkt 1. Medlemsstaterna ska regelbundet kontrollera att de förhållanden under vilka dessa myndigheter eller organ anordnar dessa prov är förenliga med bilaga I.

4. Medlemsstaterna får, i enlighet med av dem fastställda kriterier, vederbörligen godkänna organ för att erbjuda sökandena kvalitetsutbildning som förbereder dem för examensprovet, samt fortbildning som ger de trafikansvariga som så önskar möjlighet att uppdatera sina kunskaper. I sådana fall ska medlemsstaterna regelbundet kontrollera att organen fortfarande uppfyller de kriterier som låg till grund för godkännandet.

5. Medlemsstater får främja att det med tioårsintervaller anordnas fortbildning om de ämnen som anges i bilaga I för att se till att transportansvariga är medvetna om utvecklingen inom sektorn.

6. Medlemsstaterna får kräva att personer som innehar ett intyg om yrkeskunnande men som inte har lett vägtransportföretag för gods- eller persontransporter under de senaste fem åren ska genomgå en repetitionskurs för att uppdatera sina kunskaper om den aktuella utvecklingen av den lagstiftning som avses i avsnitt I i bilaga I.

7. En medlemsstat får bevilja särskilt angivna innehavare av vissa bevis avseende högre utbildning eller teknisk utbildning, som i detta syfte uttryckligen har utfärdats i den medlemsstaten och motsvarar kunskaper i alla de ämnen som förtecknas i bilaga I, undantag från examensprov i de ämnen som omfattas av utbildningsbeviset. Undantaget ska endast vara tillämpligt på de avsnitt i del I i bilaga I för vilka beviset omfattar samtliga ämnen som anges under rubriken till varje avsnitt.

En medlemsstat får bevilja innehavare av intyg om yrkeskunnande som gäller för nationella transporter i den medlemsstaten undantag från vissa delar av examensprovet.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

8. Ett intyg utfärdat av den myndighet eller det organ som avses i punkt 3 ska uppvisas som bevis på yrkeskunnande. Intyget får inte överlåtas till en annan person. Det ska upprättas i enlighet med de säkerhetskomponenter och den modell för intyget som återfinns i bilagorna II och III och ska vara försett med den utfärdande vederbörligen godkända myndighetens eller organets stämpel.

9. Kommissionen ska anpassa bilagorna I, II och III till den tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

10. Kommissionen ska uppmuntra till och underlätta utbyte av erfarenheter och information mellan medlemsstaterna, eller genom ett organ som kommissionen får utse, om utbildning, examensprov och godkännande.

Artikel 9

Befrielse från examensprov

Medlemsstaterna får bevilja undantag från det examensprov som avses i artikel 8.1 för personer som kan bevisa att de fortlöpande har lett vägtransportföretag för gods- eller persontransporter i en eller flera medlemsstater under tioårsperioden före den 4 december 2009.

KAPITEL III

TILLSTÅND OCH TILLSYN

Artikel 10

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter för att säkerställa att denna förordning genomförs på rätt sätt. Dessa behöriga myndigheter ska ha följande befogenheter:

- Att granska de ansökningar som lämnas in av företagen.
 - Att utfärda tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik samt att tillfälligt dra in eller återkalla dessa tillstånd.
 - Att förklara en fysisk person olämplig att i egenskap av trafikansvarig leda transportverksamheten i ett företag.
 - Att utföra de kontroller som krävs för att fastställa att ett företag uppfyller kraven i artikel 3.
2. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra alla de krav som ställs enligt denna förordning, eventuella andra nationella bestämmelser, de förfaranden som ska följas av sökandena samt förklaringar till dessa.

Artikel 11

Granskning och registrering av ansökningar

1. Transportföretag som uppfyller kraven i artikel 3 ska, efter ansökan, beviljas tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik. Den behöriga myndigheten ska förvissa sig om att ett ansökande företag uppfyller kraven i den artikeln.

2. Den behöriga myndigheten ska registrera uppgifter enligt artikel 16.2 första stycket a-d om de företag som beviljas tillstånd i det nationella elektroniska register som avses i artikel 16.

3. Den behöriga myndighetens granskning av en tillståndsansökan ska ske så snabbt som möjligt och får inte pågå längre än tre månader efter det att den behöriga myndigheten har mottagit alla handlingar som behövs för att bedöma ansökan. Den behöriga myndigheten får förlänga denna tidsfrist med en månad i vederbörligt motiverade fall.

4. Fram till och med den 31 december 2012 ska den behöriga myndigheten vid sin bedömning av ett företags goda anseende i tveksamma fall kontrollera att, vid tidpunkten för ansökan, den eller de utsedda trafikansvariga inte i någon medlemsstat har förklarats olämpliga att i enlighet med artikel 14 leda ett företags transportverksamhet.

Från och med den 1 januari 2013 ska den behöriga myndigheten vid sin bedömning av ett företags goda anseende genom tillgång till de uppgifter som avses i artikel 16.2 första stycket f, antingen genom direkt säker tillgång till de relevanta delarna av nationella register eller på begäran, kontrollera att, vid tidpunkten för ansökan, den eller de som utsetts till trafikansvariga inte i någon medlemsstat har förklarats olämpliga att i enlighet med artikel 14 leda ett företags transportverksamhet.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning rörande förlängning med högst tre år av de tidsfrister som avses i denna punkt ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

5. Företag med tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik ska inom en tidsperiod på 28 dagar, eller en kortare tidsperiod som fastställs av etableringsmedlemsstaten, underrätta den behöriga myndighet som utfärdat tillståndet om ändringar av uppgifterna enligt punkt 2.

Artikel 12

Kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska kontrollera att de företag som beviljats tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik fortlöpande uppfyller kraven i artikel 3. Medlemsstaterna ska därför genomföra kontroller inriktade på företag med högre risk. För detta ändamål ska medlemsstaterna utvidga det riskvärderingssystem som medlemsstaterna inrättat enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG av den 15 mars 2006 om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar

(EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet ⁽¹⁾ till att omfatta alla överträdelse som anges i artikel 6 i den här förordningen.

2. Till och med den 31 december 2014 ska medlemsstaterna genomföra kontroller minst vart femte år för att säkerställa att företagen uppfyller kraven i artikel 3.

De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning rörande förlängning av den tidsfrist som avses i första stycket ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

3. Medlemsstaterna ska på uppmaning av kommissionen i vederbörligen motiverade fall utföra enskilda kontroller för att konstatera att ett företag uppfyller villkoren för att få bedriva yrkesmässig trafik. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om resultatet av sådana kontroller samt om de åtgärder som har vidtagits om det har konstaterats att företaget inte längre uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 13

Förfarande för tillfällig indragning och återkallelse av tillstånd

1. Om den behöriga myndigheten konstaterar att ett företag riskerar att inte längre uppfylla kraven i artikel 3 ska den underrätta företaget om detta. Om den behöriga myndigheten konstaterar att ett eller flera av dessa krav inte längre är uppfyllda, får den bevilja företaget en av följande tidsfrister för att åtgärda situationen:

- a) Högst sex månader för rekrytering av en ersättare för den trafikansvarige om denne inte längre uppfyller kraven på gott anseende eller yrkeskunnande; denna tid kan förlängas med tre månader om den trafikansvarige avlider eller är fysiskt oförmögen att sköta sitt uppdrag.
- b) Högst sex månader om företaget måste åtgärda situationen genom att styrka en faktisk och fast företagsetablering.
- c) Högst sex månader om kravet avseende ekonomiska resurser inte är uppfyllt, i syfte att visa att kravet återigen varaktigt kommer att vara uppfyllt.

2. Den behöriga myndigheten får kräva att företag vars tillstånd tillfälligt har dragits in eller återkallats ser till att deras trafikansvariga avlägger det examensprov som avses i artikel 8.1 innan andra åtgärder för återupprättande vidtas.

3. Om den behöriga myndigheten konstaterar att företaget inte längre uppfyller ett eller flera av kraven i artikel 3, ska den inom de tidsfrister som anges i punkt 1 i den här artikeln tillfälligt dra in eller återkalla tillståndet att bedriva yrkesmässig trafik.

⁽¹⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 35.

Artikel 14

Olämplighetsförklaring av trafikansvarig

1. Om en trafikansvarig förlorar sitt goda anseende i enlighet med artikel 6 ska den behöriga myndigheten förklara denne olämplig att leda ett företags transportverksamhet.

2. Så länge som ingen åtgärd för återupprättande har vidtagits i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning, ska det intyg om yrkeskunnande som avses i artikel 8.8 och innehas av den trafikansvarige som förklarats olämplig inte längre vara giltigt i någon medlemsstat.

Artikel 15

De behöriga myndigheternas beslut samt överklagande

1. Negativa beslut som medlemsstaternas behöriga myndigheter fattar med stöd av denna förordning, inklusive avslag på en ansökan, tillfällig indragning eller återkallande av ett befintligt tillstånd eller en olämplighetsförklaring av den trafikansvarige, ska vara motiverade.

För sådana beslut ska hänsyn tas till tillgängliga uppgifter om överträdelse som företaget eller den trafikansvarige har begått och som kan skada företagets goda anseende samt till all annan information som står till den behöriga myndighetens förfogande. I besluten ska anges vilka åtgärder för återupprättande som är tillämpliga vid indragning av tillstånd eller olämplighetsförklaring.

2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att berörda företag och personer har möjlighet att överklaga de beslut som avses i punkt 1 vid åtminstone en oberoende och opartisk instans eller vid domstol.

KAPITEL IV

FÖRENKLING OCH ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 16

Nationella elektroniska register

1. För att kunna tillämpa denna förordning, särskilt artiklarna 11-14 och 26, ska varje medlemsstat föra ett nationellt elektroniskt register över de vägtransportföretag som av en behörig myndighet utsedd av medlemsstaten har beviljats tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik. Behandlingen av uppgifterna i detta register ska genomföras under kontroll av den offentliga myndighet som har utsetts för detta. Uppgifter av betydelse i det nationella elektroniska registret ska vara tillgängliga för alla behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten.

Kommissionen ska senast den 31 december 2009 anta ett beslut om minimikrav för de uppgifter som ska införas i det nationella elektroniska registret från den dag det upprättas för att underlätta registrens framtida sammankoppling. Kommissionen får rekommendera att fordonens registreringsnummer ska ingå, utöver de uppgifter som nämns i punkt 2.

2. Nationella elektroniska register ska åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) Företagets namn och rättsliga status.
- b) Etableringsställets adress.
- c) Namn på de trafikansvariga som har utsetts och uppfyller villkoren i fråga om gott anseende och yrkeskunnande, eller i förekommande fall, en legal företrädares namn.
- d) Typ av tillstånd, antal fordon som tillståndet omfattar och i förekommande fall gemenskapstillståndets och de bestyrkta kopiornas serienummer.
- e) Antal, kategori och typ av allvarliga överträdelser enligt artikel 6.1 b vilka har resulterat i en fällande dom eller en sanktion under de senaste två åren.
- f) Namnet på personer som har förklarats olämpliga att leda ett företags transportverksamhet, så länge som dessa personers goda anseende inte har återupprättats i enlighet med artikel 6.3, samt tillämpliga åtgärder för återupprättande.

För tillämpningen av led e får medlemsstaterna under tiden till och med den 31 december 2015 välja att endast låta det nationella elektroniska registret omfatta de allvarligaste överträdelserna enligt bilaga IV.

Medlemsstaterna får välja att bevara de uppgifter som avses i första stycket e och f i separata register. Berörda uppgifter ska i så fall, direkt eller på begäran, göras tillgängliga för samtliga behöriga myndigheter i medlemsstaten i fråga. Begärda uppgifter ska lämnas inom 30 arbetsdagar efter det att begäran har mottagits. De uppgifter som avses i första stycket a–d ska vara tillgängliga för allmänheten, i enlighet med de relevanta bestämmelserna om skydd av personuppgifter.

De uppgifter som avses i första stycket e och f ska endast göras tillgängliga för andra myndigheter än de behöriga myndigheterna om dessa vederbörligen har fått befogenhet att utföra kontroller och utdöma sanktioner inom vägtransportområdet, och om tystnadsplikt eller liknande formell sekretesskyldighet gäller för deras tjänstemän.

3. Uppgifter om ett företag som har fått tillståndet tillfälligt indraget eller återkallat ska finnas kvar i det nationella elektroniska registret i två år från och med den tidpunkt då den tillfälliga indragningen eller återkallandet upphörde att gälla, varefter de omedelbart ska tas bort.

Uppgifter om personer som har förklarats olämpliga att bedriva yrkesmässig trafik ska finnas kvar i det nationella elektroniska registret så länge som deras goda anseende inte har återupprättats i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.3. Efter ett sådant återupprättande eller efter det att liknande åtgärder har vidtagits, ska uppgifterna omedelbart tas bort.

Skälen till att tillståndet tillfälligt drogs in eller återkallades eller till olämplighetsförklaringen, i tillämpliga fall, liksom åtgärdens varaktighet, ska ingå i de uppgifter som avses i första och andra stycket.

4. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att alla uppgifter i det nationella elektroniska registret är uppdaterade och korrekta, särskilt de uppgifter som avses i punkt 2 första stycket e och f.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de nationella elektroniska registren är sammankopplade och tillgängliga på gemenskapsnivå genom nationella kontaktpunkter enligt artikel 18. Tillgängligheten genom nationella kontaktpunkter och sammankoppling ska vara genomförd senast den 31 december 2012 på ett sätt som gör att varje medlemsstats behöriga myndighet har åtkomst till samtliga medlemsstaters nationella elektroniska register.

6. De gemensamma bestämmelserna för genomförandet av punkt 5, till exempel gällande formatet för de uppgifter som utbyts, de tekniska förfarandena för elektronisk åtkomst till de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register och för främjande av dessa registers interoperabilitet med andra berörda databaser, ska antas av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2, och för första gången före den 31 december 2010. I de gemensamma bestämmelserna ska fastställas vilken myndighet som ansvarar för åtkomst, vidare användning och uppdatering av uppgifterna efter åtkomst och de ska i detta syfte innefatta regler för loggning och tillsyn av uppgifterna.

7. De åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning rörande förlängning av de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 5 ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 25.3.

Artikel 17

Skydd av personuppgifter

När det gäller tillämpningen av direktiv 95/46/EG ska medlemsstaterna framför allt se till att

- a) alla personer får information när uppgifter som berör dem registreras eller kommer att överlämnas till tredje part; i informationen ska ingå vilken myndighet som ansvarar för uppgiftsbehandlingen, vilken typ av uppgifter som har behandlats och skälen till behandlingen,
- b) alla personer ska ha rätt att ta del av uppgifter som berör dem hos den myndighet som ansvarar för behandlingen av dessa uppgifter; det ska säkerställas att denna rätt kan utövas utan restriktioner, med skäliga tidsintervall och utan överdrivna dröjsmål eller kostnader för sökanden,
- c) alla personer vars uppgifter är ofullständiga eller felaktiga ska ha rätt att få dessa uppgifter korrigerade, raderade eller blockerade,

- d) alla personer ska ha rätt att av legitima och tvingande skäl motsätta sig behandling av uppgifter som berör dem; i berättigade fall får dessa uppgifter inte längre behandlas,
- e) företag i förekommande fall uppfyller relevanta bestämmelser om skydd av personuppgifter.

Artikel 18

Administrativt samarbete mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska utse en nationell kontaktpunkt med ansvar för utbytet av information med övriga medlemsstater när det gäller tillämpningen av denna förordning. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen den nationella kontaktpunktens namn och adress senast den 4 december 2011. Kommissionen ska upprätta en förteckning över alla kontaktpunkter och överlämna den till medlemsstaterna.
2. Medlemsstater som utbyter information inom ramen för denna förordning ska använda de nationella kontaktpunkter som utses i enlighet med punkt 1.
3. Medlemsstater som utbyter information om överträdelse som avses i artikel 6.2, eller om trafikansvariga som förklarats olämpliga, ska följa det förfarande och iaktta de frister som avses i artikel 13.1 i förordning (EG) nr 1072/2009 eller, beroende på omständigheterna, i artikel 23.1 i förordning (EG) nr 1073/2009. En medlemsstat som mottar ett meddelande om en allvarlig överträdelse som har resulterat i en fällande dom eller en sanktion från en annan medlemsstat, ska föra in den anmälda överträdelsen i sitt nationella elektroniska register.

KAPITEL V

ÖMSESIDIGT ERKÄNNANDE AV INTYG OCH ANDRA HANDLINGAR

Artikel 19

Intyg och andra handlingar som styrker gott anseende

1. Utan att artikel 11.4 åsidosätts ska etableringsmedlemsstaten som tillräckligt bevis på det goda anseende som krävs för rätten att bedriva yrkesmässig trafik, godta utdrag ur belastningsregistret eller, i avsaknad av sådant, en likvärdig handling, utfärdad av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i den medlemsstat där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta.

2. När en medlemsstat ställer vissa krav på sina egna medborgare i fråga om gott anseende och om den handling som avses i punkt 1 inte kan styrka att dessa krav uppfylls, ska medlemsstaten när det gäller medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis godta ett intyg utfärdat av en behörig rättslig eller administrativ myndighet i den eller de medlemsstater där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta, av vilket framgår att dessa krav är uppfyllda. Ett sådant intyg ska gälla de särskilda omständigheter som etableringsmedlemsstaten beaktar.

3. Om den medlemsstat där den trafikansvarige eller andra relevanta personer senast var bosatta inte har utfärdat den handling som avses i punkt 1 eller det intyg som avses i punkt 2, får denna handling eller detta intyg ersättas av en försäkran under ed, eller på heder och samvete, av den trafikansvarige eller andra relevanta personer inför en rättslig eller administrativ myndighet eller, i förekommande fall, inför notarius publicus i den medlemsstat där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta. Myndigheten eller notarius publicus ska utfärda ett intyg som styrker att denna försäkran har avgetts.

4. En handling som avses i punkt 1 och ett intyg som avses i punkt 2 ska inte godtas om de ges in mer än tre månader efter utfärdandet. Detta villkor ska även tillämpas på en försäkran som gjorts i enlighet med punkt 3.

Artikel 20

Intyg om ekonomiska resurser

Om en medlemsstat kräver att dess medborgare ska uppfylla vissa villkor avseende ekonomiska resurser utöver kraven i artikel 7, ska medlemsstaten när det gäller medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis godta ett intyg utfärdat av en behörig myndighet i den eller de medlemsstater där den trafikansvarige eller andra relevanta personer tidigare var bosatta, av vilket framgår att dessa krav är uppfyllda. Ett sådant intyg ska gälla den särskilda information som den nya etableringsmedlemsstaten beaktar.

Artikel 21

Intyg om yrkeskunnande

1. Medlemsstaterna ska som tillräckligt bevis för yrkeskunnande godta ett intyg som överensstämmer med mallen i bilaga III och har utfärdats av den myndighet eller det organ som vederbörligen godkänts för detta.

2. Ett intyg som före den 4 december 2011 har utfärdats om bevis på yrkeskunnande i enlighet med de bestämmelser som var i kraft fram till och med den dagen, ska likställas med ett intyg som överensstämmer med mallen i bilaga III och ska erkännas som bevis på yrkeskunnande i alla medlemsstater. Medlemsstaterna får kräva att innehavare av sådana intyg om yrkeskunnande som endast gäller för nationell transport avlägger de examensprov, eller delar av examensprov, som avses i artikel 8.1.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 4 december 2011, och ska utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna. Medlemsstaterna ska se till att alla sådana bestämmelser tillämpas utan diskriminering på grund av företagets nationalitet eller etableringsort.

2. Sanktioner enligt punkt 1 ska särskilt omfatta tillfällig indragning av tillståndet att bedriva yrkesmässig trafik, återkallande av tillståndet samt olämplighetsförklaring av den trafikansvarige.

Artikel 23

Övergångsbestämmelser

Företag som före den 4 december 2009 har tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik ska rätta sig efter bestämmelserna i denna förordning senast den 4 december 2011.

Artikel 24

Ömsesidigt bistånd

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska nära samarbeta och ge varandra ömsesidigt bistånd vid tillämpningen av denna förordning. De ska utbyta upplysningar om fällande domar och sanktioner i fråga om allvarliga överträdelse och andra specifika omständigheter som riskerar att få konsekvenser för rätten att bedriva yrkesmässig trafik. Informationsutbytet ska genomföras i enlighet med bestämmelserna för skydd av personuppgifter.

Artikel 25

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 18.1 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter ⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 26

Rapporter

1. Medlemsstaterna ska vartannat år upprätta en rapport om de behöriga myndigheternas verksamhet och översända den till kommissionen. Rapporten ska innehålla följande:

- a) En översikt av sektorn vad gäller gott anseende, ekonomiska resurser och yrkeskunnande.
- b) Uppgift, per typ och år, om antalet tillstånd som utfärdats, tillfälligt dragits in och återkallats samt om antalet olämplighetsförklaringar, liksom skälen till dessa.
- c) Antalet intyg om yrkeskunnande som utfärdas per år.
- d) Väsentlig statistik rörande de nationella elektroniska registren och hur de används av de behöriga myndigheterna.
- e) En översyn av informationsutbytet med andra medlemsstater enligt artikel 18.2, med uppgift bland annat om antalet konstaterade överträdelse varje år som meddelats andra medlemsstater och svar som tagits emot samt antalet frågor och svar som varje år tagits emot i enlighet med artikel 18.3.

2. På grundval av de rapporter som avses i punkt 1 ska kommissionen vartannat år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om att bedriva yrkesmässig trafik. I rapporten ska bland annat ingå en utvärdering av hur informationsutbytet mellan medlemsstaterna fungerar och en översyn av hur de nationella elektroniska registren fungerar samt deras innehåll. Den ska offentliggöras samtidigt med den rapport som avses i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

⁽²⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.

*Artikel 27***Förteckning över behöriga myndigheter**

Varje medlemsstat ska senast den 4 december 2011 till kommissionen översända en förteckning över de behöriga myndigheter den har utsett för att bevilja personer tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik samt en förteckning över de godkända myndigheter eller organ som ansvarar för att anordna examensprov enligt artikel 8.1 och utfärda intyg. Kommissionen ska offentliggöra en konsoliderad förteckning över alla sådana myndigheter och organ i gemenskapen i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 28***Anmälan av nationella åtgärder**

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i lagar och andra författningar i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

förordning, senast 30 dagar efter att de har antagits och första gången senast den 4 december 2011.

*Artikel 29***Upphävande**

Direktiv 96/26/EG ska upphöra att gälla.

*Artikel 30***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 4 december 2011.

På rådets vägnar
Ordförande
C. MALMSTRÖM

BILAGA I

I. FÖRTECKNING ÖVER DE ÄMNINGEN SOM AVSES I ARTIKEL 8

De kunskaper som ska beaktas när yrkeskunnandet fastställs av medlemsstaterna ska omfatta åtminstone de ämnen som ingår i denna förteckning, när det gäller gods- respektive persontransporter på väg. Den som söker tillstånd att yrkesmässigt bedriva gods- och persontransporter på väg ska besitta den nivå av kunskaper och praktiska färdigheter i dessa ämnen som krävs för att leda ett transportföretag.

Den lägsta kunskapsnivån i de ämnen som anges nedan får inte underskrida nivå 3 enligt de utbildningsnivåer som anges i bilagan till rådets beslut 85/368/EEG ⁽¹⁾, det vill säga den kunskapsnivå som uppnås genom fullföljd obligatorisk skolgång, kompletterad med antingen en yrkesutbildning och en kompletterande teknisk utbildning, eller med en teknisk skolutbildning eller annan utbildning på högstadie- och gymnasienivå.

A. **Civilrätt**

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till de vanligaste avtalsformerna för transporter på väg samt rättigheter och skyldigheter enligt dessa avtal,
2. vara i stånd att ingå ett giltigt transportavtal, särskilt vad gäller transportvillkor,

i fråga om godstransport på väg

3. kunna behandla ett krav från uppdragsgivaren på ersättning för förlust av eller skada på godset under transporten, eller för försenad leverans samt förstå hur ett sådant krav förhåller sig till det avtalsmässiga skadeståndsansvaret,
4. känna till de regler och skyldigheter som följer av konventionen om fraktavtalet vid internationell godsbehandling på väg (CMR),

i fråga om persontransporter på väg

5. kunna behandla ett krav från uppdragsgivaren på ersättning för skada som åsamkats passagerarna eller deras bagage vid en olycka som inträffat under transporten eller på ersättning för förseningar samt förstå hur ett sådant krav förhåller sig till det avtalsmässiga skadeståndsansvaret.

B. **Handelsrätt**

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till krav och formaliteter för att få utöva yrket, de allmänna skyldigheterna vid transporter (registrering, handelsböcker m.m.) samt följderna av en konkurs,
2. ha erforderliga kunskaper om olika former av bolag samt reglerna för hur de bildas och drivs.

C. **Socialrätt**

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg, ha kännedom om

1. vilka sociala institutioner som förekommer inom vägtransportsektorn samt vilka uppgifter de har (fackföreningar, organ för samarbete mellan arbetsgivare och arbetstagare, personalrepresentanter, arbetsinspektörer m.fl.),
2. arbetsgivarnas skyldigheter enligt socialförsäkringslagstiftningen,

⁽¹⁾ Rådets beslut 85/368/EEG av den 16 juli 1985 om jämförbarhet av yrkesutbildningsmeriter mellan medlemsstater inom EG (EGT L 199, 31.7.1985, s. 56).

3. de regler som gäller för anställningsavtal för olika kategorier av arbetstagare inom vägtransportföretag (avtalsformer, parternas skyldigheter, arbetsvillkor och arbetstid, betald semester, lön, avtalets upphörande m.m.),
4. bestämmelser om förarens kör- och vilotider samt arbetstid, särskilt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3821/85, förordning (EG) nr 561/2006, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG ⁽¹⁾ och direktiv 2006/22/EG samt de praktiska tillämpningsföreskrifterna för denna lagstiftning,
5. bestämmelserna för förarens grundutbildning och fortbildning, särskilt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG ⁽²⁾.

D. Skatterätt

Sökande ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg, känna till reglerna för

1. mervärdesskatt på transporttjänster,
2. fordonsskatt,
3. skatt på vissa fordon som används vid godstransport på väg samt vägtullar och vägavgifter,
4. inkomstskatt.

E. Kommersiell och ekonomisk ledning av ett företag

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till rättsliga och praktiska bestämmelser om användningen av checkar, växlar, reverser, kreditkort samt andra betalningsmedel och betalningsätt,
2. känna till olika kreditformer (bankkrediter, rembursar, borgen, inteckning, leasing, renting, factoring m.m.) samt de kostnader och förpliktelser som är förbundna med dessa,
3. veta vad en balansräkning är, hur den ställs upp och hur den ska tolkas,
4. kunna läsa och tolka en resultaträkning,
5. kunna analysera företagets finansiella situation och lönsamhet, särskilt med ledning av nyckeltalen,
6. kunna upprätta en budget,
7. känna till de olika delarna i en kostnadsberäkning (fasta kostnader, rörliga kostnader, arbetande kapital, avskrivningar m.m.) samt kunna räkna ut detta per fordon, per kilometer, per resa eller per ton,
8. kunna upprätta ett organisationsschema över företagets personalstyrka och utarbeta arbetscheman m.m.,
9. känna till grunderna för marknadsföring, reklam och PR när det gäller transporttjänster, säljfrämjande åtgärder, upprättande av kundregister m.m.,
10. känna till de olika slag av försäkringar som förekommer vid transport på väg (ansvars-, person-, gods- och bagageförsäkringar) och de garantier och skyldigheter som är förbundna med dessa,
11. känna till de olika formerna för användningen av telematik på vägtransportområdet,

i fråga om godstransport på väg

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (EGT L 80, 23.3.2002, s. 35).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport (EUT L 226, 10.9.2003, s. 4).

12. kunna tillämpa reglerna för fakturering vid godstransporttjänster på väg samt känna till innebörden och betydelsen av Incoterms,
13. känna till olika stödnärningar inom transportområdet, deras roll, funktionssätt samt, i förekommande fall, deras rättsliga ställning,

i fråga om persontransporter på väg

14. kunna tillämpa reglerna för avgifter och prissättning vid offentliga och privata persontransporter på väg,
15. kunna tillämpa reglerna för fakturering vid persontransporter på väg.

F. Marknadstillträde

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg, ha kännedom om

1. de bestämmelser som gäller vid transport på väg för annans räkning, för hyra av fordon för yrkestrafik och för anlåtande av underleverantörer; särskilt bestämmelser rörande yrkets offentlighetsrättsliga reglering, tillträde till yrket, tillståndsgivning för transport på väg inom och utom gemenskapen samt kontroll och sanktioner,
2. de bestämmelser som gäller vid etableringen av ett vägtransportföretag,
3. vilka dokument som erfordras för tillhandahållande av transporter på väg samt kunna utforma kontrollförfaranden för att se till att godkända handlingar rörande varje enskild transport, särskilt dokument rörande fordonet, föraren, godset eller bagaget, finns tillgängliga såväl i fordonet som inom företagets lokaler,

i fråga om godstransport på väg

4. reglerna för organisationen av marknaden för godstransporter på väg, spedition och logistik,
5. förfarandet vid gränspassager, betydelsen av T-dokument och TIR-carnet samt de skyldigheter och det ansvar som följer med användningen av dessa,

i fråga om persontransporter på väg

6. reglerna för organisationen av marknaden för persontransporter på väg,
7. reglerna för utbudande av transporttjänster samt kunna upprätta transportplaner.

G. Tekniska normer och tekniska driftsförhållanden

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till reglerna i medlemsstaterna för fordons vikter och dimensioner samt förfarandena vid sådana särskilda transporter för vilka undantag görs från dessa regler,
2. kunna välja fordon och fordonskomponenter (chassi, motor, kraftöverföringssystem, bromssystem m.m.) efter företagets behov,
3. känna till förfarandet vid typgodkännande, registrering och besiktning av fordon,
4. kunna bedöma vilka åtgärder som erfordras för att minska buller och bekämpa luftföroreningar genom avgasutsläpp från motorfordon,
5. kunna upprätta planer för regelbundet underhåll av fordonen och deras utrustning,

i fråga om godstransport på väg

6. känna till de olika slagen av verktyg och hjälpmedel för godshantering och lastning (billuckor, containrar, lastpallar m.m.) och kunna upprätta rutiner och föreskrifter för lastning och lossning av gods (viktfördelning, stapling, stuvning, stöttning och kilning m.m.),
7. känna till de olika teknikerna för kombinerade transporter med piggy-back och med roll-on roll-off,
8. kunna införa förfaranden för iakttagande av reglerna rörande transport av farligt gods och avfall, särskilt de regler som följer av direktiv 2008/68/EG ⁽¹⁾ och förordning (EG) nr 1013/2006 ⁽²⁾,
9. kunna införa förfaranden för iakttagande av reglerna rörande transport av lättfördärliga livsmedel, särskilt de regler som följer av avtalet om internationella transporter av lättfördärliga livsmedel och om specialutrustning för sådana transporter (ATP-avtalet),
10. kunna införa förfaranden för iakttagande av föreskrifterna om transport av levande djur.

H. Trafiksäkerhet

Sökanden ska särskilt, i fråga om gods- och persontransporter på väg,

1. känna till vilka krav förarna ska uppfylla (körkort, läkarintyg, intyg om kompetens m.m.),
2. kunna vidta erforderliga åtgärder för att säkerställa att förarna iakttar de trafikregler, förbud och begränsningar som gäller inom de olika medlemsstaterna (hastighetsbegränsningar, regler om företräde, uppehåll och parkering, användning av ljus, vägskytning m.m.),
3. kunna utarbeta föreskrifter till förarna för kontroll av säkerhetsnormerna rörande fordonets, utrustningens och lastens skick samt förebyggande åtgärder,
4. kunna utarbeta förhållningsregler vid olyckshändelser samt vidta lämpliga åtgärder för att undvika att olyckor eller allvarliga trafikförseelser upprepas,
5. kunna upprätta nödvändiga förfaranden för att under iakttagande av full säkerhet fastgöra godset och vara förtrogen med metoderna för detta,

i fråga om persontransporter på väg

6. besitta grundläggande kunskaper om vägnätet i medlemsstaterna.

II. UTFORMNING AV EXAMENSPROVET

1. Medlemsstaterna ska anordna ett obligatoriskt skriftligt examensprov som de kan komplettera med ett muntligt examensprov för att kontrollera om de sökande vägtransportörerna besitter kunskaper i de ämnen och på den nivå som anges i del I och framför allt om de har förmåga att använda de verktyg och de metoder som behövs och att utföra de verkställande och samordnande arbetsuppgifter som föreskrivs.
 - a) Det obligatoriska skriftliga examensprovet kommer att bestå av följande två delprov:
 - i) Skriftliga frågor antingen i form av flervalsfrågor (fyra svarsalternativ) eller frågor med öppna svar eller en kombination av båda frågeformerna.
 - ii) Skriftliga uppgifter/fallstudier.

Provtiden ska vara minst två timmar för varje delprov.

 - b) Om ett muntligt examensprov anordnas, får medlemsstaterna föreskriva att godkänt resultat på det skriftliga examensprovet är en förutsättning för att få delta i det muntliga provet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

2. Om medlemsstaterna även anordnar ett muntligt examensprov ska de för vart och ett av de tre delproven fastställa en viktningsprocent som inte får understiga 25 % och inte överstiga 40 % av antalet möjliga poäng för provet i dess helhet.

Om medlemsstaterna endast anordnar ett skriftligt examensprov ska de för varje delprov fastställa en viktningsprocent som inte får understiga 40 % och inte överstiga 60 % av antalet möjliga poäng på provet i dess helhet.

3. Sökandena ska sammanlagt för alla delprov uppnå ett genomsnitt på minst 60 % av det totala antalet poäng medan antalet erhållna poäng i varje delprov inte får understiga 50 % av antalet möjliga poäng. En medlemsstat får för endast ett delprov minska procenttalet från 50 % till 40 %.
-

*BILAGA II***Säkerhetskomponenter för gemenskapsintyg för yrkeskunnande**

Intyget måste innehålla minst två av följande säkerhetskomponenter:

- Ett hologram.
 - Specialfibrer i papperet vilka blir synliga i ultraviolett ljus.
 - Minst en rad med mikrotext (text synlig enbart med förstoringsglas och som inte återges vid fotokopiering).
 - Tecken, symboler eller mönster med taktil effekt.
 - Dubbel numrering: serienummer och utfärdandenummer.
 - En säkerhetsutformad bakgrund med fint guillochemönster och iristryck.
-

BILAGA III

Mall för intyget om yrkeskunnande

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(Kraftigt beigefärgat (Pantone) papper – Format: DIN A4 cellulosapapper 100 g/m² eller mer)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar intyget)

Landsbeteckning för den berörda medlemsstaten ⁽¹⁾Namn på myndighet eller organ som bemyndigats att utfärda intyg ⁽²⁾INTYG OM YRKESKUNNANDE FÖR GODSTRANSPORT/PERSONTRANSPORT ⁽³⁾ PÅ VÄG

Nr

Härmed intygar

att ⁽⁴⁾

född den i

har godkänt resultat i de examensprov (år:; period:) ⁽⁵⁾ som anordnats för erhållande av intyg om yrkeskunnande för godstransport/persontransport ⁽³⁾ på väg i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den . om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik ⁽⁶⁾.

Detta intyg utgör tillräckligt bevis på det yrkeskunnande som avses i artikel 21 i förordning (EG) nr 1071/2009.

Utfärdat i den ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Medlemsstaternas landsbeteckningar: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjeckien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (IRL) Irland, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Lettland, (LT) Litauen, (L) Luxemburg, (H) Ungern, (M) Malta, (NL) Nederländerna, (A) Österrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumänien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakien, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.

⁽²⁾ Myndighet eller organ som av varje medlemsstat i Europeiska gemenskapen i förväg utsetts till att utfärda detta intyg.

⁽³⁾ Stryk det som ej är tillämpligt.

⁽⁴⁾ Efternamn och förnamn; födelseort och födelsedatum.

⁽⁵⁾ Närmare uppgifter om examensprovet.

⁽⁶⁾ EUT L 300, 14.11.2009, s. 51

⁽⁷⁾ Stämpel och underskrift av den behöriga myndighet eller organ som utfärdar intyget.

BILAGA IV

De allvarligaste överträdelserna enligt artikel 6.2 a

1. a) Att överskrida den maximala körtiden per sex dagar eller per två veckor med 25 % eller mer.
b) Att under en arbetsdag överskrida den maximala körtiden per dag med 50 % eller mer utan rast eller utan oavbruten vila under minst 4,5 timmar.
 2. Att färdskrivare och/eller fartbegränsare saknas eller att utrustning används som bedrägligt kan ändra de uppgifter som har registrerats av färdskrivaren och/eller fartbegränsaren eller att diagramblad eller uppgifter som har kopierats från färdskrivaren och/eller förarkortet förfalskas.
 3. Att köra utan giltigt intyg om trafikvärdighet om ett sådant intyg krävs enligt gemenskapslagstiftningen och/eller att köra med mycket allvarliga fel på bland annat bromssystem, styrsystem, hjul/däck, fjädring eller chassi som skulle kunna medföra en sådan omedelbar risk för trafiksäkerheten att det leder till ett beslut om att belägga fordonet med körförbud.
 4. Att medföra farligt gods som är förbjudet att transportera, eller att medföra farligt gods i förbjudna eller icke-tillåtna förpackningar eller utan att skyltas på fordonet att godset är farligt och därigenom riskera människors liv eller miljö i sådan utsträckning att det medför beslut om att förbjuda fortsatt färd.
 5. Att transportera passagerare eller gods utan att inneha ett giltigt körkort eller ett giltigt gemenskapstillstånd.
 6. Att köra med ett förarkort som har förfalskats eller som föraren inte är innehavare av eller som har erhållits med hjälp av falska utsagor och/eller förfalskade handlingar.
 7. Att vid godstransport överskrida högsta tillåtna totalvikt med 20 % eller mer för fordon med en tillåten totalvikt på mer än 12 ton och med 25 % för fordon med en tillåten totalvikt på högst 12 ton.
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1072/2009**av den 21 oktober 2009****om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg****(omarbetning)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Ett antal betydande ändringar kommer att göras i rådets förordning (EEG) nr 881/92 av den 26 mars 1992 om tillträde till marknaden för godstransporter på väg inom gemenskapen till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier ⁽³⁾, i rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade ⁽⁴⁾ och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/94/EG av den 12 december 2006 om fastställande av gemensamma regler för vissa godstransporter på väg ⁽⁵⁾. Av tydlighetsskäl och förenklingsskäl bör dessa rättsakter omarbetas och sammanföras till en enda förordning.

(2) Införandet av en gemensam transportpolitik innebär bl.a. fastställande av gemensamma regler för tillträde till marknaden vid internationella godstransporter på väg inom gemenskapens territorium och fastställande av villkor för hur transportföretag får tillhandahålla transporttjänster i en annan medlemsstat än den där de är etablerade. Dessa regler måste avfattas så att de bidrar till att den inre marknaden för transporter fungerar väl.

⁽¹⁾ EUT C 204, 9.8.2008, s. 31.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 21 maj 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009 (EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 46), Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽³⁾ EGT L 95, 9.4.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 279, 12.11.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 374, 27.12.2006, s. 5.

(3) För att säkerställa ett sammanhängande ramverk för internationella godstransporter på väg inom hela gemenskapen bör denna förordning tillämpas på alla internationella transporter på gemenskapens territorium. Transport från medlemsstater till tredjeländer regleras fortfarande till stor del genom bilaterala överenskommelser mellan de medlemsstater och tredjeländer som berörs. Där nödvändiga avtal inte har ingåtts mellan gemenskapen och de berörda tredjeländerna bör därför den här förordningen inte tillämpas på den del av transporten som företas på den medlemsstats territorium där lastning och lossning sker. Den bör emellertid tillämpas i en medlemsstat som är transitland.

(4) Fastställandet av en gemensam transportpolitik innebär att de som tillhandahåller transporttjänster befrias från alla begränsningar på grund av nationalitet eller på grund av att de är etablerade i en annan medlemsstat än den i vilken tjänsterna är avsedda att tillhandahållas.

(5) För att detta ska uppnås på ett smidigt och flexibelt sätt bör övergångsbestämmelser införas om cabotagetransporter så länge som harmoniseringen av marknaden för godstransporter på väg ännu inte genomförts fullt ut.

(6) Det gradvisa fullbordandet av EU:s inre marknad bör leda till att begränsningarna för tillträdet till medlemsstaternas nationella marknader upphävs. I samband härmed bör man dock ta hänsyn till kontrollernas effektivitet och utvecklingen av anställningsförhållandena inom yrket, harmoniseringen av regler inom, bland annat, områdena genomförande och vägavgifter samt social- och säkerhetslagstiftning. Kommissionen bör noggrant övervaka marknadssituationen liksom ovan nämnda harmonisering och, om så är lämpligt, föreslå ett ytterligare öppnande av de inhemska vägtransportmarknaderna, inklusive cabotagetransporter.

(7) I enlighet med direktiv 2006/94/EG är ett visst antal transporttyper undantagna från gemenskapstillstånd och från andra transporttillstånd. Inom ramen för den organisation av marknaden som föreskrivs i denna förordning bör man behålla en ordning med undantag från gemenskapstillståndet och varje annat transporttillstånd för några av de transporttyperna på grund av deras speciella art.

- (8) Enligt direktiv 2006/94/EG undantas godstransport med fordon med en högsta totalvikt på mellan 3,5 ton och 6 ton från kravet på gemenskapstillstånd. I allmänhet är emellertid gemenskapens regler om transport av gods på väg tillämpliga på fordon med en totalvikt på mer än 3,5 ton. Bestämmelserna i denna förordning bör därför anpassas till det allmänna tillämpningsområdet för gemenskapens transportregler och undantag bör endast föreskrivas för fordon med en totalvikt på högst 3,5 ton.
- (9) Gemenskapstillstånd bör krävas för internationella gods-transporter på väg. Transportföretagen bör åläggas att medföra en bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet ombord på varje fordon för att förenkla de kontroller som utförs av kontrollmyndigheter, särskilt de kontroller som utförs utanför den medlemsstat där transportföretaget är etablerat. Det är därför nödvändigt att fastställa mer detaljerade specifikationer för utformningen och andra aspekter när det gäller gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna.
- (10) Vägkontroller bör utföras utan direkt eller indirekt diskriminering på grundval av transportföretagens nationalitet eller etableringsland eller fordonets registreringsland.
- (11) Villkor för utfärdande och återkallande av gemenskapstillstånden, vilka typer av transporter som de avser, giltighetstid och närmare regler för deras användning bör fastställas.
- (12) Ett förartillstånd bör också skapas som gör det möjligt för medlemsstaterna att på ett effektivt sätt kontrollera om förare från tredjeländer har en laglig anställning eller står till förfogande för det transportföretag som ansvarar för en viss transport.
- (13) Transportföretag som innehar det gemenskapstillstånd som föreskrivs i denna förordning och transportföretag som har tillstånd att utföra vissa typer av internationella vägtransporter, bör tillåtas att utföra tillfälliga inrikes transporttjänster i en medlemsstat i enlighet med denna förordning, utan att ha säte i eller på annat sätt vara etablerade i den staten. När sådana cabotagettransporter utförs bör de omfattas av gemenskapslagstiftning, t.ex. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet⁽¹⁾ och av den nationella lagstiftning som rör vissa områden och som gäller i värdmedlemsstaten.
- (14) Bestämmelser bör antas för att möjliggöra åtgärder som ska kunna vidtas om allvarliga störningar uppstår på berörda transportmarknader. För detta ändamål är det nödvändigt att införa ett lämpligt beslutsförfarande och att inhämta nödvändiga statistiska uppgifter.
- (15) Utan att det påverkar fördragets bestämmelser om etableringsrätten innebär cabotagettransporter att transportföretag tillhandahåller tjänster i en medlemsstat där de inte är etablerade och dessa bör inte förbjudas så länge de inte genomförs på ett sätt som skapar en permanent eller kontinuerlig verksamhet i den medlemsstaten. För att bidra till efterlevnaden av detta krav bör cabotagettransporternas frekvens och den period under vilken de kan utföras tydligare fastställas. Tidigare har sådana transporter varit tillåtna om det har rört sig om inrikestransporter av tillfällig karaktär. I praktiken har det varit svårt att avgöra vilka transporter som är tillåtna. Det behövs därför tydliga och genomförbara regler.
- (16) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av bestämmelserna för ankommande eller avgående transport av gods på väg inom ramen för en del av en kombinerad transport som fastställs i rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna⁽²⁾. De nationella körningar inom en värdmedlemsstat som inte utförs inom ramen för kombinerad transport i enlighet med direktiv 92/106/EEG omfattas av definitionen för cabotagettransport och bör därför också omfattas av kraven i denna förordning.
- (17) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽³⁾ är tillämpliga på transportföretag som utför cabotagettransporter.
- (18) För att kontrollmyndigheterna i värdmedlemsstaterna ska kunna utföra effektiva kontroller av cabotagettransporterna bör de åtminstone ha tillgång till de uppgifter från fraktsedlar och färdskrivare enligt rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter⁽⁴⁾.
- (19) Medlemsstaterna bör ömsesidigt bistå varandra för att denna förordning ska kunna tillämpas effektivt.

⁽¹⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 368, 17.12.1992, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

- (20) Administrativa formaliteter bör begränsas så långt som möjligt utan att de kontroller och sanktioner avskaffas som garanterar en korrekt och effektiv tillämpning av denna förordning. Därför bör nuvarande regler om återkallande av gemenskapstillstånd tydliggöras och förstärkas. De nuvarande reglerna bör anpassas för att möjliggöra ett effektivt beivrande av allvarliga överträdelse som begåtts i värdmedlemsstaten. Sanktionerna bör vara icke-diskriminerande och stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Det bör vara möjligt att överklaga varje ålagd sanktion.
- (21) Medlemsstaterna bör i sina nationella elektroniska register över vägtransportföretag registrera alla allvarliga överträdelse som begåtts av transportföretag och för vilka det ålagts sanktioner.
- (22) För att underlätta och förbättra informationsutbytet mellan de nationella myndigheterna bör medlemsstaterna utbyta relevant information via de nationella kontaktpunkter som har upprättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik ⁽¹⁾.
- (23) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (24) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anpassa bilagorna I, II och III till denna förordning till den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (25) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra denna förordning, särskilt när det gäller effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.
- (26) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa ett sammanhängande ramverk för internationella godstransporter på väg inom hela gemenskapen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av dess omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik inom gemenskapens territorium.
2. Vid transporter från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt ska denna förordning tillämpas på den del av transporten som utgörs av transitering genom en annan medlemsstats territorium. Den ska inte tillämpas på den del av transporten som företas på den medlemsstats territorium där lastning eller lossning sker, så länge som nödvändiga avtal inte har ingåtts mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet.
3. I avvaktan på att de avtal som avses i punkt 2 ingås ska denna förordning inte påverka
 - a) bestämmelser om transport från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt som avses i bilaterala överenskommelser mellan medlemsstater och dessa tredjeländer,
 - b) bestämmelser om transport från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt som avses i bilaterala överenskommelser mellan medlemsstater och som genom bilaterala tillstånd eller genom andra avreglerande åtgärder medger att lastning och lossning i en medlemsstat utförs av transportföretag som inte är etablerade i den medlemsstaten.
4. Denna förordning ska tillämpas på inrikes godstransport på väg som tillfälligt utförs av ett utlandsetablerat transportföretag i enlighet med kapitel III.
5. Följande typer av transporter med och utan last i samband med sådana transporter, ska vara undantagna från gemenskapstillstånd och från andra transporttillstånd:
 - a) Posttrafik som genomförs inom ramen för allmännyttiga tjänster.
 - b) Transport av skadade eller trasiga fordon.
 - c) Godstransport med fordon vars högsta tillåtna totala vikt, inbegripet släp, inte överstiger 3,5 ton.
 - d) Godstransport med motorfordon när följande villkor är uppfyllda:
 - i) Det transporterade godset är företagets egendom eller har sålts, köpts, hyrts ut eller hyrts, tillverkats, utvunnits, bearbetats eller reparerats av företaget.

⁽¹⁾ Se sidan 51 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- ii) Syftet är att transportera godset till eller från företaget eller att flytta det inom eller utanför företaget för eget bruk.
 - iii) Motorfordon körs av personal som är anställd av företaget eller som ställts till företagets förfogande enligt avtalsenliga skyldigheter för sådana transporter.
 - iv) Motorfordon som används för transporten tillhör företaget, har köpts på kredit eller hyrts av företaget, under förutsättning att de i sådana fall uppfyller de villkor som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/1/EG av den 18 januari 2006 om användning av fordon hyrda utan förare för godstransporter på väg ⁽¹⁾.
 - v) Sådana transporter utgör endast sidoverksamhet inom företagets verksamhet.
- e) Transport av läkemedel, medicinsk apparatur, utrustning och annat som krävs för sjukvård i akuta nödsituationer, särskilt vid naturkatastrofer.
- d) en transport utan last i samband med transport av det slag som avses i a, b och c,
 - 3. *värdmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken ett transportföretag bedriver verksamhet som inte är den medlemsstat i vilken transportföretaget är etablerat,
 - 4. *utlandsetablerat transportföretag*: ett transportföretag som utför godstransporter på väg i en värdmedlemsstat,
 - 5. *förare*: varje person som framför fordonet, även under en kort tid, eller som åker i ett fordon, som ett led i sitt tjänsteutövande, för att vid behov kunna framföra det,
 - 6. *cabotagettransport*: yrkesmässiga, tillfälliga inrikestransporter i en värdmedlemsstat i enlighet med denna förordning,
 - 7. *allvarlig överträdelse av gemenskapens vägtransportlagstiftning*: en överträdelse som kan leda till att det goda anseendet går förlorat i enlighet med artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 1071/2009 och/eller till tillfälligt eller permanent återkallande av ett gemenskapstillstånd.

Led d iv i första stycket gäller inte för ersättningsfordon som används kortvarigt i samband med att det fordon som normalt sett används är funktionsodugligt.

6. Bestämmelserna i punkt 5 ska inte påverka de villkor som en medlemsstat uppställer för sina egna medborgare för att bedriva sådan verksamhet som avses i samma punkt.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *fordon*: ett motorfordon som är registrerat i en medlemsstat eller ett fordonståg där åtminstone motorfordonet är registrerat i en medlemsstat, om motorfordonet eller fordonståget uteslutande används för godstransporter,
2. internationell transport:
 - a) en transport med last som företas med ett fordon där avreseorten och bestämmelseorten ligger i två olika medlemsstater, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,
 - b) en transport med last som företas med ett fordon från en medlemsstat till ett tredjeland eller omvänt, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,
 - c) en transport med last som företas med ett fordon mellan tredjeländer, med transitering genom en eller flera medlemsstaters territorier, eller

⁽¹⁾ EUT L 33, 4.2.2006, s. 82.

KAPITEL II

INTERNATIONELL TRANSPORT

Artikel 3

Allmän princip

För internationella transporter krävs innehav av ett gemenskapstillstånd och, om föraren är medborgare i ett tredjeland, ett sådant tillstånd i kombination med ett förartillstånd.

Artikel 4

Gemenskapstillstånd

1. Ett gemenskapstillstånd ska utfärdas av en medlemsstat i enlighet med denna förordning för varje transportföretag som bedriver godstransport på väg i yrkesmässig trafik och som
 - a) är etablerat i den medlemsstaten i enlighet med gemenskapslagstiftningen och den nationella lagstiftningen i medlemsstaten, och
 - b) i etableringsmedlemsstaten har rätt att, i enlighet med gemenskapslagstiftningen och medlemsstatens nationella lagstiftning om yrkesmässig trafik, bedriva internationell godstransport på väg.
2. Gemenskapstillstånd ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten för förnybara perioder om högst tio år.

Gemenskapstillstånd och bestyrkta kopior som har utfärdats före den dag då denna förordning börjar tillämpas ska gälla till och med deras sista giltighetsdag.

Kommissionen ska anpassa giltighetstiden för gemenskapstillståndet efter den tekniska utvecklingen, särskilt de nationella elektroniska registren över vägtransportföretag i enlighet med artikel 16 i förordning nr 1071/2009. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.2.

3. Etableringsmedlemsstaten ska till tillståndshavaren utfärda ett gemenskapstillstånd i original, vilket ska förvaras av transportföretaget, samt så många bestyrkta kopior som motsvarar det antal fordon som innehavaren av gemenskapstillståndet förfogar över såsom ägare eller på någon annan grund, t.ex. i kraft av hyrköps-, hyres- eller leasingavtal.

4. Gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna ska överensstämma med den mall som finns i bilaga II; i bilagan anges också villkor för hur tillståndet får utnyttjas. Det ska innehålla åtminstone två av de säkerhetskomponenter som förtecknas i bilaga I.

Kommissionen ska anpassa bilagorna I och II efter den tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.2.

5. Gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna av detta ska undertecknas och märkas med ett serienummer och med den utfärdande myndighetens stämpel. Serienumren på gemenskapstillstånden och på de bestyrkta kopiorna ska registreras i det nationella elektroniska registret över vägtransportföretag som en del av de uppgifter som registreras om ett transportföretag.

6. Gemenskapstillståndet ska utfärdas i transportföretagets namn och får inte överlåtas. En bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet ska medföras i transportföretagets samtliga fordon och visas upp på begäran av en behörig kontrollant.

För fordonståg gäller att den bestyrkta kopian ska följa motorfordonet. Den ska omfatta fordonståg även om släpvagnen eller påhängsvagnen inte är registrerad eller inte har tillstånd att framföras på väg i tillståndshavarens namn eller om den är registrerad eller har tillstånd att framföras på väg i en annan stat.

Artikel 5

Förartillstånd

1. Förartillstånd ska utfärdas av en medlemsstat, i enlighet med denna förordning, till varje transportföretag som

- a) innehar ett gemenskapstillstånd, och
- b) i den medlemsstaten, i enlighet med gällande bestämmelser, antingen anställer en förare som varken är medborgare i en medlemsstat eller varaktigt bosatt i den mening som avses i rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om

varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning⁽¹⁾ eller använder en förare som varken är medborgare i en medlemsstat eller varaktigt bosatt i den mening som avses i det direktivet, och som står till transportföretagets förfogande i överensstämmelse med de anställningsvillkor och den yrkesutbildning som fastställs för förare i samma medlemsstat

i) i bestämmelser i lagar och andra författningar, eller, i förekommande fall,

ii) i kollektivavtal, enligt tillämpliga regler i den medlemsstaten.

2. Förartillståndet ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat på begäran av innehavaren av gemenskapstillståndet för varje förare som varken är medborgare i en medlemsstat eller varaktigt bosatt i den mening som avses i direktiv 2003/109/EG och som enligt gällande bestämmelser är anställd av transportföretaget eller för varje förare som varken är medborgare i en medlemsstat eller varaktigt bosatt i den mening som avses i det direktivet och som står till dennes förfogande. Varje förartillstånd ska intyga att den förare som namnges i tillståndet är anställd på de villkor som anges i punkt 1.

3. Förartillståndet ska överensstämma med mallen i bilaga III. Det ska innehålla åtminstone två av de säkerhetskomponenter som förtecknas i bilaga I.

4. Kommissionen ska anpassa bilaga III efter den tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.2.

5. Förartillståndet ska undertecknas och märkas med ett serienummer och med den utfärdande myndighetens stämpel. Serienumret på förartillståndet får registreras i det nationella elektroniska registret över vägtransportföretag som en del av de uppgifter som registreras om det transportföretag som ställer förartillståndet till förfogande för den angivna föraren.

6. Förartillståndet ska tillhöra transportföretaget som ska överlämna det till den förare som namnges i tillståndet när föraren framför ett fordon i en transport som omfattas av ett gemenskapstillstånd som utfärdats till detta transportföretag. En bestyrkt kopia av förartillståndet, som utfärdats av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat ska förvaras i transportföretagets lokaler. Förartillståndet ska visas upp på begäran av en behörig kontrollant.

7. Ett förartillstånd ska utfärdas med en giltighetstid som ska fastställas av den utfärdande medlemsstaten; giltighetstiden får dock inte överstiga fem år. Förartillstånd som har utfärdats före den dag då denna förordning ska börja tillämpas ska gälla till och med deras sista giltighetsdag.

⁽¹⁾ EUT L 16, 23.1.2004, s. 44.

Förartillståndet är giltigt endast om villkoren för dess utfärdande är uppfyllda. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att transportföretaget omedelbart lämnar tillbaka dessa tillstånd till de utfärdande myndigheterna om dessa villkor inte längre uppfylls.

Artikel 6

Kontroll av om villkoren uppfylls

1. När en ansökan om gemenskapstillstånd eller om förnyelse av gemenskapstillståndet i enlighet med artikel 4.2 görs ska de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten kontrollera att transportföretaget uppfyller eller fortfarande uppfyller villkoren i artikel 4.1.
2. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska regelbundet genom årliga kontroller av åtminstone 20 % av de gällande förartillstånden som utfärdats i den medlemsstaten kontrollera om de villkor för utfärdande av förartillstånd som avses i artikel 5.1 fortfarande uppfylls.

Artikel 7

Avslag på ansökan om utfärdande av och återkallelse av gemenskapstillstånd och förartillstånd

1. Om villkoren i artikel 4.1 eller artikel 5.1 inte är uppfyllda, ska de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten genom ett motiverat beslut avslå ansökan om utfärdande eller förnyande av ett gemenskapstillstånd eller utfärdande av ett förartillstånd.
2. De behöriga myndigheterna ska återkalla gemenskapstillståndet eller förartillståndet om innehavaren
 - a) inte längre uppfyller villkoren i artikel 4.1 eller artikel 5.1, eller
 - b) har lämnat oriktiga uppgifter i samband med ansökan om ett gemenskapstillstånd eller ett förartillstånd.

KAPITEL III

CABOTAGETRANSPORT

Artikel 8

Allmän princip

1. Varje transportföretag som bedriver yrkesmässiga godstransporter på väg och som innehar ett gemenskapstillstånd och vars förare, om han är medborgare i tredjeland, innehar ett förartillstånd, ska ha rätt, enligt de villkor som fastställs i detta kapitel, att utföra cabotagetransporter.
2. Ett transportföretag som avses i punkt 1 och som utfört en internationell godstransport på väg från en medlemsstat eller ett tredjeland till en värdmedlemsstat ska, så snart godset levererats, ha rätt att med samma fordon, eller om det är fråga om fordons-tåg, med dess motorfordon, utföra upp till tre cabotagetransporter. Den sista lossningen av last inom ramen för en

cabotagetransport som genomförs innan fordonet lämnar värdmedlemsstaten ska äga rum inom sju dagar från det att den sista lossningen av last inom ramen för den ingående internationella transporten har ägt rum.

Inom den tidsgräns som anges i första stycket får transportföretagen utföra några av eller alla de cabotagetransporter som tillåts enligt det stycket i vilken medlemsstat som helst under förutsättning att dessa begränsas till en cabotagetransport per medlemsstat inom tre dagar efter den olastade inresan till den medlemsstatens territorium.

3. Inrikes godstransporter på väg som utförs i en värdmedlemsstat av ett utlandsetablerat transportföretag ska endast anses förenliga med denna förordning om transportföretaget kan uppvisa tydliga bevis på inkommande internationell transport och på varje påföljande cabotagetransport som därefter har utförts.

Det bevismaterial som avses i första stycket ska innehålla följande uppgifter avseende varje transport:

- a) Avsändarens namn, adress och namnteckning.
- b) Transportföretagets namn, adress och namnteckning.
- c) Mottagarens namn, adress och namnteckning, samt datum då godset levererades.
- d) Ort och datum för övertagande av godset samt angiven leveransort.
- e) Gängse beskrivning av godsets art och av den förpackningsmetod som använts, samt, när det gäller farligt gods, allmänt vedertagen beskrivning samt uppgift om antalet förpackningar och om särskild märkning och nummeruppgifter på förpackningarna.
- f) Godsets bruttovikt eller annan uppgift om mängden.
- g) Motorfordonets och släpvagnens registreringsnummer.

4. Inga ytterligare handlingar ska krävas som bevis för att de villkor som fastställs i denna artikel har uppfyllts.

5. Varje transportföretag som utför yrkesmässig trafik och som har tillstånd i den medlemsstat där det är etablerat, enligt den medlemsstatens lagstiftning, att utföra sådana transporter på väg som anges i artikel 1.5 a, b och c ska ha rätt att utföra dels cabotagetransporter av samma slag, dels cabotagetransporter med fordon av samma kategori, enligt villkoren i detta kapitel.

6. Tillstånd att utföra cabotagetransporter vid de transporter som avses i artikel 1.5 d och 1.5 e ska vara utan restriktioner.

Artikel 9

Tillämpliga regler för cabotagetransporter

1. Utförandet av cabotagetransporter ska, om inte annat föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, omfattas av de lagar och andra bestämmelser som gäller i värdmedlemsstaten i följande avseenden:

- a) Villkor för transportavtal.
- b) Vikt och mått på vägfordon.
- c) De krav som ställs på transporter av vissa godskategorier, särskilt farligt gods, lättförgängliga livsmedel och levande djur.
- d) Kör- och vilotider.
- e) Mervärdesskatt på transporttjänster.

Sådana vikter och dimensioner som avses i första stycket b får när det är lämpligt överskrida dem som tillämpas i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat, men de får under inga omständigheter överskrida de gränsvärden som värdmedlemsstaten fastställt för nationell trafik eller de tekniska egenskaper som föreskrivs i det bevis som avses i artikel 6.1 i rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen (¹).

2. De lagar och andra bestämmelser som avses i punkt 1 ska tillämpas på utlandsetablerade transportföretag på samma villkor som de som tillämpas på transportföretag som är etablerade i värdmedlemsstaten i syfte att förhindra diskriminering på grund av nationalitet eller etableringsort.

Artikel 10

Förfarande för skyddsåtgärder

1. Om det uppstår allvarliga störningar på den nationella transportmarknaden inom ett visst geografiskt område på grund av, eller förvärrade av, cabotagetransporter, får varje medlemsstat hänvisa ärendet till kommissionen i syfte att vidta skyddsåtgärder och ska därvid förse kommissionen med nödvändiga uppgifter och underrätta den om de åtgärder som den avser att vidta beträffande transportföretag etablerade i medlemsstaterna.

2. I punkt 1 avses med

allvarliga störningar på den nationella transportmarknaden inom ett visst geografiskt område: uppkomsten av konkreta problem på marknaden, exempelvis att ett allvarligt och potentiellt varaktigt överskott i förhållande till efterfrågan innebär ett hot mot den ekonomiska stabiliteten och överlevnaden för ett väsentligt antal transportföretag,

(¹) EGT L 235, 17.9.1996, s. 59.

geografiskt område: ett område som omfattar hela eller en del av en medlemsstats territorium eller som utsträcker sig till hela eller delar av andra medlemsstaters territorium.

3. Kommissionen ska undersöka situationen, särskilt med utgångspunkt från relevanta uppgifter och, efter att ha hört den kommitté som avses i artikel 15.1, inom en månad från det att kommissionen har tagit emot medlemsstaternas begäran besluta om huruvida skyddsåtgärder är nödvändiga eller ej och, om de bedöms som nödvändiga, vidta dem.

Sådana åtgärder får ha till följd att berörda områden tillfälligt upphör att omfattas av denna förordning.

Åtgärder som vidtas enligt denna artikel ska gälla under högst sex månader och kunna förlängas en gång inom den tidsgränsen.

Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta medlemsstaterna och rådet om varje beslut som fattas i enlighet med denna punkt.

4. Om kommissionen beslutar att vidta skyddsåtgärder i fråga om en eller flera medlemsstater ska de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna vara skyldiga att vidta åtgärder av samma omfattning i fråga om i medlemsstaterna etablerade transportföretag och anmäla detta till kommissionen. Dessa åtgärder ska tillämpas senast från och med samma datum som de skyddsåtgärder som kommissionen vidtar.

5. En medlemsstat får till rådet anmäla ett beslut som fattats av kommissionen i enlighet med punkt 3 inom 30 dagar efter det att den underrättats. Rådet får med kvalificerad majoritet och inom 30 dagar efter anmälan från en medlemsstat eller, om anmälningar från flera medlemsstater förekommer, efter den första anmälan fatta ett annat beslut.

Den tidsgräns som föreskrivs i punkt 3 tredje stycket ska tillämpas på rådets beslut. De behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna ska vara skyldiga att vidta åtgärder av samma omfattning i fråga om i medlemsstaterna etablerade transportföretag och anmäla detta till kommissionen. Om rådet inte fattar beslut inom den tidsgräns som föreskrivs i första stycket ska kommissionens beslut bli slutgiltigt.

6. Om kommissionen anser att de åtgärder som avses i punkt 3 behöver förlängas, ska den lägga fram ett förslag till rådet som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet.

KAPITEL IV

ÖMSESIDIGT BISTÅND OCH SANKTIONER

Artikel 11

Ömsesidigt bistånd

Medlemsstaterna ska bistå varandra vid säkerställandet av att denna förordning tillämpas och övervakas. De ska utbyta information via de nationella kontaktpunkter som har upprättats i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1071/2009.

Artikel 12

Etableringsmedlemsstatens sanktioner vid överträdelser

1. Om en allvarlig överträdelse av gemenskapens vägtransportlagstiftning begås eller uppdagas i en medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det transportföretag som gjort sig skyldigt till överträdelsen är etablerat vidta lämpliga åtgärder, vilket kan inkludera en varning om detta föreskrivs i nationell lagstiftning, för att behandla ärendet, vilket bland annat kan leda till följande administrativa sanktioner:

- a) Tillfällig eller permanent återkallelse av vissa eller alla bestyrkta kopior av gemenskapstillståndet.
- b) Tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillståndet.

Dessa sanktioner får fastställas efter det slutliga avgörandet i ärendet varvid det ska beaktas hur allvarlig den överträdelse är som innehavaren av gemenskapstillståndet gjort sig skyldig till och med beaktande av det totala antal bestyrkta kopior av tillståndet som denne innehar för internationell trafik.

2. Om en allvarlig överträdelse begås avseende alla typer av missbruk av förartillstånd, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det transportföretag som gjort sig skyldigt till överträdelsen är etablerat besluta om lämpliga sanktioner, bland annat följande:

- a) Avbryta utfärdandet av förartillstånd.
- b) Återkalla förartillstånd.
- c) Förena utfärdandet av förartillstånd med ytterligare villkor för att förhindra missbruk.
- d) Tillfälligt eller permanent återkalla vissa eller alla de bestyrkta kopiorna av gemenskapstillståndet.
- e) Tillfälligt eller permanent återkalla gemenskapstillståndet.

Dessa sanktioner får fastställas efter det att det slutliga avgörandet i ärendet har fattats varvid det ska beaktas hur allvarlig den överträdelse är som innehavaren av gemenskapstillståndet gjort sig skyldig till.

3. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska så snart som möjligt, och senast inom sex veckor efter det slutliga avgörandet i ärendet, underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där överträdelsen uppdagades om huruvida de sanktioner som anges i punkterna 1 och 2 har beslutats, och i så fall vilken eller vilka.

Om sådana sanktioner inte beslutats ska de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ange skälen för detta.

4. De behöriga myndigheterna ska se till att de sanktioner som åläggs det berörda transportföretaget i sin helhet står i proportion till den eller de överträdelser som gav upphov till sanktionerna och ta hänsyn till de eventuella sanktioner som har ålagts för samma överträdelse i den medlemsstat där överträdelsen uppdagades.

5. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat får även, enligt nationell lagstiftning, väcka talan mot transportföretaget vid en behörig nationell domstol. De ska informera den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten om sådana beslut.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att transportföretagen har rätt att överklaga varje administrativ påföljd som åläggs dem i enlighet med denna artikel.

Artikel 13

Värdmedlemsstatens sanktioner vid överträdelser

1. När de behöriga myndigheterna i en medlemsstat får kännedom om att ett utlandsetablerat transportföretag har begått en allvarlig överträdelse av denna förordning eller av gemenskapens vägtransportlagstiftning ska den medlemsstat inom vars territorium överträdelsen uppdagades till de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten så snart som möjligt och senast inom sex veckor efter det slutliga avgörandet i ärendet översända följande information:

- a) En beskrivning av överträdelsen och när (datum och klockslag) den begicks.
- b) Kategori och typ av överträdelse och hur allvarlig den är.
- c) Sanktioner som ålagts respektive verkställts.

De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten får begära att de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten beslutar om administrativa sanktioner i enlighet med artikel 12.

2. Utan att det påverkar ett eventuellt åtalsförfarande ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ha rätt att ålägga sanktioner mot ett utlandsetablerat transportföretag som har gjort sig skyldigt till överträdelse av denna förordning eller av nationell vägtransportlagstiftning eller av gemenskapens vägtransportlagstiftning inom dess territorium vid utförande av cabotagetransport. De ska besluta om sådana sanktioner på icke diskriminerande grund. Dessa sanktioner får bland annat bestå av en varning eller, i händelse av en allvarlig överträdelse, en tidsbegränsad avstängning från att utföra cabotagetransporter inom den värdmedlemsstats territorium där överträdelsen begicks.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att transportföretagen har rätt att överklaga varje administrativ sanktion som åläggs dem i enlighet med denna artikel.

Artikel 14

Registrering i nationella elektroniska register

Medlemsstaterna ska se till att uppgifter om allvarliga överträdelser av gemenskapens lagstiftning om vägtransport som begåtts av transportföretag som är etablerade på dess territorium och för vilka det i någon medlemsstat ålagts en sanktion samt alla tillfälliga eller permanenta återkallanden av gemenskapstillståndet eller den bestyrkta kopian av detta registreras i det nationella elektroniska registret över vägtransportföretag. Uppgifter i registret om tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillstånd ska ligga kvar i databasen under två år, räknat från den tidpunkt då återkallelsen löper ut, om det rör sig om tillfällig återkallelse, eller från och med dagen för återkallelsen, om det rör sig om permanent återkallelse.

KAPITEL V

GENOMFÖRANDE

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättas genom artikel 18.1 i förordning (EEG) nr 3821/85.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att se till att de genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 4 december 2011 och ska utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som påverkar bestämmelserna.

Medlemsstaterna ska se till att alla sådana bestämmelser tillämpas utan diskriminering på grund av transportföretagets nationalitet eller etableringsort.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

Artikel 17

Rapportering

1. Vartannat år ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om hur många transportföretag som innehade gemenskapstillstånd den 31 december det föregående året samt om antalet bestyrkta kopior för fordon som var i trafik den dagen.
2. Medlemsstaterna ska också underrätta kommissionen om hur många förartillstånd som utfärdades under det föregående kalenderåret samt om hur många förartillstånd som var i omlopp den 31 december det året.
3. Kommissionen ska utarbeta en rapport om läget för gemenskapens vägtransportmarknad senast före utgången av 2013. Rapporten ska innehålla en analys av marknadssituationen, inklusive en utvärdering av kontrollernas effektivitet och av utvecklingen av anställningsförhållandena inom yrket, samt en bedömning av huruvida harmoniseringen av regler inom, bland annat, områdena genomförande och vägavgifter liksom social- och säkerhetslagstiftning har gjort sådana framsteg att ett ytterligare öppnande av de inhemska vägtransportmarknaderna, inklusive cabotagetransporter, kan komma i fråga.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 18

Upphävanden

Förordningarna (EEG) nr 881/92 och (EEG) nr 3118/93 och direktiv 2006/94/EG ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna och det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 4 december 2011, med undantag för artiklarna 8 och 9 som ska tillämpas från och med den 14 maj 2010.

På rådets vägnar
Ordförande
C. MALMSTRÖM

*BILAGA I***Säkerhetskomponenter för gemenskapstillståndet och förartillståndet**

Gemenskapstillståndet och förartillståndet måste innehålla minst två av följande säkerhetskomponenter:

- Ett hologram.
 - Särskilda fibrer i papperet vilka blir synliga i UV-belysning.
 - Minst en rad i mikrotryck (tryck enbart synligt med förstoringsglas och som inte återges av fotokopieringsmaskiner).
 - Tecken, symboler eller mönster med taktil effekt.
 - Dubbel numrering: serienummer på gemenskapstillståndet, på den bestyrkta kopian av detta eller på förartillståndet liksom, i varje fall, utfärdandenumret.
 - En säkerhetsutformad bakgrund med fint guillochemönster och iristryck.
-

BILAGA II

Mall för gemenskapstillståndet

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(a)

(Ljusblått (Pantone) papper, format DIN A4 cellulosapapper, 100 g/m² eller mer)

(Tillståndets första sida)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

Landsbeteckning ⁽¹⁾ för den stat som utfärdar tillståndet

Namn på behörig myndighet eller behörigt organ

TILLSTÅND nr ...

(eller)

BESTYRKT KOPIA nr ...

för internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik

Detta tillstånd ger ⁽²⁾

.....

.....

rätt att, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg och i enlighet med de allmänna bestämmelserna i detta tillstånd, bedriva internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik utmed alla rutter (hela eller delar av transporten) inom gemenskapens territorium.

Särskilda anmärkningar:	
.....	
Tillståndet gäller fr.o.m.	t.o.m.
Utfärdat i,	den
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Följande landsbeteckningar används: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjeckien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Lettland, (LT) Litauen, (L) Luxemburg, (H) Ungern, (MT) Malta, (NL) Nederländerna, (A) Österrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumänien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakien, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.

⁽²⁾ Transportföretagets namn eller firma och fullständiga adress.

⁽³⁾ Underskrift och stämpel från utfärdande myndighet eller behörigt organ.

(b)

(Tillståndets andra sida)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Detta tillstånd är utfärdat i enlighet med förordning (EG) nr 1072/2009.

Det ger tillståndshavaren rätt att utmed alla rutter (hela eller delar av transporten) inom gemenskapens territorium på de villkor som här anges bedriva internationell godstransport på väg i yrkesmässig trafik

- från en medlemsstat till en annan medlemsstat, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,
- från en medlemsstat till ett tredjeland eller omvänt, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,
- från ett tredjeland till ett annat tredjeland med transitering genom en eller flera medlemsstater,

samt för resor utan last i samband med sådan transport.

Vid transporter från en medlemsstat till ett tredjeland eller omvänt gäller detta tillstånd för den del av transporten som företas på gemenskapens territorium. Det ska gälla på den medlemsstats territorium där lastning eller lossning sker endast efter det att ett avtal om detta har träffats mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet enligt förordning (EG) nr 1072/2009.

Tillståndet är personligt och får inte överlåtas.

Det får återkallas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfärdat det, särskilt om transportföretaget

- har underlåtit att uppfylla alla de villkor som gäller för tillståndet,
- har lämnat oriktiga uppgifter om förhållanden av betydelse för att utfärda eller förlänga tillståndet.

Tillståndshandlingen i original ska förvaras av transportföretaget.

En bestyrkt kopia av tillståndet ska medföras i fordonet ⁽¹⁾. För fordonskombinationer gäller att tillståndet ska följa motorfordonet. Det omfattar fordonskombinationer även om släpvagnen eller påhängsvagnen inte är registrerad eller har tillstånd att framföras på väg i tillståndshavarens namn eller om den är registrerad eller har tillstånd att framföras på väg i en annan stat.

Tillståndet ska visas upp på begäran av varje behörig kontrollant.

Tillståndshavaren ska inom varje medlemsstats territorium följa de lagar och andra författningar som gäller i denna stat, särskilt sådana författningar som avser transporter och vägtrafik.

⁽¹⁾ Med "fordon" avses ett motorfordon som är registrerat i en medlemsstat, eller en kombination av fordon av vilka åtminstone motorfordonet är registrerat i en medlemsstat, och som endast används för godstransport.

BILAGA III

Mall för förartillståndet

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(a)

(Rosa (Pantone) färg, format DIN A4 cellulosapapper, 100 g/m² eller mer)

(Tillståndets första sida)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

Landsbeteckning för den medlemsstat som utfärdar tillståndet ⁽¹⁾

Namn på behörig myndighet eller behörigt organ

FÖRARTILLSTÅND nr ...

för yrkesmässig godstransport på väg som omfattas av gemenskapstillstånd

(Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg)

Genom detta tillstånd intygas att med hänvisning till de handlingar som uppvisats av

.....⁽²⁾

är nedan angivne förare:

Efternamn och förnamn	
Födelsedatum och födelseort	Nationalitet
Identitetshandlingens typ och nummer:	
utfärdad den	i
Körkortets nummer	
utfärdad den	i
Personnummer eller motsvarande	

anställd i enlighet med bestämmelser i lagar och andra författningar och, i förekommande fall, i kollektivavtal, enligt tillämpliga regler i följande medlemsstat, om de anställningsvillkor och den yrkesutbildning för förare som är tillämpliga i den medlemsstaten, för att där utföra vägtransporter:

.....⁽³⁾

Särskilda anmärkningar:

Detta tillstånd ska gälla från och med	till och med
Utfärdat i	den
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjeckien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Lettland, (LT) Litauen, (L) Luxemburg, (H) Ungern, (MT) Malta, (NL) Nederländerna, (A) Österrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumänien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakien, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.

⁽²⁾ Transportföretagets namn eller firma och fullständiga adress.

⁽³⁾ Namn på den medlemsstat där transportföretaget är etablerat.

⁽⁴⁾ Underskrift från utfärdande behörig myndighet eller behörigt organ samt stämpel.

(b)

(Tillståndets andra sida)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Detta tillstånd är utfärdat i enlighet med förordning (EG) nr 1072/2009.

Tillståndet intygar att den förare som namnges i tillståndet är anställd, i enlighet med bestämmelserna i lagar och andra författningar, och, i förekommande fall, i kollektivavtal, enligt tillämpliga regler i den medlemsstat som anges i tillståndet, om de anställningsvillkor och den yrkesutbildning för förare som är tillämpliga i den medlemsstaten, för att där utföra vägtransporter.

Förartillståndet ska tillhöra transportföretaget som ska överlämna det till den förare som namnges i tillståndet när föraren framför ett fordon ⁽¹⁾ i en transport som omfattas av ett gemenskapstillstånd som utfärdats till detta transportföretag. Förartillståndet får inte överlåtas. Förartillståndet är giltigt endast om villkoren för dess utfärdande är uppfyllda och måste omedelbart återlämnas av transportföretaget till de utfärdande myndigheterna om villkoren inte längre uppfylls.

Det får återkallas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfärdat det, särskilt om innehavaren

- inte har uppfyllt de villkor som gäller för tillståndet,
- har lämnat oriktiga uppgifter om förhållanden av betydelse för att utfärda eller förnya tillståndet.

En bestyrkt kopia av tillståndet ska förvaras av transportföretaget.

Originalversionen av tillståndet ska medföras i fordonet och visas upp på begäran av varje behörig kontrollant.

⁽¹⁾ Med "fordon" avses ett motorfordon som är registrerat i en medlemsstat, eller en kombination av fordon av vilka åtminstone motorfordonet är registrerat i en medlemsstat, och som endast används för godstransport.

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 881/92	Förordning (EEG) nr 3118/93	Direktiv 2006/94/EG	Denna förordning
Artikel 1.1			Artikel 1.1
Artikel 1.2			Artikel 1.2
Artikel 1.3			Artikel 1.3
Bilaga II		Artikel 1.1 och 1.2, bilaga I; artikel 2	Artikel 1.5
		Artikel 2	Artikel 1.6
Artikel 2			Artikel 2
Artikel 3.1			Artikel 3
Artikel 3.2			Artikel 4.1
Artikel 3.3			Artikel 5.1
Artikel 4			
Artikel 5.1			Artikel 4.2
Artikel 5.2			Artikel 4.3
Artikel 5.3			Artikel 4.4
			Artikel 4.5
Artikel 5.4, bilaga I			Artikel 4.6
Artikel 5.5			Artikel 4.2
Artikel 6.1			Artikel 5.2
Artikel 6.2			Artikel 5.2
Artikel 6.3			Artikel 5.3
Artikel 6.4			Artikel 5.6
Artikel 6.5			Artikel 5.7
Artikel 7			Artikel 6
Artikel 8.1			Artikel 7.1
Artikel 8.2			Artikel 7.2
Artikel 8.3			Artikel 12.1
Artikel 8.4			Artikel 12.2
Artikel 9.1 och 9.2			Artikel 12.6
	Artikel 1.1		Artikel 8.1
	Artikel 1.2		Artikel 8.5
	Artikel 1.3 och 1.4		Artikel 8.6
	Artikel 2		
	Artikel 3		
	Artikel 4		
	Artikel 5		
	Artikel 6.1		Artikel 9.1
	Artikel 6.2		
	Artikel 6.3		Artikel 9.2
	Artikel 6.4		
	Artikel 7		Artikel 10

Förordning (EEG) nr 881/92	Förordning (EEG) nr 3118/93	Direktiv 2006/94/EG	Denna förordning
Artikel 10			Artikel 17.1
Artikel 11.1	Artikel 8.1		Artikel 11
Artikel 11.2			Artikel 13.1
Artikel 11.3			Artikel 12.4
Artikel 11a			
	Artikel 8.2 och 8.3		Artikel 13.2
	Artikel 8.4 första och tredje styckena		
	Artikel 8.4 andra stycket		Artikel 12.4
	Artikel 8.4 fjärde och femte styckena		Artikel 12.5
	Artikel 9		Artikel 13.3
Artikel 12			Artikel 18
Artikel 13			
Artikel 14	Artikel 10		
	Artikel 11		
Artikel 15	Artikel 12	Artikel 4	Artikel 19
		Artikel 3	
		Artikel 5	
		Bilagorna II och III	
Bilaga I			Bilaga II
Bilaga III			Bilaga III
	Bilaga I		
	Bilaga II		
	Bilaga III		
	Bilaga IV		

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1073/2009

av den 21 oktober 2009

om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Ett antal betydande ändringar kommer att göras i rådets förordning (EEG) nr 684/92 av den 16 mars 1992 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss ⁽³⁾ och i rådets förordning (EG) nr 12/98 av den 11 december 1997 om villkoren för att transportföretag skall få utföra nationella persontransporter på väg i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande ⁽⁴⁾. Av tydlighetsskäl och förenklingskäl bör dessa förordningar omarbetas och sammanföras till en enda förordning.

(2) Fastställandet av en gemensam transportpolitik innebär bl.a. fastställande av gemensamma regler för internationella persontransporter på väg såväl som villkoren för att transportföretag ska få utföra nationella transporter i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande.

⁽¹⁾ EUT C 10, 15.1.2008, s. 44.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 5 juni 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 januari 2009 (EUT C 62 E, 17.3.2009, s. 25), Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽³⁾ EGT L 74, 20.3.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 4, 8.1.1998, s. 10.

(3) För att säkerställa ett sammanhängande ramverk för internationella persontransporter med buss inom gemenskapen, bör denna förordning tillämpas på alla internationella transporter på gemenskapens territorium. Transporter från medlemsstater till tredjeländer regleras fortfarande till stor del genom bilaterala avtal mellan medlemsstaterna och dessa tredjeländer. Så länge nödvändiga avtal inte har ingåtts mellan gemenskapen och de berörda tredjeländerna bör därför den här förordningen inte tillämpas på den del av resan som företas på den medlemsstats territorium där passagerare tas upp eller släpps av. Den bör emellertid tillämpas i en medlemsstat som är transitland.

(4) Friheten att tillhandahålla tjänster är en grundläggande princip för den gemensamma transportpolitiken, och den förutsätter att transportföretag från alla medlemsstater är garanterade tillträde till de internationella transportmarknaderna utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort.

(5) Gemenskapstillstånd bör krävas för internationella persontransporter med buss. Transportföretagen bör åläggas att förvara en bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet ombord på varje fordon för att förenkla de kontroller som utförs av kontrollmyndigheterna, särskilt de kontroller som utförs utanför den medlemsstat där transportföretaget är etablerat. Villkoren för att utfärda och återkalla gemenskapstillstånden bör fastställas, liksom deras giltighetstid och tillämpningsföreskrifter. Det är också nödvändigt att fastställa mer detaljerade specifikationer för utformningen av gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna av detta.

(6) Vägkontroller bör utföras utan direkt eller indirekt diskriminering på grundval av vägtransportföretagens nationalitet eller etableringsland eller fordonets registreringsland.

(7) För att tillgodose marknads krav bör i vissa fall en flexibel ordning för speciell linjetrafik och för viss tillfällig trafik gälla.

(8) Kravet på tillstånd för linjetrafik bör behållas men vissa regler bör ändras, särskilt när det gäller förfarandet vid tillståndsgivning.

- (9) Tillstånd för linjetrafik bör hädanefter beviljas efter ett förfarande för tillståndsgivning, förutom om det hos den sökande finns klart angivna anledningar till avslag. Anledningarna till avslag med hänvisning till den aktuella marknaden bör vara antingen att trafiken allvarligt skulle skada livskraften hos jämförbar trafik som omfattas av ett eller flera kontrakt om allmännyttiga tjänster på de direkt berörda sträckorna eller att huvudsyftet med trafiken inte är att bedriva persontransport mellan hållplatser belägna i olika medlemsstater.
- (10) Transportföretag bör ges möjlighet att bedriva inrikes persontransporter på väg i medlemsstater där de inte är hemmahörande, men hänsyn bör tas till varje transportforms särskilda förhållanden. När sådan cabotagetrafik äger rum bör den omfattas av gemenskapslagstiftningen, till exempel Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet ⁽¹⁾ och den nationella lagstiftning som är i kraft på specificerade områden i värdmedlemsstaten.
- (11) Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster ⁽²⁾ är tillämpliga på transportföretag som utför cabotagetrafik.
- (12) När det gäller linjetrafik bör endast sådan trafik som bedrivs i samband med internationell linjetrafik, med undantag av stads- och förortstrafik, tillåtas för transportföretag som är hemmahörande i en annan medlemsstat, och då omfattas av vissa villkor, särskilt värdmedlemsstatens gällande lagstiftning.
- (13) Medlemsstaterna bör ge varandra ömsesidigt bistånd för att denna förordning ska kunna tillämpas effektivt.
- (14) De administrativa formaliteterna bör så långt det är möjligt minskas men utan att de kontrollmöjligheter och sanktioner avskaffas som säkerställer att denna förordning tillämpas korrekt och att efterlevnaden kontrolleras effektivt. Därför bör de befintliga reglerna om återkallande av gemenskapstillstånd tydliggöras och stärkas. De nuvarande reglerna bör anpassas för att möjliggöra effektiva sanktioner för allvarliga överträdelse som begåtts i en annan medlemsstat än den där företaget är etablerat. Sanktionerna bör vara icke-diskriminerande och stå i proportion till hur allvarliga överträdelserna är. Det bör vara möjligt att överklaga sanktioner.
- (15) Medlemsstaterna bör i sina nationella elektroniska register över transportföretag som bedriver yrkesmässig trafik registrera alla allvarliga överträdelse som begåtts av transportföretag och för vilka det ålagts sanktioner.
- (16) För att underlätta och förbättra informationsutbytet mellan de nationella myndigheterna bör medlemsstaterna utbyta relevant information via de nationella kontaktpunkter som har upprättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik ⁽³⁾.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.
- (18) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa utformningen av vissa dokument som ska användas vid tillämpningen av denna förordning och att anpassa bilagorna I och II till denna förordning till den tekniska utvecklingen. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (19) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra denna förordning, särskilt när det gäller effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner.
- (20) För att främja turism och användningen av miljövänliga transportmedel bör förordning (EG) nr 561/2006 ändras så att förare som utför en enstaka tillfällig internationell persontransport får skjuta upp sin veckovila i högst tolv på varandra följande 24-timmarsperioder om de utför persontransporter som normalt sett inte innebär oavbrutna och långa körperioder. Ett sådant uppskjutande bör endast tillåtas under mycket strikta villkor som tryggar trafiksäkerheten och tar hänsyn till förarens arbetsförhållanden, bl.a. skyldigheten att ta ut veckovila omedelbart före och efter transporten. Kommissionen bör noggrant övervaka hur detta undantag utnyttjas. Om den faktiska situation som motiverar ett sådant undantag ändras väsentligt och undantaget leder till att trafiksäkerheten försämras bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder.

⁽¹⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan 51 i detta nummer av EUT.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(21) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa ett sammanhängande ramverk för internationella persontransporter med buss inom gemenskapen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av dess omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska gälla sådana internationella persontransporter med buss inom gemenskapens territorium som utförs i yrkesmässig trafik eller för egen räkning av transportföretag, som är etablerade i en medlemsstat enligt dess lagstiftning, med fordon som är registrerade i denna medlemsstat och som genom sin konstruktion och utrustning är lämpade och avsedda för transport av mer än nio personer, föraren medräknad; förordningen gäller också resor som i samband med dessa transporter företas med fordon av detta slag utan passagerare.

Ett byte av fordon eller ett avbrott i resan för att en del av den ska kunna genomföras med ett annat transportmedel påverkar inte tillämpningen av denna förordning.

2. Vid transporter från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt ska denna förordning gälla för den del av resan som utgörs av transitering genom en annan medlemsstats territorium. Den ska inte gälla för den del av resan som företas inom den medlemsstats territorium där passagerare tas upp eller släpps av, så länge något nödvändigt avtal inte har träffats mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet.

3. I avvaktan på att de avtal som avses i punkt 2 ingås ska denna förordning inte påverka tillämpningen av sådana bestämmelser om transport från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt som finns i bilaterala avtal mellan medlemsstaterna och dessa tredjeländer.

4. Denna förordning ska tillämpas på yrkesmässigt bedrivna, tillfälliga, nationella persontransporter på väg av ett utlandsetablerat transportföretag i enlighet med bestämmelserna i kapitel V.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. internationell persontransport:
 - a) en resa som företas med ett fordon där avrese- och bestämelseorten ligger i två olika medlemsstater, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,
 - b) en resa som företas med ett fordon där avrese- och bestämelseorten ligger i en och samma medlemsstat, varvid passagerare tas upp eller släpps av i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland,
 - c) en resa som företas med ett fordon från en medlemsstat till ett tredjeland eller omvänt, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller ett eller flera tredjeländer,
 - d) en resa som företas med ett fordon mellan tredjeländer, med transitering genom en eller flera medlemsstaters territorium,
2. *linjetrafik*: persontransporter vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser,
3. *speciell linjetrafik*: linjetrafik, oavsett vem som bedriver den, för befordran av särskilda passagerarkategorier med uteslutande av andra passagerare,
4. *tillfällig trafik*: trafik som inte utgör linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik, och som särskilt kännetecknas av befordran av grupper som har bildats av arrangören eller av transportföretaget,
5. *transporter för egen räkning*: transporter utan vinstsyfte eller kommersiellt syfte som ordnas av en fysisk eller juridisk person där
 - transportverksamheten endast är en sidoverksamhet för den fysiska eller juridiska personen, och
 - de fordon som används ägs eller har köpts på avbetalning eller hyrts med långtidskontrakt av den fysiska eller juridiska personen samt framförs av en anställd hos den personen eller av den fysiska personen själv eller av personal som är anställd hos företaget eller ställts till företagets förfogande enligt en avtalsförpliktelse,

6. *värdmedlemsstat*: en medlemsstat i vilken ett transportföretag bedriver verksamhet som inte är den medlemsstat i vilken transportföretaget är etablerat,
7. *cabotagetrafik*:
- yrkesmässiga, tillfälliga inrikes persontransporter på väg i en värdmedlemsstat, eller
 - när passagerare tas upp eller släpps av i samma medlemsstat i samband med internationell linjetrafik i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, förutsatt att detta inte är huvudsyftet med denna trafik,

8. *allvarlig överträdelse av gemenskapens vägtransportlagstiftning*: en överträdelse som kan leda till att det goda anseendet går förlorat i enlighet med artikel 6.1 och 6.2 i förordning (EG) nr 1071/2009 och/eller till tillfälligt eller permanent återkallande av ett gemenskapstillstånd.

Artikel 3

Frihet att tillhandahålla tjänster

1. Den som bedriver sådan yrkesmässig trafik som avses i artikel 1 ska i enlighet med denna förordning ha rätt att utföra linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik och tillfällig trafik med buss, utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort, om han
- a) i etableringsmedlemsstaten har tillstånd att bedriva linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik eller tillfällig trafik med buss, i enlighet med villkoren för tillträde till marknaden i den nationella lagstiftningen,
 - b) uppfyller villkoren i gemenskapsreglerna om rätt att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella persontransporter på väg, och
 - c) uppfyller rättsliga krav för förare och fordon, särskilt rådets direktiv 92/6/EEG av den 10 februari 1992 om montering och användning av hastighetsbegränsande anordningar i vissa kategorier av motorfordon inom gemenskapen ⁽¹⁾, rådets direktiv 96/53/EG av den 25 juli 1996 om största tillåtna dimensioner i nationell och internationell trafik och högsta tillåtna vikter i internationell trafik för vissa vägfordon som framförs inom gemenskapen ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 57, 2.3.1992, s. 27.

⁽²⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 59.

⁽³⁾ EUT L 226, 10.9.2003, s. 4.

2. Den som bedriver sådan transportverksamhet för egen räkning som avses i artikel 1 ska ha rätt att utföra de transporter som anges i artikel 5.5 utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort, om han

- a) i etableringsmedlemsstaten har tillstånd att utföra transporter med buss i enlighet med villkoren för tillträde till marknaden i nationell lagstiftning, och
- b) uppfyller gällande lagstadgade krav för förare och fordon, särskilt direktiven 92/6/EEG, 96/53/EG och 2003/59/EG.

KAPITEL II

GEMENSKAPSTILLSTÅND OCH TILLTRÄDE TILL MARKNADEN

Artikel 4

Gemenskapstillstånd

1. För att utföra internationella persontransporter med buss krävs innehav av ett gemenskapstillstånd, utfärdat av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten.

2. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska till innehavaren utfärda gemenskapstillståndet i original, vilket ska förvaras av transportföretaget, samt så många bestyrkta kopior som motsvarar det antal fordon som innehavaren av gemenskapstillståndet använder för att bedriva internationella persontransporter, antingen de disponeras i kraft av eget ägande eller på annat sätt, särskilt genom avbetalningsköp, hyra eller förfogas över enligt leasingavtal.

Gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna av detta ska överensstämma med den mall som återges i bilaga II. De ska innehålla minst två av de säkerhetskomponenter som anges i bilaga I.

Kommissionen ska anpassa bilagorna I och II till den tekniska utvecklingen. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

Gemenskapstillståndet och de bestyrkta kopiorna av detta ska vara försedda med den tillståndsgivande myndighetens stämpel, vara undertecknade och försedda med ett serienummer. Gemenskapstillståndets och de bestyrkta kopiornas serienummer ska noteras i det nationella elektroniska register över vägtransportföretag som anges i artikel 16 i förordning (EG) nr 1071/2009, som en del av uppgifterna om transportföretaget.

3. Gemenskapstillståndet ska utfärdas i transportföretagets namn och får inte överlåtas. En bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet ska medföras i transportföretagets samtliga fordon och ska visas upp på begäran av en behörig kontrollant.

4. Gemenskapstillståndet ska utfärdas för en förnybar period av högst tio år.

Gemenskapstillstånd och bestyrkta kopior av detta som har utfärdats före den dag då denna förordning börjar tillämpas ska gälla till och med deras sista giltighetsdag.

5. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska varje gång en ansökan om gemenskapstillstånd inkommer eller ett gemenskapstillstånd förnyas i enlighet med punkt 4 i den här artikeln kontrollera om transportföretaget uppfyller eller fortfarande uppfyller villkoren i artikel 3.1.

6. Om villkoren i artikel 3.1 inte är uppfyllda ska de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten avslå ansökan om att utfärda eller förnya gemenskapstillståndet eller återkalla tillståndet och ange skälen för sitt beslut.

7. Medlemsstaterna ska garantera att den som ansöker om eller innehar ett gemenskapstillstånd har rätt att överklaga ett avslagsbeslut eller ett beslut om att återkalla tillståndet, som har fattats av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten.

8. Medlemsstaterna får besluta att gemenskapstillståndet även ska vara giltigt för utförande av nationella transporter.

Artikel 5

Tillträde till marknaden

1. Linjetrafik ska vara allmänt tillgänglig, dock med förbehåll för obligatorisk platsreservation där så är lämpligt.

Tillstånd enligt kapitel III ska krävas för sådan linjetrafik.

För linjetrafik från en medlemsstat till ett tredjeland och omvänt ska tillstånd krävas i enlighet med det bilaterala avtalet mellan medlemsstaten och tredjelandet och, i lämpliga fall, transitmedlemsstaten, så länge som det nödvändiga avtalet mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet inte ingåtts.

Trafikens reguljära karaktär ska inte påverkas av att villkoren för att bedriva trafiken anpassas.

För parallell eller tillfällig trafik som betjänar samma kundkrets som befintlig linjetrafik, samt för sådana fall då befintlig linjetrafik sker utan stopp vid vissa hållplatser eller med stopp vid ytterligare hållplatser ska samma regler gälla som för den befintliga trafiken.

2. Speciell linjetrafik ska omfatta

- a) transport av anställda mellan hemmet och arbetsplatsen,
- b) transport av elever och studerande till och från utbildningsanstalter.

Det förhållandet att den speciella trafiken anpassas efter användarnas behov ska inte ändra dess karaktär av linjetrafik.

Tillstånd enligt kapitel III ska inte krävas för speciell linjetrafik som omfattas av ett avtal som har ingåtts mellan arrangören och transportföretaget.

3. Tillstånd enligt kapitel III ska inte krävas för tillfällig trafik.

För anordnande av parallell eller tillfällig trafik som är jämförbar med befintlig linjetrafik och som betjänar samma kundkrets som denna ska emellertid tillstånd krävas i enlighet med förfarandet i kapitel III.

Enbart det förhållandet att den tillfälliga trafiken bedrivs med vissa intervaller ska inte ändra dess karaktär av tillfällig trafik.

Tillfällig trafik får bedrivas av en grupp av transportföretag för en och samma arrangörs räkning och resenärerna får under resan byta till en sådan anslutande förbindelse på en medlemsstats territorium som betjänas av ett annat transportföretag i samma grupp.

Kommissionen ska fastställa förfarandena för att meddela de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna namnen på transportföretagen och anslutningspunkterna utmed färdvägen. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

4. På samma sätt ska tillstånd för färd utan passagerare inte krävas i samband med sådan transport som avses i punkt 2 tredje stycket och i punkt 3 första stycket.

5. Transport för egen räkning ska vara undantagen från all tillståndsskyldighet, men ska vara underkastad en ordning med certifikat.

Certifikaten ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fordonet är registrerat och ska gälla hela resan inklusive transitering.

Kommissionen ska fastställa certifikatens utformning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

KAPITEL III

LINJETRAFIK SOM KRÄVER TILLSTÅND

Artikel 6

Utfärdande av tillstånd

1. Tillstånd ska utfärdas i transportföretagets namn och de får inte överlåtas. Ett transportföretag som har erhållit ett tillstånd får dock, om den behöriga myndigheten i den medlemsstat där avreseorten är belägen, nedan kallad *den tillståndsgivande myndigheten*, tillåta detta, bedriva trafiken genom en underentreprenör. I detta fall ska namnet på underentreprenören och dennes roll anges i tillståndet. Underentreprenören ska uppfylla kraven i artikel 3.1. I den här punkten avses med avreseort en av linjens ändstationer.

Om flera företag har gått samman för att bedriva linjetrafik ska tillståndet utfärdas i samtliga företags namn och samtliga transportföretags namn ska anges. Tillståndet ska lämnas till det företag som leder verksamheten och kopior ska lämnas till de övriga företagen.

2. Giltighetstiden för ett tillstånd ska vara högst fem år. På begäran av den sökande eller efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där passagerarna tas upp eller sätts av, får en kortare giltighetstid bestämmas.

3. I tillståndet ska följande anges:

- a) Slag av trafik.
- b) Färdvägen med särskilt angivande av avrese- och bestämmelseort.
- c) Tillståndets giltighetstid.
- d) Tidtabell och hållplatser.

4. Kommissionen ska fastställa tillståndens format. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

5. Tillstånd ska berättiga tillståndshavaren att bedriva linjetrafik i alla de medlemsstater genom vars territorier färdvägen går.

6. Den som bedriver linjetrafik får använda extrafordon för att klara av tillfälliga situationer och undantagssituationer. Sådana extrafordon får endast användas på samma villkor som de som fastställs i det tillstånd som avses i punkt 3.

I detta fall ska transportföretaget se till att följande dokument finns i fordonet:

- a) En kopia av tillståndet för linjetrafik.

b) En kopia av avtalet mellan den som bedriver linjetrafiken och det företag som tillhandahåller extrafordon, eller motsvarande dokument.

c) En bestyrkt kopia av gemenskapstillståndet utfärdat till den som tillhandahåller extrafordonen för trafiken.

Artikel 7

Ansökan om tillstånd

1. Ansökan om tillstånd för linjetrafik ska göras hos den tillståndsgivande myndigheten.

2. Kommissionen ska fastställa ansökningarnas utformning. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

3. Den som söker tillstånd ska lämna de ytterligare uppgifter som han anser relevanta eller som den tillståndsgivande myndigheten begär, och särskilt en körplan som visar att linjetrafiken kommer att bedrivas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna i fråga om kör- och vilotider, samt en kopia av gemenskapstillståndet.

Artikel 8

Förfarande vid tillståndsprövning

1. För att tillstånd ska kunna beviljas krävs samtycke från myndigheterna i samtliga de medlemsstater där passagerare tas upp eller sätts av. Den tillståndsgivande myndigheten ska till dessa myndigheter, liksom till de behöriga myndigheterna i medlemsstater vars territorier passeras utan att passagerare tas upp eller sätts av, lämna en kopia av ansökan och kopior av andra handlingar av betydelse samt ange sin egen bedömning.

2. De behöriga myndigheterna i de medlemsstater vars samtycke har begärts ska yttra sig över ansökan till den tillståndsgivande myndigheten inom två månader. Denna tidsfrist ska räknas från den dag då begäran om samtycke togs emot och detta datum ska anges på mottagningsbeviset. Om beslutet från de behöriga myndigheterna i de medlemsstater vars samtycke har begärts innebär avslag, ska det innehålla en utförlig motivering. Om den tillståndsgivande myndigheten inte får något svar inom två månader ska de tillfrågade myndigheterna anses ha gett sitt samtycke och den tillståndsgivande myndigheten får bevilja tillståndet.

Myndigheterna i de medlemsstater vilkas territorier passeras utan att passagerare tas upp eller sätts av får lämna sina synpunkter till den tillståndsgivande myndigheten inom den tidsfrist som anges i första stycket.

3. Den tillståndsgivande myndigheten ska fatta sitt beslut om ansökan inom fyra månader från den dag då ansökan lämnades in av transportföretaget.

4. Tillstånd ska beviljas utom i de fall då
- den sökande inte kan bedriva den trafik som ansökan gäller med den utrustning som han direkt förfogar över,
 - den sökande har underlåtit att följa nationell eller internationell vägtransportlagstiftning, särskilt de villkor och krav som gäller tillstånd för internationell persontransport, eller har gjort sig skyldig till allvarliga överträdelse av gemenskapens vägtransportlagstiftning, särskilt de regler som gäller fordon samt kör- och vilotider för förare,
 - det gäller en ansökan om förnyat tillstånd, i ett fall där villkoren för tillståndet inte har följts,
 - en medlemsstat, på grundval av en detaljerad analys, konstaterar att trafiken i fråga allvarligt skulle påverka lönsamheten hos jämförbar trafik på de direkt berörda sträckorna, vilka omfattas av ett eller flera kontrakt om allmännyttiga tjänster i enlighet med gemenskapslagstiftningen. I detta fall ska medlemsstaten på ett icke-diskriminerande sätt fastställa kriterier för att avgöra om trafiken i fråga allvarligt skulle skada lönsamheten hos ovan nämnda jämförbara trafik och ska på kommissionens begäran förmedla dem till kommissionen,
 - en medlemsstat beslutar, på grundval av en detaljerad analys, att huvudsyftet med trafiken inte är att transportera passagerare mellan hållplatser som ligger i olika medlemsstater.

Om befintlig internationell busstrafik, på grund av exceptionella skäl som inte hade kunnat förutses då tillståndet beviljades, allvarligt påverkar lönsamheten hos jämförbar trafik på de direkt berörda sträckorna, vilka omfattas av ett eller flera kontrakt om allmännyttiga tjänster i enlighet med gemenskapslagstiftningen, får en medlemsstat, med kommissionens samtycke och efter att ha varslat transportföretaget sex månader tidigare, tillfälligt upphäva eller återkalla tillståndet att bedriva internationell busstrafik.

Den omständigheten att ett transportföretag erbjuder lägre priser än andra vägtransportföretag eller den omständigheten att förbindelsen i fråga redan trafikeras av andra vägtransportföretag ska inte i sig utgöra ett skäl för att avslå ansökan.

5. Den tillståndsgivande myndigheten och de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater som ska delta i förfarandet för samtycke enligt punkt 1 får endast avslå ansökningar av skäl som föreskrivs i denna förordning.

6. När den tillståndsgivande myndigheten har fullföljt det förfarande som anges i punkterna 1 – 5, ska den bevilja tillståndet eller ge formellt avslag på ansökan.

Beslut att avslå en ansökan ska innehålla de skäl som ligger till grund för beslutet. Medlemsstaterna ska säkerställa att transportföretag får tillfälle att göra sin rätt gällande i fall då ansökan avslås.

Den tillståndsgivande myndigheten ska informera alla myndigheter som avses i punkt 1 om dess beslut och skicka dem en kopia av varje tillstånd.

7. Om det vid tillämpningen av förfarandet för samtycke i punkt 1 inte blir möjligt för den tillståndsgivande myndigheten att uppnå den nödvändiga enigheten för att fatta beslut, får frågan hänskjutas till kommissionen inom två månader från den dag då en eller flera av de tillfrågade medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 meddelade ett negativt beslut.

8. Kommissionen ska, efter samråd med de berörda medlemsstaterna, inom fyra månader efter det att den har tagit emot meddelandet från den tillståndsgivande myndigheten fatta ett beslut som ska träda i kraft 30 dagar efter anmälan till de berörda medlemsstaterna.

9. Kommissionens beslut ska gälla fram till dess att en överenskommelse träffas mellan de berörda medlemsstaterna.

Artikel 9

Förnyelse och ändring av tillstånd

Artikel 8 ska i tillämpliga delar också gälla ansökningar om förnyelse av tillstånd eller om ändring av de villkor för tillstånd under vilka den tjänst som omfattas av tillstånd ska tillhandahållas.

Vid mindre ändringar av villkor för tillstånd, särskilt ändringar av turtätheten, taxor och tidtabeller, behöver den tillståndsgivande myndigheten endast lämna de övriga berörda medlemsstaterna upplysningar som berör ändringen.

De berörda medlemsstaterna får komma överens om att överlåta till den tillståndsgivande myndigheten att ensam besluta om ändringar av villkor för tillstånd.

Artikel 10

Upphörande av tillstånd

1. Utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg⁽¹⁾ ska ett linjetrafiktillstånd upphöra att gälla vid utgången av giltighetstiden eller tre månader efter det att den tillståndsgivande myndigheten har tagit emot en anmälan från tillståndshavaren om att han avser att lägga ned trafiken. En sådan anmälan ska innehålla en utförlig motivering med angivande av skälen därtill.

2. Om det inte längre finns något behov av en viss trafik ska tiden efter anmälan i punkt 1 uppgå till en månad.

3. Den tillståndsgivande myndigheten ska underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga berörda medlemsstaterna om att tillståndet har upphört att gälla.

⁽¹⁾ EUT L 315, 3.12.2007, s. 1.

4. Tillståndshavaren ska en månad i förväg på lämpligt sätt underrätta dem som utnyttjar trafiken om att den läggs ned.

Artikel 11

Transportföretagens skyldigheter

1. Med undantag för force majeure ska det transportföretag som bedriver linjetrafik fram till den dag då tillståndet upphör att gälla vidta de åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla en trafik som uppfyller kraven på kontinuitet, regelbundenhet och kapacitet samt följer de övriga villkor som den behöriga myndigheten har fastställt i enlighet med artikel 6.3.

2. Transportföretaget ska informera om linjesträckningen, hållplatserna, tidtabellen, biljettpiserna och transportvillkoren på ett sådant sätt att informationen är lätt tillgänglig för alla trafikanter.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 1370/2007 ska det vara möjligt för de berörda medlemsstaterna att efter överenskommelse med varandra och med tillståndshavaren ändra villkoren för trafiken på linjen.

KAPITEL IV

TILLFÄLLIG TRAFIK SAMT ANNAN TRAFIK SOM INTE KRÄVER TILLSTÅND

Artikel 12

Kontrolldokument

1. Tillfällig trafik, med undantag av den trafik som avses i artikel 5.3 andra stycket, ska bedrivas med stöd av ett färdblad.

2. Transportföretag som bedriver tillfällig trafik ska fylla i ett färdblad före varje resa.

3. Färdbladet ska innehålla minst följande uppgifter:

- a) Slag av trafik.
- b) Den huvudsakliga färdvägen.
- c) Berörda transportföretag.

4. Häften med färdblad ska utfärdas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat eller av organ som dessa myndigheter utser.

5. Kommissionen ska fastställa färdbladets och färdbladshäftets format och villkor för hur de ska användas. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.

6. För speciell linjetrafik enligt artikel 5.2 tredje stycket ska avtalet eller en bestyrkt kopia av detta fungera som kontrolldokument.

Artikel 13

Lokala utflykter

I samband med internationell tillfällig trafik får ett transportföretag bedriva tillfällig trafik (lokala utflykter) i en annan medlemsstat än etableringsmedlemsstaten.

Sådan trafik ska vara avsedd för passagerare som inte är bosatta i medlemsstaten och som tidigare har transporterats av transportföretaget i sådan internationell trafik som avses i första stycket och ska ske med samma fordon eller ett annat fordon som tillhör samma transportföretag eller grupp av transportföretag.

KAPITEL V

CABOTAGETRAFIK

Artikel 14

Allmän princip

Varje transportföretag som bedriver yrkesmässig persontransport på väg och som innehar ett gemenskapstillstånd ska på de villkor som fastställs i detta kapitel och utan att diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort tillåtas att utföra sådan cabotagetrafik som anges i artikel 15.

Artikel 15

Tillåten cabotagetrafik

Cabotagetrafik ska vara tillåten för följande trafik:

- a) Speciell linjetrafik, förutsatt att ett avtal om denna har träffats mellan arrangören och transportföretaget.
- b) Tillfällig trafik.
- c) Linjetrafik som bedrivs av ett transportföretag som inte är hemmahörande i värdmedlemsstaten och som äger rum i samband med internationell linjetrafik enligt denna förordning, med undantag av transporter som uppfyller transportbehov i en storstad eller tätort, eller transportbehov mellan staden eller tätorten och dess ytterområden. Cabotagetrafik får inte ske annat än i samband med denna internationella trafik.

Artikel 16

Regler för cabotagetrafik

1. På verksamhet med cabotagetrafik ska, då inte annat följer av gemenskapslagstiftning, gällande lagar och andra författningar i värdmedlemsstaten tillämpas på följande områden:

- a) Villkor för transportavtal.
- b) Vikt och mått på vägfordon.

- c) Särskilda krav som ställs för vissa passagerarkategorier, nämligen skolelever, barn och rörelsehindrade personer.
- d) Kör- och vilotider.
- e) Mervärdesskatt på transporttjänster.

Vikt och mått, som nämns i första stycket b, får då så är lämpligt överstiga dem som tillämpas i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat, men får under inga förhållanden överstiga de gränser som gäller för nationell trafik i värdmedlemsstaten eller de tekniska egenskaper som anges i de bevis som avses i artikel 6.1 i direktiv 96/53/EG.

2. För verksamhet med cabotage trafik för den trafik som avses i artikel 15 c ska, med förbehåll för vad som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen, de lagar och andra författningar om krav på tillstånd, anbuds förfaranden, förbindelser, regelbundenhet, kontinuitet, frekvens och färdvägar gälla som är i kraft i värdmedlemsstaten.

3. De tekniska specifikationer för konstruktion och utrustning som ska uppfyllas av fordon som används i cabotage trafik ska vara de som fastställs för fordon som används i internationella transporter.

4. De nationella lagar och andra författningar som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas på utlandsetablerade transportföretag på samma villkor som de som tillämpas på transportföretag som är etablerade i värdmedlemsstaten, så att varje diskriminering på grund av nationalitet eller etableringsort förhindras.

Artikel 17

Kontrolldokument för cabotage trafik

1. För sådan cabotage trafik som bedrivs i form av tillfällig trafik ska det finnas ett färdblad i enlighet med artikel 12, som ska förvaras i fordonet och uppvisas på begäran av behörig kontrollant.
2. Följande uppgifter ska föras in i färdbladet:
 - a) Avreseort och bestämmelseort för trafiken.
 - b) De datum då transporten påbörjas respektive upphör.
3. Färdbladen ska utfärdas i häften, i enlighet med artikel 12, som har bestyrkts av den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i etableringsmedlemsstaten.
4. I fråga om speciell linjetrafik ska det avtal som har slutits mellan transportföretaget och arrangören av transporten, eller en bestyrkt kopia av detta avtal, tjäna som kontrolldokument.

Ett färdblad ska dock fyllas i som en månatlig sammanställning.

5. Använda färdblad ska återsändas till den behöriga myndigheten eller det behöriga organet i etableringsmedlemsstaten enligt förfaranden som ska fastställas av denna myndighet eller detta organ.

KAPITEL VI

KONTROLLER OCH SANKTIONER

Artikel 18

Färdbiljetter

1. Transportföretag som bedriver linjetrafik, dock ej speciell linjetrafik, ska utfärda antingen individuella eller kollektiva färdbiljetter som innehåller uppgifter om
 - a) avrese- och bestämmelseorter samt i förekommande fall återresan,
 - b) färdbiljettens giltighetstid,
 - c) taxan för resan.
2. Den färdbiljett som föreskrivs i punkt 1 ska på begäran uppvisas för en behörig kontrollant.

Artikel 19

Kontroll under resan och hos företagen

1. Tillståndet eller kontrolldokumentet ska medföras i fordonet och på begäran uppvisas för en behörig kontrollant.
2. Transportföretag som bedriver internationell persontransport med buss ska tillåta kontroller som är avsedda att säkerställa att verksamheten bedrivs korrekt, särskilt i fråga om kör- och vilotider. Vid tillämpningen av denna förordning ska behöriga kontrollanter ha rätt att
 - a) kontrollera bokföring och andra handlingar som har samband med transportföretagets drift,
 - b) göra kopior av eller utdrag ur bokföringen och handlingar på stället,
 - c) få tillträde till transportföretagets samtliga lokaler, anläggningar och fordon,
 - d) få tillgång till alla uppgifter som finns i bokföring, handlingar eller databaser.

Artikel 20

Ömsesidigt bistånd

Medlemsstaterna ska bistå varandra vid säkerställandet av att denna förordning tillämpas och övervakas. De ska utbyta information via de nationella kontaktpunkter som har upprättats i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1071/2009.

Artikel 21

Återkallelse av gemenskapstillstånd och tillstånd

1. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där transportföretaget är etablerat ska återkalla gemenskapstillståndet om innehavaren

- a) inte längre uppfyller villkoren i artikel 3.1,
- b) har gett felaktig information om de uppgifter som behövs för utfärdande av gemenskapstillståndet.

2. Den tillståndsgivande myndigheten ska återkalla tillståndet om tillståndshavaren inte längre uppfyller de villkor som låg till grund för utfärdandet i enlighet med denna förordning, särskilt om medlemsstaten där transportföretaget är etablerat begär detta. Myndigheten ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten om detta.

Artikel 22

Sanktioner som åläggs av etableringsmedlemsstaten för överträdelser

1. Om en allvarlig överträdelse av gemenskapens vägtransportlagstiftning begås eller uppdagas i någon av medlemsstaterna, särskilt beträffande regler för fordon, kör- och vilotider för förare och bedrivande, utan tillstånd, av parallell eller tillfällig trafik enligt artikel 5.1 femte stycket, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där företaget som har gjort sig skyldigt till överträdelsen är etablerat vidta lämpliga åtgärder, vilket kan innebära en varning om detta föreskrivs i nationell lagstiftning, för att behandla ärendet. Detta kan bland annat leda till åläggande av följande administrativa sanktioner:

- a) Tillfällig eller permanent återkallelse av vissa eller alla bestyrkta kopior av gemenskapstillståndet.
- b) Tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillståndet.

Sanktionerna får bestämmas efter det slutliga avgörandet i ärendet varvid det ska beaktas hur allvarlig den överträdelse är som innehavaren av gemenskapstillståndet har gjort sig skyldig till och det totala antal bestyrkta kopior av tillståndet som innehåses för internationell trafik.

2. De behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ska så snart som möjligt, och senast inom sex veckor efter det slutliga avgörandet i ärendet, underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där överträdelserna uppdagades om huruvida de sanktioner som anges i punkt 1 har ålagts, och i så fall vilken eller vilka.

Om sådana sanktioner inte åläggs ska de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ange skälen för detta.

3. De behöriga myndigheterna ska se till att de sanktioner som åläggs det berörda transportföretaget i sin helhet står i proportion till den eller de överträdelser som gav upphov till sanktionerna och ta hänsyn till eventuella sanktioner som har ålagts för samma överträdelse i den medlemsstat där överträdelserna uppdagades.

4. Denna artikel påverkar inte möjligheten för de behöriga myndigheterna i transportföretagets etableringsmedlemsstat att väcka talan vid nationell domstol. Om en sådan talan väcks ska den berörda myndigheten underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där överträdelserna uppdagades om detta.

5. Medlemsstaterna ska se till att transportföretagen har rätt att överklaga varje administrativ sanktion som ålagts dem i enlighet med denna artikel.

Artikel 23

Sanktioner som ålagts av värdmedlemsstaten för överträdelser

1. När de behöriga myndigheterna i en medlemsstat får kännedom om att ett transportföretag hemmahörande i en annan medlemsstat allvarligt överträtt denna förordning eller gemenskapens vägtransportlagstiftning, ska den medlemsstat där överträdelsen uppdagades till de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten så snart som möjligt och senast inom sex veckor efter det slutliga avgörandet i ärendet, översända följande information:

- a) En beskrivning av överträdelsen och när (datum och klockslag) den begicks.
- b) Kategori och typ av överträdelse samt hur allvarlig den är.
- c) Sanktioner som ålagts respektive verkställdes.

De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten får begära att de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten ålägger administrativa sanktioner i enlighet med artikel 22.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna för brottmål får de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ålägga sanktioner mot transportföretag som är hemmahörande i en annan medlemsstat och som vid cabotagetrafik på värdmedlemsstatens territorium överträtt denna förordning eller nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning på vägtransportområdet. Dessa sanktioner ska åläggas utan diskriminering och kan bland annat utgöras av en varning eller, vid en allvarlig överträdelse, ett tidsbegränsat förbud att bedriva cabotagetrafik på den värdmedlemsstats territorium inom vilken överträdelsen begicks.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att transportföretagen har rätt att överklaga varje administrativ sanktion som ålagts dem i enlighet med denna artikel.

*Artikel 24***Registrering i nationella elektroniska register**

Varje medlemsstat ska se till att uppgifter om allvarliga överträdelser av gemenskapens vägtransportlagstiftning som begåtts av transportföretag som är etablerade på dess territorium och för vilka det i någon medlemsstat ålagts en sanktion samt tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillståndet eller av den bestyrkta kopian av detta registreras i det nationella elektroniska registret över transportföretag. Uppgifter i registret om tillfällig eller permanent återkallelse av gemenskapstillstånd ska ligga kvar i databasen under minst två år räknat från den tidpunkt när återkallelsen löper ut, om det rör sig om tillfällig återkallelse, eller från dagen för återkallelsen, om det rör sig om permanent återkallelse.

KAPITEL VII

GENOMFÖRANDE

*Artikel 25***Överenskommelser mellan medlemsstater**

1. Medlemsstaterna får ingå bilaterala och multilaterala avtal om ytterligare liberalisering av sådan trafik som omfattas av denna förordning, särskilt i fråga om tillståndssystemet och om förenkling eller avskaffande av kontrolldokument, särskilt i gränsregioner.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om avtal som de ingår i enlighet med punkt 1.

*Artikel 26***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 18.1 i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter⁽¹⁾.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och 5a.5 b samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

*Artikel 27***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska besluta om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och de ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. De sanktioner som fastställs ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den 4 december 2011 och ska snarast meddela alla därefter gjorda förändringar som påverkar dem.

⁽¹⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 8.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla sådana åtgärder vidtas utan att transportföretag diskrimineras på grund av nationalitet eller etableringsort.

*Artikel 28***Rapportering**

1. Medlemsstaterna ska vartannat år meddela kommissionen hur många tillstånd för linjetrafik som har utfärdats föregående år och det totala antalet tillstånd för linjetrafik som är giltiga när denna rapporteringsperiod löper ut. Denna information ska lämnas in separat för varje bestämmelseland för linjetrafiken. Medlemsstaterna ska också meddela kommissionen uppgifter om den cabotage trafik i form av speciell linjetrafik och tillfällig trafik som inhemska transportbolag utför under rapporteringsperioden.
2. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska vartannat år till kommissionen översända statistik över antalet tillstånd som har utfärdats för cabotage trafik i form av linjetrafik i enlighet med artikel 15 c.
3. Kommissionen ska fastställa formatet på den tabell som ska användas vid inlämnandet av den statistik som avses i punkt 2. Dessa åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 26.2.
4. Medlemsstaterna ska senast den 31 januari varje år underrätta kommissionen om hur många transportföretag som var innehavare av ett gemenskapstillstånd den 31 december föregående år och om hur många bestyrkta kopior, svarande mot antalet fordon i trafik, det fanns vid den tidpunkten.

*Artikel 29***Ändring av förordning (EG) nr 561/2006**

I artikel 8 i förordning (EG) nr 561/2006 ska följande punkt införas:

”6a. Genom undantag från punkt 6 får en förare som utför en enstaka tillfällig internationell persontransport enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss (*), skjuta upp veckovilan i högst tolv på varandra följande 24-timmarsperioder räknat från slutet av föregående normala veckovila, förutsatt att

- a) transporten varar i minst 24 på varandra följande timmar i en annan medlemsstat eller i ett annat tredjeland, som omfattas av denna förordning, än där transporten påbörjades,
- b) föraren efter tillämpning av undantaget tar ut
 - i) antingen två normala veckovilor, eller

- ii) en normal veckovila och en reducerad veckovila som omfattar minst 24 timmar; minskningen ska emellertid kompenseras av en likvärdig sammanhängande veckovila före slutet av den tredje vecka som infaller efter undantagsperioden,
- c) fordonet, efter den 1 januari 2014, är utrustat med färdskrivare enligt kraven i bilaga IB till förordning (EEG) nr 3821/85, och
- d) fordonet, efter den 1 januari 2014, och om det används för transporter som sker under perioden 22.00–06.00, har fler än en förare eller den körtid som avses i artikel 7 minskas till tre timmar.

Kommissionen ska noggrant övervaka hur detta undantag utnyttjas i syfte att säkerställa att mycket strikta villkor för trafiksäkerheten upprätthålls, särskilt genom att kontrollera att den sammanlagda körtiden under den period som omfattas av undantaget inte överskrider. Senast den 4 december 2012 ska kommissionen utarbeta en rapport för att bedöma följderna av undantaget när det gäller både trafiksäkerhet och sociala aspekter. Om kommissionen bedömer detta vara lämpligt ska den föreslå att denna förordning ändras i detta hänseende.

(*) EUT L 300, 14.11.2009, s. 88”

KAPITEL VIII
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Upphävanden

Förordningarna (EEG) nr 684/92 och (EG) nr 12/98 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga III.

Artikel 31

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 4 december 2011, med undantag för artikel 29 som ska tillämpas från och med den 4 juni 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

På rådets vägnar
Ordförande
C. MALMSTRÖM

*BILAGA I***Säkerhetskomponenter för gemenskapstillståndet**

Gemenskapstillståndet måste innehålla minst två av följande säkerhetskomponenter:

- Ett hologram.
 - Särskilda fibrer i pappret vilka blir synliga i ultraviolett ljus.
 - Minst en rad i mikrotryck (text synlig enbart med förstoringsglas och som inte återges av fotokopieringsmaskiner).
 - Tecken, symboler eller mönster med taktil effekt.
 - Dubbel numrering: serienummer och utfärdandenummer.
 - En säkerhetsutformad bakgrund med fint guillochemönster och iristryck.
-

BILAGA II

Mall för gemenskapstillståndet

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

(a)

(Ljusblått (Pantone) papper, format DIN A4 cellulosapapper, 100 g/m² eller mer)

(Första sidan av tillståndet)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

Landsbeteckning för den medlemsstat (1) som utfärdar tillståndet

Namn på behörig myndighet eller behörigt organ

TILLSTÅND nr ...

(eller)

BESTYRKT KOPIA NR

för internationell persontransport på väg med buss i yrkesmässig trafik

Detta tillståndets innehavare (2)

.....

får utföra yrkesmässig internationell persontransport på gemenskapens territorium i enlighet med villkoren i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransport med buss och i enlighet med de allmänna bestämmelserna i detta tillstånd.

Särskilda anmärkningar:	
.....	
Detta tillstånd är giltigt fr.o.m. den	t.o.m. den
Utfärdat i	den
..... (3)	

(1) Följande är medlemsstaternas landsbeteckningar: (B) Belgien, (BG) Bulgarien, (CZ) Tjeckien, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (EST) Estland, (IRL) Irland, (GR) Grekland, (E) Spanien, (F) Frankrike, (I) Italien, (CY) Cypern, (LV) Lettland, (LT) Litauen, (L) Luxemburg, (H) Ungern, (MT) Malta, (NL) Nederländerna, (A) Österrike, (PL) Polen, (P) Portugal, (RO) Rumänien, (SLO) Slovenien, (SK) Slovakien, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Förenade kungariket.

(2) Transportföretagets namn eller firmanamn och fullständiga adress.

(3) Underskrift och stämpel från den behöriga myndighet eller det behöriga organ som utfärdar tillståndet.

(b)

(Andra sidan av tillståndet)

(Text på det officiella språket eller på ett eller flera officiella språk i den medlemsstat som utfärdar tillståndet)

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Detta tillstånd är utfärdat i enlighet med förordning (EG) nr 1073/2009.
2. Detta tillstånd är utfärdat av de behöriga myndigheterna i etableringsmedlemsstaten till ett sådant transportföretag i yrkesmässig trafik som
 - a) i etableringsmedlemsstaten har tillstånd att bedriva trafik med buss i form av linjetrafik inbegripet speciell linjetrafik eller tillfällig trafik,
 - b) uppfyller villkoren i gemenskapsreglerna om rätt att yrkesmässigt bedriva nationella och internationella persontransporter på väg, och
 - c) följer de rättsliga kraven för förare och fordon.
3. Detta tillstånd berättigar innehavaren att, på den sträcka av alla trafikerade linjer som ligger inom gemenskapens territorium, yrkesmässigt utföra internationella persontransporter med buss på väg
 - a) med avreseort och bestämmelseort i två olika medlemsstater, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller tredjeländer,
 - b) med avreseort och bestämmelseort i en och samma medlemsstat, varvid passagerare tas upp eller släpps av i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland,
 - c) med avreseort i en medlemsstat och bestämmelseort i tredjeland eller tvärtom, med eller utan transitering genom en eller flera medlemsstater eller tredjeländer,
 - d) mellan tredjeland med transitering genom en eller flera medlemsstaters territorium,samt berättigar honom till att anordna färd utan passagerare i samband med hans transporter enligt villkoren i förordning (EG) nr 1073/2009.

Vid transporter med avreseplats i en medlemsstat och med bestämmelseort i ett tredjeland och omvänt ska förordning (EG) nr 1073/2009 gälla för den del av resan som utgörs av transitering genom en annan medlemsstats territorium. Den gäller inte för den del av resan som företas på den medlemsstats territorium där passagerare tas upp eller släpps av, så länge nödvändiga avtal inte har träffats mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet.
4. Tillståndet är personligt och kan inte överlåtas.
5. Tillståndet kan återkallas av den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har utfärdat det om transportföretaget
 - a) inte längre uppfyller villkoren i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 1073/2009,
 - b) har lämnat felaktiga uppgifter om förhållanden som måste redovisas för att tillståndet ska kunna utfärdas eller förnyas,
 - c) har gjort sig skyldigt till en allvarlig överträdelse eller överträdelser av, gemenskapens vägtransportlagstiftning i en medlemsstat, särskilt de regler som gäller för fordon, kör- och vilotider för förare och utförande, utan tillstånd, av parallell eller tillfällig trafik enligt artikel 5.1 femte stycket i förordning (EG) nr 1073/2009. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där företaget som har gjort sig skyldigt till överträdelsen är etablerat kan även återkalla gemenskapstillståndet och/eller tillfälligt eller permanent återkalla en del av eller alla de bestyrkta kopiorna av gemenskapstillståndet.

Sanktionerna ska åläggas i förhållande till hur allvarlig den överträdelse som innehavaren av gemenskapstillståndet gjort sig skyldig till är och i förhållande till det totala antalet bestyrkta kopior som han förfogar över för sin internationella trafik.

6. Tillståndshandlingen i original ska förvaras av transportföretaget. En bestyrkt kopia av tillståndet ska medföras i varje fordon som används i en internationell transport.
7. Tillståndet ska visas upp på begäran av en behörig kontrollant.
8. Innehavaren ska, på varje medlemsstats territorium, följa den statens gällande lagar och andra författningar, särskilt dem som rör transport och trafik.
9. Med *linjetrafik* avses persontransporter vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser. Linjetrafik ska vara allmänt tillgänglig, dock med förbehåll för obligatorisk platsreservation där så är lämpligt.

Trafikens reguljära karaktär påverkas inte av att villkoren för att bedriva trafiken anpassas.

För linjetrafik krävs tillstånd.

Med *speciell linjetrafik* avses linjetrafik, oavsett vem som bedriver den, som befordrar särskilda kategorier av passagerare med uteslutande av andra passagerare vid regelbundna tider längs bestämda färdvägar, varvid passagerarna får stiga på och av vid i förväg bestämda hållplatser.

Speciell linjetrafik ska inbegripa:

- a) Transport av anställda mellan hemmet och arbetsplatsen.
- b) Transport av elever och studerande till och från utbildningsanstalter.

Det förhållandet att den speciella trafiken anpassas efter användarnas behov ändrar inte dess karaktär av linjetrafik.

Tillstånd krävs inte för speciell linjetrafik om den omfattas av ett avtal som har träffats mellan arrangören och transportföretaget.

Tillstånd krävs för parallell eller tillfällig trafik som betjänar samma kundkrets som den befintliga linjetrafiken.

Med *tillfällig trafik* avses sådan trafik som inte utgör linjetrafik, inbegripet speciell linjetrafik, och som särskilt är inriktad på befordran av grupper som har bildats av arrangören eller av transportföretaget. För parallell och tillfällig trafik som är jämförbar med befintlig linjetrafik och som vänder sig till linjetrafikens kundkrets gäller det förfarande för tillståndsprövning som anges i kapitel III i förordning (EG) nr 1073/2009. Denna trafik ska betraktas som tillfällig även om den sker med särskilda intervall.

Tillstånd krävs inte för tillfällig trafik.

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 684/92	Förordning (EG) nr 12/98	Denna förordning
Artikel 1		Artikel 1
Artikel 2.1.1	Artikel 2.1	Artikel 2.2, artikel 5.1
Artikel 2.1.2	Artikel 2.2	Artikel 2.3, artikel 5.2
Artikel 2.1.3		Artikel 5.1 femte stycket
Artikel 2.3.1	Artikel 2.3	Artikel 2.4, artikel 5.3
Artikel 2.3.3		Artikel 5.3
Artikel 2.3.4		Artikel 5.3
Artikel 2.4		Artikel 2.5, artikel 5.5
Artikel 3		Artikel 3
Artikel 3a		Artikel 4
Artikel 4		Artikel 5
Artikel 5		Artikel 6
Artikel 6		Artikel 7
Artikel 7		Artikel 8
Artikel 8		Artikel 9
Artikel 9		Artikel 10
Artikel 10		Artikel 11
Artikel 11		Artikel 12
Artikel 12		Artikel 13
Artikel 13		Artikel 5.5
	Artikel 1	Artikel 14
	Artikel 2.4	
	Artikel 3	Artikel 15
	Artikel 4	Artikel 16
	Artikel 5	Artikel 4.3
	Artikel 6	Artikel 17
	Artikel 7	Artikel 28.3
	Artikel 8	Artikel 26
	Artikel 9	
Artikel 14		Artikel 18
Artikel 15		Artikel 19
	Artikel 11.1	Artikel 20
Artikel 16.1		Artikel 21.1
Artikel 16.2		Artikel 21.2
Artikel 16.3		Artikel 22.1
Artikel 16.4		Artikel 23.1
Artikel 16.5		Artikel 22.2
	Artikel 11.2	Artikel 23.2
	Artikel 11.3	Artikel 23.2
	Artikel 11.4	
	Artikel 12	Artikel 22.5, artikel 23

Förordning (EEG) nr 684/92	Förordning (EG) nr 12/98	Denna förordning
	Artikel 13	
Artikel 16a	Artikel 10	Artikel 26
Artikel 17		
Artikel 18		Artikel 25
Artikel 19	Artikel 14	Artikel 27
Artikel 20		
Artikel 21		Artikel 30
Artikel 22	Artikel 15	Artikel 31
Bilaga		Bilaga II

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

